

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,*
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	39145
A Magyar Nemzeti Bank 2016. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája	39145
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	39145
Dr. Galambos Dénes , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	39151
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	39154
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39155
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39158
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39163
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	39167
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39173
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	39177
Gúr Nándor (MSZP)	39183
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39184
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	39184
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	39185
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	39190
Heringes Anita (MSZP)	39191
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	39193
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	39195
Teleki László (MSZP)	39198
Horváth Imre (MSZP).....	39200
Gúr Nándor (MSZP)	39202
Volner János (Jobbik).....	39206
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39210
Burány Sándor (MSZP)	39211
Dr. Varga László (MSZP).....	39214
Gúr Nándor (MSZP)	39216
Hollik István (KDNP).....	39220
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	39221
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	39222
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank elnökhelyettesének előterjesztői válasza.....	39223
Dr. Galambos Dénes , a Gazdasági bizottság előadójának előterjesztői válasza.....	39228
A szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	39229
Cseresnyés Péter (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	39230
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	39232
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	39233
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	39234
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39237
Gúr Nándor (MSZP)	39239
Cseresnyés Péter (Fidesz) előterjesztői válasza.....	39244
Egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről szóló törvényjavaslat általános vitája	39245
Dr. Rétvári Bence (KDNP), a napirendi pont előterjesztője.....	39245
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39248
Felszólalók:	
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	39249
Dr. Rétvári Bence (KDNP) előterjesztői válasza	39252

A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről szóló 2005. évi LII. törvényben kihirdetett Megállapodásokhoz kapcsolódó módosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	39253
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39253
Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	
	39255
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	39255
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	39259
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39261
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	39266
Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
	39267
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39268
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	39269
Felszólalók:	
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39269
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza	39271
A magyar jelnyelv napjáról szóló határozati javaslat általános vitája	
	39272
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	39272
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	39274
Felszólalók:	
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	39276
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza	39278
Az ülésnap bezárása	39280

Az ülésen jelen voltak:

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
11. ülésnapja
2017. október 18-án, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Móring József Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 11. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2016. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója**, valamint az **ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámoló B/15351. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/17753. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett Matolcsy György urat, a Magyar Nemzeti Bank elnökét.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Matolcsy György úrnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Egyúttal tisztelettel köszöntöm megjelent munkatársait is.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a lehetőséget. Engedjék meg, hogy azzal kezdjem, hogy amint Magyarország és a magyar kormány, úgy a magyar jegybank, a Magyar Nemzeti Bank is 2016-ban eredményes, nagyszerű évet zárt. A Magyar Nemzeti Bank törvényes kötelezettségének eleget tett, mindhárom mandátumában megfogalmazott feladatokat teljesítette, így megőrizte az árstabilitást, fenntartotta a pénzügyi stabilitást és támogatta, segítette a kormány sikeres, növekedésközpontú, foglalkoztatást bővítő gazdaságpolitikáját.

A Magyar Nemzeti Bank, ahogy 2013 tavaszától minden hónapban és minden évben, sikeres fúziós jegybanki politikát követett, amelyben volt helye az ortodox és unortodox lépéseknek, a hagyományos és a nem hagyományos jegybanki politikának. Ezek együtt érték el, hogy részben a mandátumokat teljesítette, teljesíthette a Magyar Nemzeti Bank, részben egy sor különleges eredményt is elért. Ilyennek tekintem a teljes hitelezési fordulatot, amely 2016-ban végbement a magyar gazdaságban; mind a vállalati hitelállomány, mind pedig a családi, háztartási hitel-

állomány újból bővült. Ez egy teljes hitelezési fordulat és teljes értékű hitelezési fordulat.

Részt vehetett a Magyar Nemzeti Bank valamennyi programjával, politikájával abban a fordulatban, hogy Magyarországot valamennyi hitelminősítő, mindhárom hitelminősítő újból a befektetésre ajánlott kategóriába sorolta.

Ezek mellett Magyarország miniszterelnökének felkérésére a magyar jegybank egy teljes körű versenyképességi elemzést végzett, és ennek eredményeit egy Versenyképesség és növekedés kötetbe összefoglalva átadta a kormánynak, és egy sor javaslatot megfogalmazott. Ezek közül a kormány számosat már befogadott és eldöntött.

A Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa 2016-ban újrakezdte az alapkamat-csökkentési ciklust, összesen 45 bázisponttal, 0,9 százalékos szintre állította be - historikus mélypontra tehát - a jegybanki alapkamatot. 1924 óta, amióta működik Magyarország a nemzet bankja, a Magyar Nemzeti Bank, most van a legalacsonyabb szinten a jegybanki alapkamat. Ez érték, önérték, siker.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Komoly sikernek tekintem azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank bevezetett egy olyan mennyiségi korlátozást, amely a jegybankba betett eszközökre, egy három hónapos eszközre adott egy olyan felső határt, amely egyben azt is jelentette, hogy kevesebb pénzt őrzött a jegybank, és több hitelt adtak ki, illetőleg állampapírt vásároltak a bankok.

Hasonló módon nagyon komoly sikernek lehet elkönyvelni azt is, hogy Magyarországon az állampapírhozamok, mind a rövid, mind a hosszú hozamok jelentősen csökkentek. Szinte meghökkentő, hogy a hosszú állampapírhozamok 2016-ban 480 bázisponttal tudtak csökkenni, közgazdaságilag több mint meghökkentő, elképesztően jó eredmény, és a rövid hozamok is 670 bázisponttal csökkentek. Ez azt jelenti, hogy a magyar államháztartás a korábbihoz képest, például a 2013-as, bázisnak tekinthető évhez képest 2016-ban 500 milliárd forinttal kisebb kamatkiadással kalkulált.

2013-2016 között összesen 1000 milliárd forinttal csökkent a magyar államadósság utáni kamatfizetés. Ez az 1000 milliárd forint itt van az országban, itt van nálunk, ebből fogyasztás lett, ebből építkezés lett, ebből beruházás lett, nem pedig döntően külföldi pénzügyi befektetők profitja. Ha a 2017. évet is ideszámítom, akkor Magyarország jegybankja segítségével - nem egyedül, de a segítségével - már 1600 milliárd forinttal kisebb a magyar államadósság utáni kamatfizetés. Ez is jelzi, hogy egy hagyományos és nem hagyományos jegybanki eszközöket ötvöző új monetáris politika milyen eredményes tud lenni.

Hasonlóan komoly fordulatnak tartom, hogy az államadósság devizaaránya 25 százalékra csökkent 2016-ban. Emlékszünk még arra az időszakra, 2010 körül, amikor a pénzügyi rendszert tekintve a világ tíz legsérülékenyebb országa közé sorolták Magyar-

országot, például azért is, mert igen magas volt az államadósság és azon belül igen magas volt a devizarárány.

2016-ban folytatódott a növekedési hitelprogram, a magyar jegybank egyik legértékesebb és legsikeresebb programja. Csak 2016-ban, 2016 végéig több mint 30 ezer vállalkozás jutott hitelhez, mikro-, kis- és középvállalat, és mintegy 2600 milliárd forint hitelkihelyezés történt, de ha az egész programot, 2017-et is beszámítom, akkor mintegy 40 ezer magyar mikro-, kis- és középvállalat jutott olcsó, hosszú lejáratú beruházásihitel-forráshoz és forgóeszközhi-telhez, nagyjából 2800 milliárd forint értékben.

(9.10)

Ha meggondoljuk azt, hogy a vállalati hitelezésben beállt fordulat után már 6000 milliárd forint felett van a vállalati hitelállomány Magyarországon, akkor látható, hogy ez a 2800 milliárd forintos növekedési hitelprogram keretében kihelyezett összeg milyen erős, milyen magas részesedéssel bír a teljes vállalati hitelállományon belül. A növekedési hitelprogram 2013 és 2016 között a jegybank számításai szerint mintegy 2 százalékkal bővítette a magyar gazdaság bruttó hazai termékét, a GDP-számot. A foglalkoztatást is több tízezer fővel voltunk képesek segíteni, bővíteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Piaci hitelprogramot is indítottunk, amely 50 százalékkal - hogy úgy mondjam - jobban sikerült, a banki vállalások meghaladták a kezdeti vállalásokat 50 százalékkal, és 195 milliárd forint helyett mintegy 300 milliárd forintos többlet-hitelkihelyezés történt.

Megállt ugyanakkor közben, és ez igen jó hír, a háztartások, a családok hitelállományának a csökkenése. Ez egyértelműen azt jelzi, hogy a családok feldolgozták azt a soksorozatot, amit a korábbi, 2002 utáni kormányok devizahitelezése rótt rájuk, és újból bíztak részben magukban, részben a pénzügyi rendszerben. 2016-ban féléves gyakorisággal elindítottuk a Lakáspiaci Monitort, mert úgy gondoljuk, hogy a jegybanknak kötelessége különleges figyelemmel kísérnie általában a lakáspiacot, az ingatlanpiacot, ezen belül a lakáshitelezést, hiszen volt már egy igen rossz tapasztalatunk 2002 után a lakáshitelezés rossz szerkezetű felfutásában.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank már korábban az Országgyűlés, azt gondolom, helyes döntése nyomán integrálta a felügyeleti tevékenységet a jegybankba. A felügyelet megerősödött, szakmailag nagyon magas színvonalon működik. 2016-ban 1608 pénzügyi intézmény úgynevezett prudenciális felügyeletét látta el. Ez önmagában is egy nagy szám, de a felügyelés minősége változott meg. A felügyelés minősége már nem egy „utólag talán felismerem, hogy baj van” működést jelez, hanem egy megelőző,

az esetleges bajokat, kockázatokat előre jelző működést találunk.

Valamint megemlítem még összegzésésként, hogy 2016 első felében a Pénzügyi Stabilitási Tanács döntése alapján elindult az a munka, amely egy azonnali fizetési rendszer magyarországi bevezetését célozza. Nagy siker lesz. Ez még csak - „csak” - a döntéselőkészítési fázisban van, de már előre tudom jelezni, hogy jól halad, ütemesen halad, és az azonnali fizetési rendszer Magyarországon a tervek és az ütemezés szerint életbe lép.

2016-ban a Magyar Nemzeti Bank a korábbi év kimagasló, 95 milliárd forintos pozitív eredménye után 50 milliárd forintos osztalékot fizetett. Ez jó hír volt, és az is nagyon jó hír, hogy további 54 milliárd forintot helyezett az eredménytartalékba. Ez azt jelenti, már a 2017. évre kicsit kitekintve, hogy egy magas, 100 milliárd forint feletti, jelenleg 160 milliárd forint körüli pozitív eredménytartalékkal rendelkezik a magyar jegybank. Ez szintén historikus teljesítmény, és azt gondolom, a biztonságos működést megalapozza.

Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank a magyar állam része. A jegybank egyetlen vázolt eredményét sem lett volna képes elérni 2016-ban - ahogy 2013 óta egyetlen évben sem - egy széles, jól működő szövetségi háló nélkül. A kormánnyal, az állam más intézményeivel, az Országgyűlés bizottságaival, az üzleti szektorral és kiemelten a bankrendszerrel 2016-ban - ahogy 2013 óta minden évben és ebben az évben is - igen jó együttműködést alakítottunk ki. Az összhang, az együttműködés, a közös munka, a programok közös kidolgozása és közös végrehajtása volt kivétel nélkül minden 2016-os eredményünk záloga, alapja, biztosítóka.

Azt gondolom, hogy önmagában ez a legfontosabb érték 2016-ban és 2013 óta minden évben, hogy tehát Magyarországon az árstabilitást, a pénzügyi stabilitást, a növekedést, a foglalkoztatást és valamennyi fordulatot, amit elértünk, egy erős együttműködésben, egy bizalmon alapuló szövetségi együttműködésben tudja végrehajtani állam és piac, kormány és jegybank, bankszektor és üzleti szektor.

Igen tisztelt Elnök Úr! Ezek a világos, fényes lapok. Volt azonban 2016-nak egy olyan vonulata, egy olyan területe, amely minden bizonnyal a magyar gazdaságtörténet, ezen belül a jegybanki történet fekete, sötét lapjaira kívánczik. Ez az a politikai támadássorozat, amelyet a Magyar Országgyűlés egy pártja, a Magyar Szocialista Párt indított (*Dr. Bárándy Gergely: Folytatjuk, higgye el!*) a Magyar Nemzeti Bank ellen. Példátlan, Európában példátlan (*Dr. Bárándy Gergely: Ön ellen és nem a bank ellen!*), a nyugati demokráciában példátlan az, hogy egy politikai párt, ráadásul Országgyűlésben képvisellettal rendelkező politikai párt a jegybank ellen politikai támadást indít; nem szakmai kritikát, olyat nem sikerült megfogalmazniuk, hanem kizárólag (*Dr.*

Bárándy Gergely: Az elnöke ellen!) a jegybank, a jegybank elnöke és a jegybank családja ellen (*Dr. Szakács László: Családja? - Dr. Bárándy Gergely: A jegybanknak van családja?*) indítottak politikai támadást.

Még ez is, hogy úgy mondjam, érthető lenne ennek az ellenzéki pártnak az előlétele alapján, de az már semmiképpen nem érthető és semmiképpen nem fogadható el, hogy kivétel nélkül minden politikai támadás hazugságra épült. (*Dr. Bárándy Gergely: Haha, egyet sem cáfolt meg!*) Minden támadás hazugságra épült. Elevenítsünk fel néhány hazugságot, néhány kampányt 2016-ból, amelyeket az MSZP indított Magyarország jegybankja ellen! (*Dr. Bárándy Gergely: Lesz benne hegedű?*) Nem egy mikrovállalattal szemben, hanem a magyar gazdaság egyik legfontosabb szereplője ellen. Igen, például, hogy a magyar jegybank hegedűt vett. Nem vett hegedűt. Hazugság volt, az első pillanattól, mindenki tudta. Folytatták, hónapokig. A másik ilyen, hogy a jegybank elnöke a Bankszövetség elnökének lakásában lakik. Mindenki tudta, hogy hazugság (*Dr. Bárándy Gergely: Nem tudtuk, és nem cáfolták meg! Egyszer sem cáfolta meg!*), nem igaz, hamis; mindenki tudta. Míg végül a Bankszövetség elnökének munkáltatója, az UniCredit Bank egy belső vizsgálattal fehéren-feketén megállapította, hogy erről szó nincs, soha nem volt szó, hazugság volt. (*Dr. Bárándy Gergely: Elég nagy szívességet tett ezért a banknak. - Zaj. - Az elnök csenget.*) Azután természetesen a Magyar Szocialista Párt a politikai támadások keretei között (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Csak nyugodtan! - Dr. Bárándy Gergely: Nyugodt vagyok, csak válaszolok.*) azzal vádolta meg a jegybank elnökét, hogy ő személyesen és a családja ellopták a jegybanki alapítványok vagyonát. Szemrevaló állítás, hiszen 267 milliárd forintról van szó. Nagy összeg. Mindenki tudta, hogy hazugság. Percről percre, napról napra, hétről hétre cáfoltuk. Természetesen a 267 milliárd forint nemcsak hogy megvan, hanem már 270 milliárd forintnyi a vagyonbővüléssel együtt, és közben közel 6 milliárd forintnyi tudományos, kutatási, oktatási támogatást nyújtottak az alapítványok, körülbelül 1200 projektet.

(9.20)

És ezt is folytatták hónapokon át, negyedéve, egész 2016-ban. (*Dr. Bárándy Gergely: Ha jól emlékszem, megnyertem a pert jogerősen.*)

Hasonló módon azt állította ez az ellenzéki párt egy, még egyszer mondom, példa nélkül álló politikai támadássorozatban, hogy a jegybank elnökének egy családtagja a jegybanki alapítványoktól 500 millió forint támogatást kapott egy vs.hu hírportál tulajdonosaként. Végig tudta mindenki, hiszen meg kellett nézni a részvénykönyvet, hogy egy pillanatig nem volt tulajdonosa a családtagom ennek a cégnek, amely támogatást kapott a jegybanki alapítványoktól. (*Dr.*

Bárándy Gergely: Csak az offshore cégének!) És folytatták, folytatták. Mindenki tudta, hogy hazugság, a politikai támadás mégis tovább folytatódott.

Hasonló módon, igen tisztelt hölgyeim és uraim, odáig jutott ez az ellenzéki párt, hogy megkérdőjelezte a jegybank elnökének, családjának azt a jogát, hogy vállalkozóként hitelt vegyen fel bárki a családtagok közül, hogy befektessen, hogy céget vásároljon, hogy induljon magyar vállalkozásként például egy családtagom, akivel egyébként nem is egy háztartásban lakom, az európai uniós pályázati rendszerben. Megkérdőjelezték azt a jogot, hogy a jegybank elnökének nevével Magyarországon valaki részt vehessen a piacgazdaság működésében. Szinte hihetetlen! De még egyszer, ennek a pártnak az előlétele ismeretében nem annyira megdöbbentő, mint amennyire elsőre látszik.

Végül, tisztelt hölgyeim és uraim, azt is meg kell mondanom, hogy önmagában egy nemzeti bank, egy jegybank elleni politikai támadás elítélendő. Mindenki így gondolja, a törvények az Európai Unióban világosak. Minden jegybank elleni politikai támadás kívül esik a parlamentek és a demokrácia működési logikáján. Igen ám, csak ez a párt a politikai jelenlétét használta fel politikai támadásra. Ezért a jegybanknak és a jegybank elnökének joga van egyszer megkérdezni, hogy ennek a pártnak milyen a politikai teljesítménye. Mert azt láttuk, hogy a szakmai teljesítménye kormányon mínusz, nagyon nagy mínusz. Tönkretették a magyar gazdaságot, sok-sok nullát tettek az államadóssághoz, az államháztartási hiányhoz, a munkanélküliség számaihoz; a kormányzati teljesítményük mínusz. De milyen a politikai teljesítményük? 2016-ban úgy döntöttek, hogy a magyar állam ellen - hiszen a jegybank az állam része - támadást indítanak. Nos, nulla!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Szocialista Párt politikai teljesítménye a jegybank tükrében 2016-ban nulla. Nyilvánvalóan mindenki a közelgő hónapokban levonja az ezzel kapcsolatos következtetéseket. (*Dr. Bárándy Gergely: Biztosan politizálnia kell a független jegybank elnökének!*)

Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank elnökéként büszkén és örömmel álltam itt önök előtt. A magyar állam működik, a magyar állam részeként a Magyar Nemzeti Bank eredményes, és nagyon szép együttműködésben a kormánnyal, az állam többi részével, az üzleti szektorral, a bankszektoral, a családokkal képes ellátni a jövőben is az összes törvényben foglalt feladatát. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Matolcsy bankelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót a Gazdasági bizottság előadójának, tisztelettel kérem Bárándy Gergely képviselő urat, hogy az indulatos megjegyzéseit jegyezze föl és majd a felszólalásában ismertesse.

Megadom a szót Galambos Dénesnek, a Gazdasági bizottság előadójának, a határozati javaslat előterjesztőjének. *(Dr. Bárándy Gergely: Ügyrendi javaslatom van, elnök úr.)* Nem adok szót. *(Dr. Bárándy Gergely: Ügyrendben?)* Majd később. Előbb megadtam a szót Galambos Dénesnek.

GALAMBOS DÉNES, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés nemcsak mint törvényalkotó van jelen a magyar közjogi rendszerben, hanem ellenőrzőként is. Ebben a minőségében a kormány működésén túl több független szervezetet is ellenőriz, köztük a Magyar Nemzeti Bankot és annak működését. A Nemzeti Bank minden évben köteles beszámolni az Országgyűlésnek a tevékenységéről. Ennek a kötelezettségnek az MNB a 2016-os év vonatkozásában is eleget tett.

A Gazdasági bizottság mint illetékes bizottság a 2017. október 10-én tartott ülésén megtárgyalta a Magyar Nemzeti Bank tavalyi évi tevékenységéről szóló beszámolóját és üzleti jelentését, és döntött arról is, hogy ennek alapján az önök előtt fekvő határozati javaslatot terjeszti a tisztelt Ház elé. Ez alapján a beszámoló alapján kell most értékelnie az Országgyűlésnek a jegybank előző évi tevékenységét.

A Magyar Nemzeti Bank nem tudja sikeresen teljesíteni a feladatait anélkül, hogy ne működne együtt a kormánnyal. A két szervezet csak egységes cselekvéssel képes hatékonyan alakítani a gazdaságpolitikát. Ahogy Matolcsy György elnök úr az előző expozéjában jelezte, a kapcsolat és az együttműködés 2016 folyamán is töretlen és konstruktív volt a kormánnyal. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy ez a kapcsolat 2013 márciusa óta működik jól és eredményesen.

Tisztelt Ház! A beszámoló alapján egyértelműen megállapítható, hogy az MNB mindhárom, a jegybanktörvényben előírt feladatának eleget tett a tavalyi évben is. Fenntartotta a forint árfolyamának stabilitását, részt vett a pénzügyi közvetítőrendszer stabilitásának fenntartásában, és hozzájárult a gazdasági növekedés megőrzéséhez.

A beszámolóból kiderül, hogy a fogyasztói árindex továbbra is az árstabilitási célként kitűzött 3 százalékos érték alatt alakult. Az éves átlagos infláció 2016-ban 0,4 százalék volt. Itt tartom fontosnak megemlíteni, hogy a bruttó átlagkereset több mint 6 százalékkal nőtt a tavalyi évben, miközben a nettó átlagkereset a személyijövedelemadó-szabályok változása miatt közel 8 százalékkal lett magasabb egy év alatt. Ez azt jelenti, hogy az alacsony inflációs szintnek köszönhetően a magyar családok jelentős jövedelemnövekedést könyvelhettek el a tavalyi évben, a reálkereset közel 7,5 százalékkal emelkedett.

A pénzügyi közvetítőrendszer sérülékenysége jelentősen csökkent. Az aktív jegybanki szerepvállalásnak köszönhetően tovább csökkent a nem teljesítő hitelek aránya is. A bankok hitelezési aktivitása a

lakossági és vállalati szegmensben is élénkült, az éves kkv, kis- és középvállalkozói szektor hiteldinamikája pedig elérte a fenntartható növekedéshez szükséges 5-10 százalékos szintet. Jól mutatja az MNB működésének hatékonyságát, hogy tavaly öt, korábban indított eljárás lezárása mellett 19 új vizsgálat indult, és az ellenőrzések eredményeként több mint 60 millió forint értékben került sor hatósági bírság kiszabására.

Az az új magyar gazdasági modell, amelynek alapjait éppen elnök úr rakta le 2010-et követően gazdasági miniszterként, sikerre vezette Magyarországot. A jegybank 2013 óta aktívan támogatja a kormány gazdaságpolitikáját először a növekedési hitelprogram beindításával, amit 2016. január 1-jétől a növekedéstámogató hitelprogram követett. Ahogy elnök úr utalt rá az iménti expozéjában, a növekedési hitelprogram 2017. évi lezárását megelőzően az eredmények alapján megállapíthatóan olyan dinamika következett be a kkv-szektor finanszírozásában, amely jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy ezeknek a vállalkozásoknak a tőkeellátottsága és ezáltal a vállalkozásaikhoz szükséges gépek, eszközök, berendezések megvásárlása megtörténjen.

Azt gondolom, hogy ez az NHP-programnak egy kifejezetten sikeres eredménye, illetve egy átvezető íve volt ahhoz, hogy 2017-ben a vállalkozások megtanulják azt, hogy alkalmazkodjanak ahhoz, hogy a különböző pályázatok már nem pusztán csak támogatásból, hanem vegyesen a hitelkonstrukciókkal együtt működnek; lásd: az utóbbi pályázatok keretében a GINOP-pályázatok esetében mondható el. Magyarán, az átvezetés - bár ezt ellenzéki oldalról nyilván majd cáfolják - elindult a tekintetben, hogy az NHP-program kivezetése után induljon el a normál banki hitelezés olyan mértékben, amely a kamatpolitika mellett már egy reális hitelkamatszintet tud biztosítani.

A monetáris kondíciók tartós lazítása miatt az állam kamatmegtakarítása 2016-ban elérte az 500 milliárd forintot. 2013 és 2016 között összesítve 1000 milliárd forint kamatmegtakarítás keletkezett.

(9.30)

Tisztelt Ház! A beszámolóból néhány eredményt még szeretnék kiemelni, amit a Gazdasági bizottság ülésén is tárgyaltunk. Az infláció alakulásáról, a kamatcsökkentésről és a növekedési hitelprogramról már esett szó, de erre még szeretnék valamennyire visszatérni.

Az alapkamat, bár a korábbi évekhez képest lassuló mértékben, de a tavalyi évben is csökkent, összesen 45 bázisponttal. Ezzel újabb történelmi mélypontot, 0,9 százalékos szintet ért el a jegybanki alapkamat. A kormány gazdaságélénkítő lépéseinek és a jegybank hitelprogramjának köszönhetően a tavalyi évben 2 százalékos GDP-növekedést sikerült elérni,

amivel meghaladtuk mind az eurózóna, mind az Unió egészének átlagát.

Az NHP-ről most nem szólok már, hiszen elnök úr számszerűsítette is a vállalkozások számát és a mintegy 2800 milliárd forintos finanszírozási összeget. A 2017. évnél összességében pozitív lezárásaként, a '16. évben és '17 első félévében az NHP program sikerét, azt hiszem, már nem szükséges különösebben elemezni, hiszen szoltunk róla.

A 2008-as gazdasági válság azért is volt különösen hátrányos Magyarország számára, mert a hazai bankrendszer a magas jegybanki alapkamat miatt felfutó devizahitelezésre tekintettel különösen sérülékeny volt. Az MNB közreműködésével sikeresen zárult a devizahitelek kivezetése is. Élénkült a bankok hitelezési aktivitása, erre már utaltam, a kkv-szektorral együtt.

A külső kockázatok megemelkedtek 2016-ban, az eurózóna gazdaságának évek óta tartó gyenge teljesítménye ellenére a magyar gazdaság továbbra is növekedési pályán van. Tovább csökkentek a rendszerszerű kockázatok. Ennek köszönhetően a hitelminősítők a tavalyi évben is tovább javították hazánk besorolását.

A jelentésből az is kiderül, hogy a Magyar Nemzeti Bank az elmúlt évben hatékonyan tett eleget ellenőrzési kötelezettségének, hiszen tavaly 126 prudenciális és 36 piacfelügyeleti vizsgálat indult, illetve 129 prudenciális és 50 piacfelügyeleti vizsgálat zárult le. Az intézkedések során közel 1,2 milliárd forint prudenciális intézményi bírság, több mint 200 millió forint prudenciális személyi bírság, illetve közel 3,9 milliárd piacfelügyeleti és felügyeleti bírság került kiszabásra.

Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank szerepe a tavalyi évben tovább erősödött a fogyasztóvédelem területén is. A jelentésből kiderül, hogy a feladatokat döntő részét 2016-ban is a devizahitelek elszámolásával és a szerződések módosításával kapcsolatos feladatok tették ki. Ugyanakkor a fogyasztók mostanra már megismerhették a jegybanknak ezt a tevékenységi körét is, hiszen a Pénzügyi Fogyasztóvédelmi Központban működő ügyfélszolgálathoz tavaly összesen több mint 40 ezer ügyfélszolgálati megkeresés és kérelem érkezett.

A jegybank kezdeményezésére végrehajtott fejlesztésnek köszönhetően 2016. január 1-jétől a hitelintézetekben papíralapon benyújtott összes bankközi elszámolást igénylő forintátutalás a korábban használt éjszakai elszámolás helyett a bankközi klíringrendszer napközbeni elszámolási rendszerében került feldolgozásra. Magyarán ez a bankközi átutalásokat gyorsította, és ezzel a fogyasztók érdekeit szolgálta.

Mindenki tapasztalhatta az elmúlt években, hogy fizetőeszközünk, a forint megújul, modernebb, biztonságosabb bankjegyek kerülnek forgalomba. Az MNB a forgalomban lévő hat papírcímlet közül elsőként a 10 000 forintos lecserélését kezdte meg, az

1000-es és 500-as címletek cseréjére pedig jövőre kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elnök úr által és általam - a Gazdasági bizottság előadójaként, a bizottság álláspontját is képviselve - elmondottakból megállapítható, hogy a jegybank 2016-ban is példásan teljesítette feladatát. Így a magam részéről azt tudom mondani alelnök úron keresztül elnök úrnak, hogy hasonlóan sikeres és eredményes évet kívánok jövőre is. A Gazdasági bizottság 2017. októberi ülésén 9 igen és 4 nem szavazattal támogatta a határozati javaslatot, elfogadása mellett foglalt állást, és ezt terjesztette be a parlament elé.

Majd a Fidesz nevében a vezérszónoki felszólalásomban a társadalmi felelősségvállalási részről szeretnék szólni. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos Dénes képviselő úr. Most megadom a szót egy percben Bárándy Gergely ügyrendi felszólalására.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Előbb kértem szót egyébként, mint ahogy szót adott az előttem szóló képviselőtársamnak. Azt szeretném indítványozni, hogy elnök úr rendeljen el most szünetet, és intézkedjen afelől, hogy Matolcsy György jegybankelnök visszajöjjön ide, legalább a saját beszámolójára. Az indokaim a következők.

Tisztelt Elnök Úr! Mélyen sérti a parlament tekintélyét az, mélyen sérti, hogy az, aki beszámolásra kötelezett személyében mint jegybankelnök, elmondja az exozét, és elhagyja az üléstermet, és itt hagyja az alelnökét, hogy képviselje őt. Ezt meg lehet tenni egy törvényjavaslat vitájánál, meg lehet tenni egy azonnali kérdésnél, de akkor, amikor személyes beszámolóját tartja, azt gondolom, nem. Nem emlékszem ilyenre, példátlan eset, elnök úr, és sérti, mélyen sérti a parlament tekintélyét.

Emlékezzon vissza arra, hogy a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész, az OBH elnöke, az ombudsman és mindenki más itt van jelen, kivéve Matolcsy Györgyöt. Felháborítónak tartom!

Köszönöm. *(Dr. Legény Zsolt: Így van! - Taps az MSZP-frakcióban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy Gergely képviselő úr. Ügyrendi felszólalását nem tekintem ügyrendi felszólalásnak, sem szünetet nem rendelék el, sem szavazást erről. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért nem?)* Ugyanakkor köszönöm, mert alkalmat ad arra, hogy köszöntsem Nagy Márton alelnök urat, aki teljes joggal a Nemzeti Bank képviseletében ül itt.

Most a képviselői felszólalások következnek. Tisztelt Országgyűlés! Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. *(Dr. Bárándy Gergely: Ehhez hozzá lehet szólni frakciónként.)* Adható; tessék megnézni a házszabályt, csak adható, de

nem adok szót, mert nem tekintem ügyrendi felszólalásnak.

Megadom a szót Galambos Dénesnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Dr. Legény Zsolt közbeszól.)*

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. *(Az elnök csenget.)* Elnök Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Egy kis türelmet kérek. Egy kis türelmet kérek, kedves Galambos képviselő úr! Elmondtam, nyilván figyeltek, hogy teljes joggal képviseli a Magyar Nemzeti Bankot Nagy Márton alelnök úr, akit külön is köszöntöttem. Öné a szó, Galambos képviselő úr. Amennyiben úgy gondolják, akkor forduljanak a Házbizottsághoz panaszukkal. *(Dr. Bárándy Gergely: Így fogunk tenni, ebben biztos lehet. - Dr. Legény Zsolt: Házvezetői minőségében önkényesen vezeti az ülést.)* Galambos képviselő úr, öné a szó.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Kérem tisztelettel az MSZP-s képviselőket, ne kelljen figyelmeztetni, ne legyen annak az a következménye, hogy kizárom a mai ülésnapról, amennyiben bekiabálásukkal képviselői munkánkat zavarják. Öné a szó, Galambos képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Ahogy jeleztem, tisztelt Ház, a Gazdasági bizottság álláspontját ismertető előző felszólalásomban, amely egyben a bizottság többségi, Fidesz-KDNP-frakciószövetségi álláspontja is volt, azzal a kérdéskörrel is szeretnék foglalkozni, amelyet a bizottsági ülésen érintettem, és amelyről Matolcsy György elnök úr a bizottság ülésén szólt. Nem szeretnék visszatérni és ismételni a gazdasági bizottsági álláspont ismertetése kapcsán tett kijelentéseimet, de van olyan téma, ami összefügg a két felszólalással.

Mindenekelőtt újra szeretném felhívni a figyelmet arra, mennyire fontos kérdés az, hogy a jegybank és a kormány gazdaságpolitikája egymást erősítse és támogassa. A jegybank nem tudna enélkül monetáris feladatainak eleget tenni, és a kormány gazdaságpolitikája sem lenne sikeres, ha nem támogatná azt a Magyar Nemzeti Bank.

Fontos téma a jegybank nyereségességének kérdése. Bizottsági ülésen és máskor is, interpellációktól kezdve azonnali kérdéseken keresztül az ellenzék részéről többször támadás érte az MNB-t, hogy azért, mert nyereségesen működik, érdemes feltenni azt a

kérdést, hogy egy jegybanknak feladata-e az, hogy rendben tartsa saját gazdálkodását. A válaszuk az, hogy igen.

(9.40)

A Fidesz-frakció szerint ez nemcsak egy lehetséges cél, hanem egyben kötelesség is. Ez lett volna a korábbi jegybankelnökök feladata is. Ha a jegybank nullszaldósan működne, az is előrelépést jelentene a 2013-as időszakhoz képest, illetve az az előtti időszakhoz képest, hiszen ekkor két olyan év is volt, amikor a jegybank vesztesége megközelítette, sőt meg is haladta a 40 milliárd forintot. Ezt a pénzt akkor a költségvetésnek kellett előteremtenie, amiért akkor senki nem siránkozott a másik oldalról. Most, hogy a jegybank nyereségesen működik, mindenki szeretné ezt a pénzt elosztani.

A másik kérdés, amiről érdemes beszélni, a devizatartalék mértéke. A válság előtt, 2017 tavaszán Magyarország devizatartaléka 17 milliárd euró volt, amelyet azután a válság miatt kellett 40 milliárd közelébe emelni. Az MNB ebben a tekintetben az európai jegybank szabályait követi. Az egyéves külső kötelezettségeknek megfelelő devizamennyiségnek szükséges rendelkezésre állnia; ezzel kell rendelkezni. A válság kezelésére hozott hazai intézkedéseknek és annak a törekvésnek köszönhetően, hogy csökkenjen Magyarország devizaadósságának állománya, ez a mérték mára 24 milliárd euró körüli szintre süllyedt.

Tisztelt Ház! Ahogy elnök úr expozéjában jelezte, az MNB-nek 2016-ban több mint 54 milliárd forint nyeresége képződött, elsősorban annak köszönhetően, hogy kedvezően alakultak a kamateredmények és a pénzügyi műveletek. Ugyancsak elnök úr jelezte, hogy a tavalyi évben 50 milliárd forintnyi osztalékot fizetett be a költségvetésbe a jegybank. Az önkormányzatai alatt, 2003 és 2010 között nulla - ismételten: nulla - forint osztalékot adott a költségvetésbe a Nemzeti Bank úgy, hogy az osztalékfizetés előtti eredmény 2003-ban 78 milliárd forint, 2009-ben pedig 66 milliárd forint volt.

A Gazdasági bizottság ülésén is kifejtettem egy másik, a jegybanki jelentés egyik fontos elemét, amelyet ugyancsak ellenzéki oldalról vitatnak, enyhén szólva vitatnak, illetve támadnak, hogy a Magyar Nemzeti Bank jó és társadalmilag hasznos célokra használja fel a sikeres gazdálkodásának eredményét. Az MNB által létrehozott alapítványok útján, azt gondolom, helyes az a cél, hogy vezető szerepet kíván betölteni a közgazdasági és pénzügyi szakemberek képzésének megújításában anélkül, hogy átvinné az államnak az e tekintetben a felsőoktatás terén folytatott tevékenységét.

Ebben a szemléletben alapított a jegybank a Corvinus Egyetemen tanszéket, és az együttműködés eredményeként a közgazdasági elemző mesterszakon belül elindult a jegybanki elemző specializáció, valamint több év szünet után újraindításra került több

olyan szak, regionális és környezeti gazdaságtan, és új képzési profilok is megjelentek. Az MNB ország-szerte hét felsőoktatási intézménnyel kötött együttműködési megállapodást, köztük a Miskolci Egyetemmel és a kecskeméti Neumann János Egyetemmel. Ez utóbbit mint kecskeméti kampuszt használok föl jó példaként az MNB alapítványainak tevékenységére, hiszen Kecskeméten a műszaki felsőoktatás egy olyan high technikát is eredményez, mint az autógyártás és a világszínvonalú elektromobilitási tevékenység, illetve az ahhoz kapcsolódó járműipari tevékenységhez képest olyan szintű szakembereket és olyan pénzügyi szakembereket is, akikre, azt hiszem, a versenyképesség fenntartása érdekében természetesen szükség van, ez nem kérdéses. És ezt a tevékenységet - lásd a kecskeméti kampusz példáján - mindenképpen pozitívan értékeljük.

Ugyanakkor az ösztöndíjpályázati program is beindult, amelynek révén a hátrányos helyzetű régióban lévő fiatalokat is támogatják. A kiválósági ösztöndíjprogram keretében 25 felsőoktatási intézmény több mint 400 hallgatója részesült szintén ösztöndíjban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik támadási terület, amely szinte napi szintű, az a kiemelkedő magyar művészek által létrehozott nagyszerű művészeti alkotások kérdésköre. Azt gondolom, érdemes ehhez elolvasni a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságának azt a jelentését, amely az Értéktár-program vizsgálata keretében elkészült, ajánlom figyelmükbe.

Azt a példát emeli ki a jelentés, amelyet, azt gondolom, helyes idézni. A cél az, hogy azok a művészeti alkotások, amelyeket sikerül itthon tartani, ahhoz minden erőfeszítésre szükség lehet, és azt gondolom, hogy a francia, német és az osztrák, valamint az olasz és a spanyol jegybankok esetében hasonló jogi szabályozás van hatályban, amelynek keretében a műkincsekkel kapcsolatos tevékenységet ezek a nem éppen fiatal és nem kevés tradícióval rendelkező országok jegybankjai is gyakorolnak. Az MNB 2014 januárjában hívta életre az Értéktár-programot, és ennek elsődleges célja visszaszerezni a külföldi tulajdonba került műkincseket, és itt jeleztem azokat a példákat, amelyek miatt azt gondolom, nem egyedülálló a Magyar Nemzeti Bank ezen tevékenysége.

A vezérszónoki felszólalásomat azzal szeretném zárni, tisztelt Ház, hogy álláspontunk szerint, a Fidesz-KNDP-frakció álláspontja szerint a Magyar Nemzeti Bank a tavalyi évben is eleget tett törvényi feladatainak, és sikeresen a magyar emberek érdekében végezte tevékenységét. Ezúton szeretném megköszönni alelnök úr útján is elnök úrnak, a jegybank teljes vezetésének és valamennyi dolgozójának ezt a tevékenységét. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos Dénes képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja jelezte, hogy két fel-

szólaló ismerteti 30 perces időkeretben a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kedves, családi hangulatban telik, úgy gondolom, ez a beszámoló, pedig akkora fényes sikerekről beszélt itt Matolcsy elnök úr. Mielőtt elviharzott volna, ezt csak a jegyzőkönyv számára szeretném rögzíteni: 9 óra 25-kor a saját beszámolóját itt hagyta a Magyar Nemzeti Bank elnöke, ezzel egyébként alapvetően semmibe véve a parlamentet, de ő ezt így szokta csinálni.

Polt Péter nem így csinálja, az ombudsman nem így csinálja, az Országos Bírósági Hivatal vezetője nem így csinálja, csak Matolcsy csinálja így, Matolcsy elnök úr csinálja így: itt hagyja alelnök urat, aki... - a sajtóhírek szerint valójában már ön vezeti a Nemzeti Bankot. Ezzel is egyébként demonstrálja Matolcsy György azt, hogy ő valójában csak egy kirakatszemély, aki ezeket a kommunikációs fordulatokat ide behozza nekünk a Házba, megpróbál bolhacirkuszt csinálni a parlamentből. Nem fogunk most ezekre reagálni.

Volt itt már minden, voltak piros pöttyök, volt itt az adventről szó a meghallgatások kapcsán. Volt itt olyan, hogy hódító támadta a Magyar Nemzeti Bankot, akkor még nem mi voltunk, hanem egy Magyarországon is nagykövetséggel rendelkező NATO-tagállam volt az, amelyik támadta a Magyar Nemzeti Bankot, akkor még nem a Szocialista Párt támadta a Nemzeti Bankot. Aztán most az, hogy neki mindenki rokona...

Ezek a dolgok azért vannak - bízom benne, hogy azért önök is tudják, tehát legalább már önöket nem vezette félre Matolcsy György -, azért vannak ezek a dolgok, hogy a valódi kérdésekről szó se essék. *(Bangóné Borbély Ildikó és Heringes Anita belép a terembe. - Bangóné Borbély Ildikó: Hol a Matolcsy? - Közbeszólás az MSZP soraiból: Csajozik!)* És ezért mi úgy gondoljuk, hogy ezeket a dolgokat mégiscsak föl kellene eleveníteni. Nem tesszük meg most Matolcsy elnök úrnak azt a szívességet, hogy azokra a felvetéseire fogunk válaszolni, amelyeket ők elmondtak. Én alapvetően csak azon csodálkozom, hogy ha olyan fényes sikereket aratott és ilyen fényes napok vannak az MNB mögött, amikről Matolcsy is beszélt, akkor miért nincs itt az egész Fidesz-frakció, hogy ezt méltassa. Miért nem hallgatja ő végig az erről szóló vitát? *(Korózs Lajos közbeszól.)* És miért nem mondja el még egyszer, hogy milyen fényes sikerei vannak? Azért, mert nincsenek fényes sikerek, alelnök úr. Ezt ön is tudja, a Fidesz-frakció is tudja.

Az, hogy a Magyar Nemzeti Banknak 95 plusz 54 milliárd forint van a számláján, ez azt jelenti, hogy még az eredménytartalékba is tudtak enni 54 milli-

árd forintot, ettől valójában a magyaroknak félni kell. Azért kell ettől valójában félni, mert nem lehet tudni, hogy önök ezt megint mire fogják költeni. El fogja-e veszíteni ez már megint a közpénzjellegét? Megint beteszik-e majd azokba az alapítványokba, ahol nagyjában-egészében büntetőjogi kategória az, ahogyan működnek? *(Közbeszólás az MSZP sorából.)* Igen, kalandos úton kerülnek aláírások, tisztelt képviselőtársaim, az alapítók határozataira, a kuratórium helyett hol az alapító dönt, hol a kuratórium elnöke dönt, és ezekre a dolgokra természetesen majd válaszolni kell.

(9.50)

Nem véletlen az, hogy amikor így működnek bizonyos dolgok, már csak a transzparencia, az átláthatóság és a visszakövethetőség tekintetében, tisztelt alelnök úr, ha így működnek a dolgok, akkor Matolcsy számára tényleg egy dolog maradt, mint hogy Polt Péter legfőbb ügyész egész családja ott dolgozik a Magyar Nemzeti Banknál és egzisztenciálisan függjön tőle. 266 milliárd forint nagyon sok pénz! Az nagyon sok pénz, és azzal tényleg azt lehetett volna tenni, amit éveken keresztül mondtunk, tavaly sem történt meg, nem erről szól a beszámoló. Be lehetett volna fizetni a költségvetésbe osztalékként, és olyan dolgokra lehetett volna költeni, ami ténylegesen a magyarok problémája, ilyen az egészségügy kérdése, az oktatás kérdése, a szociális kérdések, a béremelések vagy éppen a nyugdíjemelések kérdése.

Béremelések tekintetében önök kiválóan jártak, pedig korábban Matolcsy György, aki most bátran elfutott a beszámoló vitája elől, az élharcosa volt annak, hogy pofátlanul nagy fizetések ne legyenek, amelyek meghaladják a 2 millió forintot havonta. Olyanok aztán ne legyenek! Most azt mondta nekem a múlt heti bizottsági ülésen, hogy botrányos, hogy én azt gondolom, hogy ő botrányosan sokat keres: 5 millió forintot keres. *(Nagy Márton István felé:)* Önök meg, azt hiszem, hogy 5 ezerrel kevesebbet. *(Korózs Lajos: Ha csak annyit keresne...)* Ötmillió forintot keres havonta!

Én akkor arra kérem önöket, tegyék meg, hogy társadalmasítják ezt az elképzelésüket, jöjjenek el hozzánk Dél-Magyarországra, vagy menjenek el Északkelet-Magyarországra, és ott magyarázzák meg azoknak az embereknek, akik nem az átlagon keresnek, jóval az átlag alatt keresnek, ahol 150 ezer bruttóért már egymást lökik félre, 150 ezer bruttóért! Magyarázzák el ezeknek az embereknek, hogy miért gondolják azt, hogy én botrányosan politizálok! Miért gondolják azt, hogy én botrányosan magasnak tartom az önök bérét? Jöjjenek el oda, és magyarázzák meg, társadalmasítsák akkor ezt az elképzelésüket, alelnök úr! *(Z. Kárpát Dániel: Igaza van!)* Matolcsy György ne szaladjon el ilyenkor bátran ezek elől a kérdések elől, jöjjön el ő is az emberek közé, úgy, hogy hagyja otthon a testőreit. Jöjjön el, és ma-

gyarázza ezt meg azoknak az embereknek, akik 130-150 ezer bruttóért letapossák egymás sarkát, csak legyen már valami munkájuk. Jöjjön el, és mondja meg, ne veszítse el 266 milliárd forint a közpénz jellegét. Ne próbáljanak meg erre törvényt hozni, amit később még az Alkotmánybíróság is elmeszel, amit utána önök úgy állítanak be, mint a Magyar Nemzeti Bank egyik legnagyobb vállalása, a legprogresszívabb és legelőremutatóbb olyan vállalkozása, amely pénzügyi tudatosságra neveli a magyarokat! Ezek azok az alapítványok, amelyek összesen 112 szerződést kötöttek és ezekből 66 alkalommal a Közbeszerzési Döntőbizottság volt az, amelyik megbüntette önöket. Milyen pénzügyi tudatosságra, ki nevel itt kicsodát, alelnök úr?! Hát, nem csoda, hogy ilyenkor elfut innen Matolcsy, persze, hogy ezeket nem szereti végighallgatni. Ne vicceljenek már ezekkel a dolgokkal, kérem!

A pénzügyi felügyeletről megint alig esett szó. Ez nem tartozik a fényes sikerek közé azóta sem. Ez mindenkinek kínos ebben a teremben. Nekünk azért, mert nekünk elmondják a problémájukat a devizakárosultak, a brókerbotrányok károsultjai, önöknek meg azért, mert menekülnek előlük. Ha Matolcsy György vállalja azt a mondatot, amit a Gazdasági bizottság ülésén elmondott, hogy márpedig ő mindig is ellene lesz annak, hogy bármilyen ügynevezett károsult - így mondta, cinikusan, alelnök úr - bármifajta kielégítést nyerhessen a Magyar Nemzeti Bank nyereségéből, ő annak mindig is ellene lesz, és ha ilyen törvénytervezetet készítünk, ő mindig is ellene fog érvelni, ez az önök politikája! Én nagyon sajnálom egyébként, hogy ilyen helyzetbe hozzák a kormányzó frakciót, amelyik ilyenkor társadalmi felelősségvállalásról beszél. Ez nem társadalmi felelősségvállalás! *(Z. Kárpát Dániel: Ez elég ciki!)* Ez egész egyszerűen egy cinikus, a saját zsebükre gondoló, a saját zsebüket tömő és a saját céljaikat, a saját oligarcháikat szolgáló politika, amibe a Magyar Nemzeti Bank is belement - ezért támadjuk.

Ezért nem a Magyar Nemzeti Bank intézményét támadjuk, ezt a fajta vezetését támadjuk, amelyik mindig hoz valamilyen paravánt, hol a kis piros pöttyöket, hol Matolcsy teljes rokonságát, ami 7,5 milliárd ember, azért, hogy erről beszéljünk, holott a probléma nem ez. A probléma az, amivel önöknek is szembesülni kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy azoknak az embereknek meg kellene valamit mondani, akiknek nem azon az árfolyamon váltották le a devizahitelét, amelyen le kellett volna, a felvételtől árfolyamon. Azt mondták, hogy majd ezért meg fog minket támadni az Európai Unió, be fog minket perelni és elveszítenénk ezt a pert - egy. Önök annyit vitáznak az Európai Unióval, egyszer most az életben még egyet is értettünk volna ezzel a vitával. Ez megért volna egy ajtócsapkodást, de önök nem tették. Önök ez elől bátran elfutottak. Tudják, miért? Mert 136 milliárd forintot keresett rajta a Magyar Nemzeti Bank.

Kettő: nem támadott volna meg minket senki. Románia is úgy váltotta le a devizahiteleket, hogy a felvételtől árfolyamon váltották le a románoknak a devizahiteleket. Megtámadta őket az EU, alelnök úr? (Nagy Márton István nemet int.) Ha nem, akkor szerintem kell erre kísérletet tenni Magyarországon is. Tudják, most 900 ezer embert érint ez a probléma, aki elveszítheti a lakhatását, de akkor Matolcsy György azt mondja a Gazdasági bizottság ülésén, hogy úgynevezett károsultakat ők biztosan nem fognak támogatni. Ez benne szerepel a jegyzőkönyvben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önöknek kell majd a választóknak, önöknek kell majd a devizakárosultaknak, önöknek kell majd a brókerbotrányok károsultjainak a szemébe nézni, de akkor ezt mondják, mert ezt mondta a jegybankelnök, akire önök büszkék. A jegybankelnöknek pedig az alelnök úron keresztül is, ha már ilyen bátran elfutott a jegybankelnök a saját vitája elől meg a saját beszámolója elől, innen is üzenem önöknek, hogy a társadalmi szerepvállalás keretében ezt a problémát is legyenek kedvesek társadalmasítani. Higgyék el, jól ismerem őket, nagyon sokat foglalkoztam a brókerbotrányok károsultjaival, a devizabotrányok károsultjaival önök helyett. Jól ismerem őket, össze tudom őket hívni. Arra invitálom önöket, alelnök úr, önt is, Matolcsy elnök urat is, hogy jöjjenek el és bátran álljanak ki e mellett az álláspontjuk mellett. Ne ám csak itt, a parlamentben, ahol még velünk se állják a vitát! Jöjjenek el oda bátran, el kell mondani, hogy önök ezt gondolják erről.

A helyzet az, hogy önök tudják, hogy mit gondolnak? Nem is érdeklí önöket ez a rengeteg ember. Fogalmuk sincs, önök ebben pénzt láttak. Pénzt láttak, ahol el lehet tüntetni az egyik oldalon a Quaes-torban 220 milliárd forintot, a Buda-Cashben... - ó, hát abban pedig még lehetőségeket is láttak. Olyan cégek nőttek ki abból, amiket a Buda-Cash kezel, ó, azok napilapokat vettek meg! (Z. Kárpát Dániel: Sajnos igen.) Ezekben önök pénzt láttak, nagyon sok pénzt láttak.

Persze, azért volt, aki kivehette a pénzét: 333 ember. Van egy ilyen lista, ők kivehették a pénzt. Miért ők? Kinek készült az a lista, alelnök úr? Önöknek? Önöknek készült az a lista? (Z. Kárpát Dániel: Hol volt a pénzügyi felügyelet?) A pénzügyi felügyelet tudott arról a listáról? Mert ha nem tudott, az a baj. Ha tudott róla, akkor meg még cinkos is. Kinek készült ez a lista?

Ezekről kell beszélni, hogyan létezik az, hogy 2014 decemberétől 2015 januárjáig kint ül a Quaes-tornál a Magyar Nemzeti Bank, ellenőrzi. Csak a jóisten tudhatja meg talán, hogy milyen eredménnyel ellenőrzi ezt a céget, majd egy hónap múlva 32 ezer család megtakarítása köddé válik. Aztán önök itt olyan törvényeket hoztak, úgy megsegítették őket - reméljük, hogy egyszer majd a magyarok egyébként ezt viszonzni tudják -, hogy arról koldultak, 21 ezer ember a mai napig fut a pénze után. De

önök már törvényileg elvonták tőlük a vagyont, mert azt mondták, ha bárki akár csak a nulla forintot is elfogadta, akkor már nem jogosult arra, hogy részt vegyen a felszámolási eljárásban.

Aztán ott voltak a magán-nyugdíjmegtakarítások és azok kérdése, ez is a 2016-os év. A magán-nyugdíjmegtakarítások kérdésére 2016-ban kérdeztem rá, hogy miért úgy történhetett ez, hogy annak a legnagyobb, a mintegy 511 milliárd forintot kitevő, külföldi papírokat befogadó portfóliója valahogyan, egy furcsa verseny alatt, odakerült egy magyar kereskedelmi bankhoz, és egyébként az újsághírek szerint ennek a kereskedelmi banknak a vezérigazgatója tulajdonában lévő lakásban lakott Matolcsy György.

(10.00)

Van-e ezek között összefüggés? Miért így történhetett? Ez mind azt bizonyítja, hogy kérem szépen, ha ebben a bankban van valami szakmaiság, akkor az egészen biztosan nem a jegybank elnökéből, a jegybank elnökétől van. Ő egy kirakatember, idejön, bolhacirkuszt csinál a parlamentből, bemondja ezeket a kommunikációs blöfföket. Ez nem más, mint egy lövőcsel. A szakmához valószínűleg akkor annyira nem ért, hogy meg tudja védeni az álláspontját, és helyette dolgozik valószínűleg alelnök úr, mert Orbán Viktor miniszterelnök úr is önt dicsérte meg a devizahitelek sikeres leváltásáért. Valószínűleg dolgozik még rengeteg, nagyon tisztességes hivatalnok abban az intézményben, amit úgy hívunk, hogy Magyar Nemzeti Bank, és ettől még nem dőlt össze. De valójában, ha fényes sikerek volnának, akkor ezeket a kérdéseket fel sem lehetne tenni. Ezeket a kérdéseket persze fel kell tenni.

Sikeres növekedési hitelprogram; igen, a Növekedési Hitelbankon keresztül, aminek egyébként a tulajdonosa Matolcsy György unokatestvére; amiről persze nem lehet beszélni, mert a piacgazdaság tekintetében mást is érhetett volna ilyen szerencse. Hát, nem érhetett volna ilyen szerencse, annyi bank van! De aztán önök már megunták ezt, most már kellett saját bankot is csinálni, és akkor gyorsan megvetették az MKB-t az alelnöktársával. Hát, honnan volt rá pénze? Családi kölcsönből az is? Csak melyik családeből?

Tehát úgy gondolom, alelnök úr, hogy ezekről a pontokról, amelyeket soroltam, kell beszélni, mert ezek azok, amik meghatározzák a közbeszédet, ezek azok a pontok, amelyek meghatározzák a jegybank tekintélyét. A jegybank tekintélyéhez nagyon sokat tehet hozzá a jegybank elnöke, és nagyon sokat el is vehet. Egész Európában, ha megszólalna a jegybank elnöke és ilyeneket mondana, kis piros pöttyökről beszélne, meg arról, hogy mindenki az ő rokona, valószínűleg az árfolyam meg a kamatlábak elkezdene emelkedni. Annyi szerencsénk van, hogy Matolcsy... - már azért emelkednének az árfolyamok,

mert rájönne, hogy ez az ember, Jézus Máriám, ilyeneket mond, ez nagyon szakmaiatlan. De annyi szerencsénk van, hogy Matolcsy Györgyre senki nem figyel oda, mert senki nem veszi komolyan. Ennyi történik praktikusán.

Ennyi történik praktikusán ebben a történetben. Ennek a jegybanknak ma nincs tekintélye, sem Európában, sem Magyarországon ezek miatt a botrányok miatt. Amikre nem tud egyenesen válaszolni Matolcsy György, nem tudja azt mondani, hogy nem, én nem laktam ebben a lakásban. Ötször kérdeztük meg, egyszer sem mondta. *(Dr. Hende Csaba: Itt mondta!)* Nem, nem mondta! El kell olvasni a jegyzőkönyveket! Nem mondta! *(Zaj az MSZP padsorából. - Közbeszólás ugyanott: Nem válaszol! - Dr. Bárándy Gergely: 26 azonnalit tettem fel neki, nem válaszolt! - Gógös Zoltán: És Akarattyán sem lakik, pedig ott a lakcíme!)* Egyetlen alkalommal sem mondta.

Szóval, ha mindezeket komolyan vesszük, azokat a szakmai részeket, amelyeket önök mondanak, akkor én továbbra is arra hívom fel önöket, hogy jöjjenek el, biztosítani fogjuk hozzá mi is a nyilvánosságot, társadalmasítsák azokat az elképzeléseiket, amiket mondanak, hogy az márpedig botrányos, hogy én magasnak tartom az önök havi ötmillió forintos bérét. Jöjjenek el Baranyába, Szabolcsba, Miskolcra, mondják el ott az embereknek, nyugtassák meg őket! Összehívom önöknek nagyon szívesen a Quaestor-károsultakat, mondják el ott, hogy márpedig ők úgynevezett károsultak, akik egészen biztosan önöktől semmifajta segítségre nem számíthatnak. Higgyék el, a jövőben is oda fogunk figyelni, hogy mire költik az alapítványok pénzét, hogy hogyan költik el az alapítványok pénzét, betartják-e a törvényeket, és minden egyes alkalommal ki fogjuk kényszeríteni, hogy önök tartsák be a törvényeket, mert pillanatnyilag nincs erre szándékuk. Erre oda fogunk figyelni. Azt kérem önöktől, hogy a beszámolót ezzel egészítsék ki.

Elnök úr, valószínűleg a frakcióm még élni fog azzal a kéréssel, hogy szünetet rendeljen el a Ház azért, hogy megvárjuk Matolcsy elnök urat, hátha visszaér a Szabadság térről *(Dr. Legény Zsolt közbeszól.)*, és akkor ő maga is tudjon válaszolni ezekre a kérdésekre. *(Mesterházy Attila: Úgy van!)* Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps az MSZP padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. 18 perc, 2 másodpercet használt Szakács képviselő úr a 30 perces időkeretből. Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Matolcsy György egy gyáva ember. Gyáván megfutamodott a vitától, pedig ha már politizált ahelyett, hogy

beszámolót tartott volna, meg is várhatta volna a felvetett kérdésekre a válaszainkat. De nem ezt tette. Így nehéz vitatkozni. Ez az igazi gyáva emberek sajátossága, hogy mond valamit, aztán mielőtt arra válasz érkezhetne, gyorsan elszalad. Matolcsy György ezt csinálta.

Éppen ezért azt gondolom, joggal vetjük fel, hogy ez méltánytalan, méltatlan, és a Ház tekintélyét sérti. Én elég sok beszámoló vitáján voltam már itt, és egyetlenegy olyanra nem emlékszem, egyetlenegy olyanra, ahol a beszámoltatott ne ülte volna végig a parlamenti vitát. Nemcsak a Kúria elnöke, nemcsak az OBH elnöke, nemcsak az ombudsman, hanem többek között még az a Polt Péter is, aki legalább ilyen kellemetlen kérdéseket szokott kapni, és legalább ilyen támadásnak van kitéve. Én nem igazán vagyok azzal vádolható, hogy kedvelem Polt Pétert, hogy én értékelem az ő teljesítményét. De azért becsületére legyen írva, a parlamenti vitában állja a sarat, itt van és válaszol. Matolcsy György meg megfutamodik. Hát, ez az önök elnöke! Gratulálok hozzá!

Azért pár szóval persze visszaülök - mert a jegyzőkönyv, hál' istennek, megőrzi az utókornak a történéseket itt -, és Matolcsy úr pár felvetésére válaszolnék. Az egyik, hogy mi az, ami egy jogállami demokráciában, amilyennek ma én nem tartom sajnos Magyarországot, szokásos és elfogadható. Azt gondolom, az, hogy egy frakció az ellenzéki feladatainak, a törvényben foglalt feladatainak eleget téve, az ellenőrzési jogkörében feltárja a visszaéléseket, és ezzel szembesíti az érintettet, akinek az ellenőrzésére hivatott az ellenzék és a parlament, ez egy természetes dolog. Ez a dolga, üzenem Matolcsy úrnak. Európai demokráciákban ezt senki nem veszi zokon. Sőt mi több, talán még válaszol is rá, itt van és válaszol, és nem úgy, ahogy a jegybankelnök szokott.

Mert Hende alelnök úrnak szeretném mondani, hogy körülbelül öt alkalommal, meg lehet nézni, mert számoztam a kérdéseket, tettem fel a parlamentben Matolcsy Györgynek azt a kérdést, hogy lakott-e Patai lakásában, és ha igen, fizetett-e lakbért. Nagyon kértem elnök urat, hogy csak annyit mondjon, hogy nem, és soha többet nem kérdezem erről. Nem mondta! Alelnök úr, akkor most, hogy már eltűntette az összes nyomot, lehet, hogy kimondja. Na de, alelnök úr, hadd kérdezzem meg akkor öntől, és válaszoljon nekem, legalább ön itt van ebben a vitában, mondja meg nekem: amikor megkérdezi az ember ötször-tízszer, nem csak én, más is, hogy volt-e ilyen, nem egyszerűbb lett volna azt mondani, hogy nem volt ilyen, kérem? Nem egyszerűbb lett volna? És akkor nem ég rá ez a botrány. Valószínűleg az a probléma, hogy volt ilyen, és mostanra sikerült a nyomokat elsikálni.

Szóval, egy jegybankelnöknek a házszabályban leírt kötelessége lenne érdemi választ adni, ehelyett hülyeségeket válaszol, és hülyeségeket beszél válaszként, na, ez a botrány, tisztelt képviselőtársaim! Ez a botrány, mert pontosan arról van szó, amit Szakács

László képviselőtársam elmondott, vagyis nem szól másról, mint arról, hogy a valódi kérdésekről, a valódi problémákról elterelje a figyelmet. Ugyanis valóban mindenki ezekről a marhaságokról beszél, hogy neki hét és fél milliárd rokona van, meg piros pöttyök, meg hasonlók. Nevetséges! Az a baj, hogy ha egy stand up comedy lenne, akkor még jót is nevetnénk rajta. Csak az a baj, hogy ez a Magyar Országgyűlés, és az a baj, hogy ez a Magyar Nemzeti Bank elnöke. No, ez utóbbi a nagyobb baj. *(Dr. Legény Zsolt: Meg a magyar valóság!)*

Ha már a botránynál tartunk, akkor hadd tegyem fel a kérdést, hogy egy jogállamban mi a botrány: az, hogy egy ellenzéki frakció az ellenőrzési jogkörében bírálja a jegybankelnököt, a tevékenységét és a botránnyait, vagy az, hogy a jegybankelnök helyett, hogy az MNB beszámolójáról beszélne, úgymond egy független intézmény független vezetőjeként pártpolitizál, és egy ellenzéki pártot és egy ellenzéki frakciót szid itt az Országgyűlésben?

(10.10)

Na, képviselőtársaim, mi a botrány? Melyik a botrány ezek közül? Az MNB tevékenysége valóban kétirányú, és ezt Szakács képviselőtársam is elmondta, ha nem is ezekkel a szavakkal. Az MNB-nek van egy szakmai tevékenysége, amit a híradások szerint, meg ahogy mi is látjuk, nagyjából Nagy Márton alelnök úr irányít; gondolom, azért hagyta őt itt Matolcsy György, mert ehhez neki nem sok köze van. És végzik a feladatukat természetesen a professzionális munkatársak, hál' istennek ezért van még jegybanki működés. És van az MNB-nek egy fideszes tevékenysége, na, ez az, ami sajnos egyébként kimaradt a beszámolóból. Mert ha már Matolcsy úr erről szót ejtett itt, akkor legalább írta volna bele a beszámolójába is. Nagyon helyesen tette volna, mert ez legalább olyan fajsúlyos tevékenysége ma a Nemzeti Banknak - már a fideszes vonal -, mint az MNB-nek a törvényben rögzített feladatkörei.

Meg is értjük, hogy ezt rábízta - már a szakmai tevékenységet - az alelnökére meg a munkatársaira, ugyanis Matolcsy Györgynek erre nyilvánvalóan nem jut ideje, túlságosan lefoglalja őt a pénzek kisíbolásának az irányítása. Amilyen sokrétű tevékenység, mi nem is csodáljuk, hogy ez így van.

2016-ban - ha már itt a beszámoló ezt az évet érinti, nyilván maradjunk is ennél az évnél, illetve az ebből az évből, ha úgy tetszik, szervesen következő eseménysornál - robbant ki a botrány a Magyar Nemzeti Bank alapítványai körül. Nem véletlen, hogy Matolcsy úr is megemlítette ezt, mert nyilván számított és okkal számított arra, hogy erről ma itt szó lesz a parlamenti vitában. Miután kudarcba fulladt az a kísérletük, hogy megpróbáljanak 250 milliárd közpénzt úgy minősíteni, hogy az elveszti a közpénzjellegét, igen nagy bajba kerültek, és botránnyok sora követte egymást.

Szeretném mondani, hogy nyilvánvalóan tudjuk, persze, Bánki Erik képviselőtársunk önálló képviselői indítványa volt, valószínűleg nem az ő fejéből pattant ki, nyilvánvalóan Matolcsy György ezt megrendelte, hogy az Országgyűlés erről döntsön, ahogy megrendelte magának egyébként az ötmillió forintot is, és az Országgyűlés meg természetesen a központi fideszes irányítás jó hagyományaihoz híven odaadta egy képviselőnek, az elviszi a balhét, majd beadja önálló indítványként. De úgy tűnik, hogy ez már Áder Jánosnak is sok volt, és elküldte az Alkotmánybírósághoz ezt a törvényt, az Alkotmánybíróság pedig alkotmányellenesnek nyilvánította. Úgy tűnik, azért van az a pont, ami már a Fideszhez egyébként lojális embereknek is sok. Van Matolcsy Györgynek olyan ötlete, amit már a sajátjai sem tudnak tolerálni. No, ez egy ilyen volt.

Innentől kezdve mindenki számára nyilvánvaló lett, hiszen közérdekűadat-igénylés keretében ki lehetett kérni az alapítványok költségeit és adatait, hogy ez nem szól másról, mint hogy kreáltak egy meglehetősen nagy tőkével rendelkező fideszes kifizetőhelyet, ahonnan mindenféle embernek mindenféle jogcímen lehet kitolni azt a pénzt, amit egyébként a devizahiteleknek kéne visszaadni. Ahelyett, hogy önök erre fordítják.

Nézzünk néhány konkrét példát ezekből, hiszen egy állítás akkor állja meg a helyét, ha tényekkel alátámasztott. Az alapítványok kuratóriuma - és gondolom, ezt senki nem vitatja tényszerűen, talán még önök sem - és a vezetése is tele van fideszes haverokkal. Tele van. Na meg persze rokonokkal is, most már egész közeliakkal, bár a házasság után már lemondott ezekről a pozíciókról; azért gondolom, az ötmillió forintból meg még a többiből csak meg lehet élni ketten is. Tele van MNB-s felsővezetőkkel. Ha már alelnök úr itt van, én azért kíváncsi lennék arra, ennyi személyeset engedjen meg nekem, hogy ha igazak a sajtó információi - ha nem, akkor cáfolja meg -, hogy önnek a 4,5 millió forint fizetése mellé szüksége volt még 4,5 millióra, hogy összesen 9 milliót vigyen haza havonta - merthogy ennyit kapott még alapítványi funkcióiból eredően, meg egyébként még más funkciókból eredően, de alelnök úr ezt cáfolja meg -, és még emellett természetesen az MNB VIP-hitelére is, ami senki másnak nem jár, csak önöknek, mert 9 millió forint kevés ahhoz, hogy egy normál hitelt válasszon. Tehát én ezt nem tartom etikusnak, megmondom őszintén, még akkor sem, ha jogszerű. Legyen szíves, ha már itt van, ha már ön van itt, így alakult, akkor legalább ennyit tud hitelesen válaszolni, hiszen ez konkrétan az ön személyét érinti.

De nézzünk még egy-két példát arra, hogy mik voltak ezek a problémák, vagy mik voltak ezek a kifogásolható intézkedések. Tényleg a teljesség igénye nélkül, mert képviselőtársaim majd fognak még beszélni számos ügyről. Én mintegy felvillantok néhányat, csak hogy ne tűnjön úgy, mintha ez egy egyszerű politikai támadás lenne, ahogy az elnök fogalmazott.

Szerintem nincs rendben az, hogy a Magyar Nemzeti Bank az igazságügyi miniszter ügyvédi irodáját bízta meg képviselőre. Szerintem ez nincs rendben. Emlékszik rá, alelnök úr, hogy milyen botrány volt abból, hogy annak idején a kancelláriaminiszter ügyvédi irodája valami állami megbízást kapott? Akkor botrány volt, hogy le kellett mondania. Most meg Trócsányi László vidáman kapja ebből a pénzt.

Aztán szerintem az sincs rendben, alelnök úr - ha átadná Matolcsy úrnak ezt vagy legalább a jegyzőkönyvet, hogy elolvashassa a választ, amit adok a felvetéseire -, hogy a legfőbb ügyész felesége éppen a Nemzeti Bankban dolgozik ötmillió forintért. És ez mind nem elég, még a lánya is. Kezdi jogászként 500 ezer forintért. Miért? Miért nem megy el a privát szférába?

En értem azt, ahogy Szakács képviselőtársam is fogalmazott... (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét. - Közbeszólás: Lejárt az idő!) ez probléma, illetve hogy ez önöknek egy biztonság.

A felszólalásomat fogom folytatni egy következő körben. Sajnos a botrányoknak nehéz a végére érni ennyi idő alatt. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. (Moraj az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Jézusisten! - Z. Kárpát Dániel: Nem könnyű!)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm az ellenzéki pártok megtisztelő figyelmét is. Az imént Bárándy Gergely képviselőtársam azt mondta, hogy így nehéz vitatkozni. Ha mással nem is, de ezzel a mondatával egyet tudok érteni. Így nehéz önökkel vitatkozni, hogy előttünk fekszik a Magyar Nemzeti Bank 2016-os működéséről szóló beszámoló, és önök erről egy szót sem ejtenek. (Bangóné Borbély Ildikó: Mit mondott a Matolcsy? Semmit!)

Ellenzéki hírportálok cikkeit kiszínezve felolvassák, ilyen álbotránykrónikaképpen, de a jegybank működéséről egy szót nem mondanak. (Gógös Zoltán: Azt a 42 milliós asztalt látta, képviselő úr?)

Azt mondják, hogy a jegybanknak (Bangóné Borbély Ildikó: Hol a Matolcsy?) a 2016. évi működése miatt, illetve az elnök úr működése miatt nincs tekintélye. (Bangóné Borbély Ildikó: Nincs!) Az a helyzet, hogy el kell önöket kedvetlenítenem, mert érdekes módon a piac ezt máshogy látja. Értem, hogy önök pártpolitikai szemüvegen keresztül próbálják ezt sulykolni, de az a helyzet, hogy a valóság más mutat. (Bangóné Borbély Ildikó: Hol a Matolcsy?) Jó lenne egyébként, ha néha önök is szembemennének vagy érzékelnék a valóságot.

Azért arról is érdemes beszélni néhány szót, amikor önök ilyen harsányan támadják a jegybankot,

hogy egyébként a szocialista kormányzás ideje alatt a jegybank milyen teljesítményt tudott felmutatni. (Z. Kárpát Dániel: Te mondtad, hogy a 2016. évi jelentésről beszéljünk!) Kedves Z. Kárpát Dániel, azért muszáj erről beszélni, hogy legyen összehasonlítási alap, mert utána, ha megengedi... (Z. Kárpát Dániel: Akkor ne mondd, hogy 2016-ról beszéljünk! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.) a saját logikámban beszélnek erről. (Bangóné Borbély Ildikó: Tizenhatos beszámoló!), és ahhoz egyébként, hogy lássuk, hogy azok az eredmények, amit a jegy... (Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)

ELNÖK: Kérem szépen, kedves Hollik képviselő úr, kicsit álljunk meg! Nagy-nagy tisztelettel kérem az ellenzéki képviselő hölgyeket és urakat, ne kelljen külön figyelmeztetni (Heringes Anita: Elnök úr, nem arról beszél! Nem a tárgyról beszél!), mert annak aztán súlyos következménye lehet a mai napirendet... (Dr. Legény Zsolt: Mégis micsoda?) Mert egyszerűen nem tűröm el ezeket a bekiabálásokat. Fölöslegesnek tartom, másrészt pedig zavarja a felszólalót. És engem is... (Bangóné Borbély Ildikó: Visszajön a Matolcsy? - Az elnök csenget. - Dr. Legény Zsolt: Elnök Úr! Mi nem tartjuk fölöslegesnek ezeket a bekiabálásokat!) Engem is zavar abban, hogy odafigyeljek. Úgyhogy köszönöm szépen türelmüket és figyelmüket. (Mesterházy Attila közbeszól.) Folytassa, Hollik képviselő úr!

(10.20)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. (Bangóné Borbély Ildikó: '16!) Szóval, még egyszer jelezném Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, hogy azt gondolom, ahhoz, hogy megértsük (Bangóné Borbély Ildikó: Az nehéz lesz!), hogy milyen eredményt tudhat maga mögött a jegybank jelenlegi vezetése, érdemes összehasonlítást tennünk. Értem, hogy ez a szocialistáknak nem tetszik meg fáj, de azt gondolom, hogy mégiscsak fontos. (Bangóné Borbély Ildikó: 2016!) Tehát szeretném önöknek még egyszer mondani, hogy a kritikával én az önök helyében óvatosan bánnék (Bangóné Borbély Ildikó: 2016, képviselő úr!), hogyha megnézzük azt, hogy az önök jegybankja (Bangóné Borbély Ildikó: 2016, képviselő úr!), illetve az önök által delegált Simor András (Bangóné Borbély Ildikó: 2016, képviselő úr! 2016!) milyen teljesítményt nyújtott a jegybank élén.

És ha a jegybankról szóló törvényből indulunk ki, akkor azt tudjuk mondani, hogy a jegybanknak alapvetően három feladata van: a pénzügyi stabilitás biztosítása, az árstabilitás biztosítása (Dr. Bárándy Gergely: Az önöknél lopás!), illetve a kormányzati gazdaságpolitika támogatása. (Bangóné Borbély Ildikó: A haverok és a többiek!)

Nézzük meg, hogy ezen a szemüvegen keresztül, hogyan teljesített a szocialisták jegybankja. Nézzük

meg! 2009-ben (*Bangóné Borbély Ildikó: 2016! '16!*) 4 százalékos volt az infláció... Értem, hogy ez nem tessék önöknek, de legyenek szívesek végighallgatni (*Bangóné Borbély Ildikó: '16! 2016!*), még ha a valóság fáj is az önök számára! 2009-ben az infláció 4 százalékos volt, felülmúlta a 3 százalékosat. 2010-ben 4,7 százalékos volt.

És még 2011-ben is felülmúlta a 3 százalékosat. Tehát a szocialisták által delegált Simor Andrásnak egyszer sem sikerült az inflációt 3 százalékos alá szorítani. Aztán érdekes módon azt látjuk, hogy 2013. március 4-én új vezetése lett a jegybanknak, és láss csodát, abban az évben már 1,7 volt az infláció, és onnantól kezdve mindig 3 százalékos alatt volt, és nemhogy 3 százalékos alatt volt, hanem tulajdonképpen az infláció 2013 után eltűnt.

De nézzük egyébként a jegybanki eredményt! Jegybanki eredmény Simor András ideje alatt - és csak az utolsó három évét mondanám -: 2010-ben mínusz 41,6 milliárd forint, 2011-ben mínusz 100 milliárd forint, 2012-ben mínusz 93 milliárd forint. Ha ezt összeadom, ez majdnem 230 milliárd forint veszteség három év alatt. Szeretném kérdezni Szakács képviselőtársamat, aki egyébként ugyanúgy elhagyta az üléstermet, mint ahogy Matolcsy György (*Gógös Zoltán: Visszajön! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Nana!*), csak az a különbség, hogy Matolcsy Györgyöt Nagy Márton alelnök úr képviseli (*Mesterházy Attila: Ő visszajön, Matolcsy meg nem!*), Szakács Lászlót senki sem. (*Dr. Bárándy Gergely: Nem Szakács László beszámolójáról beszélünk!*) Ő azzal kritizál egyébként, amit utána ő maga is csinál. (*Dr. Bárándy Gergely: Szakács László beszámolójáról beszélés?*)

Szóval, szeretném kérdezni Szakács László képviselő urat, aki fel volt háborodva azon, hogy mi mindenre lehetne költeni a jegybanki vezetők fizetését, szeretném megkérdezni, hogy mi mindenre lehetett volna költeni azt a 250 milliárd forintos veszteséget, amit egyébként a jegybank (*Z. Kárpát Dániel: Annyira gyenge vagy!*), a Simor-féle jegybank elkönyvelt. (*Bangóné Borbély Ildikó: 2016!*) Ezt egyébként az adófizetői forintokból kellett kipótolni. Akkor érdekes módon Szakács László nem ment le Baranyába, és nem beszélt erről az embereknek, hogy azt a 250 milliárd forintot mire lehetett volna költeni. (*Mesterházy Attila: A világválság közepette.*) Akkor egyébként a demagógia, amit most itt bemutatott, érdekes módon valahogy hiányzott.

És hiányzott természetesen akkor is, amikor egyébként Simor Andrásnak a szocialisták, tehát önök 8 millió forintot hagyták a fizetését. Akkor hol volt ez a demagógia? (*Mesterházy Attila közbeszólása. - Bangóné Borbély Ildikó: Ti vezettétek be a 2 milliárd forintot!*) Akkor föltették-e ezt a kérdést? (*Dr. Bárándy Gergely: Nem voltál még itt akkor!*) Akkor elmentek-e az emberekhez, és azt mondták nekik, hogy az a 8 millió forint valóban sok, majd mi csökkeneni fogjuk? Mondták ezt, tisztelt szocialista kép-

viselő hölgyek és urak? Mondták ezt? Én nem hallottam egyszer sem.

És ami, azt gondolom, a legfontosabb, és megint visszatérek a jegybank törvényben meghatározott feladatához (*Bangóné Borbély Ildikó: Na, végre már!*), a kormányzati gazdaságpolitika támogatásához. Nézzük meg az alapkamat kérdését! A Simor-féle jegybank 2010-ben 6 százalékosan hagyta az alapkamatot (*Bangóné Borbély Ildikó: 2016! '16!*), 2011-ben 7 százalékos volt az alapkamat, 2012-ben 6,5 százalékos, 2013 márciusában, amikor az új vezetés megkezdte a tevékenységét, 5,25 százalékos volt az alapkamat. Mindez azért, mert a Simor-féle jegybank azt mondta, hogy egyébként Magyarország pénzügyi stabilitása csak úgy tartható fenn és egyébként az árstabilitása is, és az infláció akkor nem fog megszaladni, hogyha ilyen magasan tartjuk az alapkamat szintjét. 2013 márciusában tehát 5,25 százalékos volt. 2013 decemberében a Matolcsy György elnök úr által vezetett jegybank - tehát háromnegyed év alatt - 3 százalékosra csökkentette le. Tehát szűk egy év alatt 2,25 százalékkal csökkentette a jegybanki alapkamatot. És szeretném tájékoztatni szocialista képviselőtársaimat, hogy az infláció nem szállt el. (*Dr. Bárándy Gergely: Visszajön a Matolcsy? Mert Szakács itt van! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Visszajött Szakács képviselő úr!*) Az árstabilitás megmaradt. Ez is mutatja, hogy az, amit egyébként a Simor-féle jegybank csinált, az a magyar gazdaságpolitikának az alapkamaton keresztüli tudatos gátlása volt, megakadályozta azt a magas alapkamaton keresztül (*Dr. Legény Zsolt: Most meg tudatos lopás történik!*), hogy a magyar gazdaságba pénz tudjon folyni. Azt gondolom, hogy ez több, mint szakmai hiba. És erről önök nem beszéltek.

Tehát ez van a mérleg egyik serpenyőjében, és akkor most rátérnék arra, hogy egyébként az új jegybanknak mik az eredményei ehhez képest. Ahogy már elmondtam, három olyan feltételt állít a jegybanki törvény a Magyar Nemzeti Banknak, amit meg kell tartani, az egyik az árstabilitás, a másik a pénzügyi stabilitás, a harmadik pedig a kormányzati gazdaságpolitika támogatása. Azt látjuk, hogy az árstabilitást biztosítja a jegybank, a 2016-os beszámolóból ez kiderül, hogy nemcsak 2016-ban, hanem az előtt is az infláció bőven 3 százalékos alatt volt, ugye 2016-ban 0,4 százalékos, de egyébként az elmúlt évben pedig még kevesebb volt.

A pénzügyi stabilitást szintén biztosította és segítette a jegybank; az MNB hagyományos és nem hagyományos monetáris politikai eszközökkel támogatta a pénzügyi stabilitás biztosítását és a kormányzati gazdaságpolitikát is. Ahogy arról jegybankelnök úr is beszélt, megvalósították a hitelezési fordulatot, ahogy egyébként korábban a hitelállomány szűkült a lakosság esetében is, illetve a mikro-, kis- és középvállalatok esetében is, ez megfordult és nőtt.

Az is segítette a vállalatok pénzhez jutását, hogy az alapkamatot nagyon alacsonyan tartja és tartotta

a jegybank; 2016-ban 0,9 százalékra csökkentette. Mindezt úgy, még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy az infláció ettől nem szállt el, továbbra is bőven 3 százalék alatt maradt, és a jegybanki alapkamat historikusan a legalacsonyabb szintre csökkent.

És nem hagyományos eszközökkel is serkentette a jegybank, hogy a pénz ne a jegybanknál parkoljon, a bankok és a pénzügyi szervezetek, vállalkozások a jegybanknál parkoltassák a pénzüket. Ennek volt az egyik eszköze a mennyiségi korlátozás a három hónapos betétekre. Ennek is köszönhető volt, hogy kevesebb pénz parkolt a jegybanknál, illetve ennek is köszönhető az, hogy a magyar állampapírok iránti kereslet bővült, és a kamatok egyébként jelentősen, mintegy 670 bázisponttal csökkentek.

Itt is, mert erre az előbb nem tértem ki, idézzük fel, hogy ennek köszönhetően egyébként, hogy a kamatok csökkentek, Magyarország államadósságának a finanszírozása a korábbi, szocialista időszakhoz képest jelentősen csökkent. Csak szeretném itt ismét felhívni ellenzéki képviselőtársaim figyelmét arra, hogy 2010-ben a GDP több mint 4 százalékát fordítottuk az államadósság finanszírozására, több mint 1300 milliárd forintot. 2016-ban már kevesebb mint a GDP 3 százalékát fordítottuk államadósságra, kevesebb mint 900 milliárd forintot.

(10.30)

Tehát csak ezzel az intézkedéssel, hogy az állampapírok kamatkörnyezete jelentősen javult, jelentős megtakarítást tudott eszközölni a jegybank, és ez a pénz egyrészt magyar befektetőkhez került, másrészt a megmaradt pénz a költségvetést gazdagította.

Az állampapírok hosszú hozama is csökkent átlagosan 480 bázisponttal. És mindennek köszönhetően, ahogy mondtam, 2013-hoz képest, tehát amióta Matolcsy György vezeti a jegybankot, 500 milliárd forinttal csökkent az államadósság utáni kamattérítési kötelezettség.

A külső sérülékenysége is csökkent az országnak, jelentősen csökkent valamennyi jegybanki program összegzett eredményeképpen. Az államadósság devizaaránya 25 százalék közelébe csökkent. Szeretném itt felhívni ismét a figyelmet, hogy a szocialisták ideje alatt ez magasabb volt mint 50 százalék, ami rendkívüli módon sérülékennyé tette a magyar gazdaságot, amellet egyébként, hogy nyilván az államadósság szintjét is jelentősen megemelte a szocialista kormányzat, ami önmagában is sérülékennyé tette az országot. Erre még rátett egy lapáttal az, hogy ráadásul ez az államadósság, ennek több mint a fele devizában volt denominálva.

Ahogy mondtam, itt jutunk el a harmadik célig, a kormányzati gazdaságpolitika támogatásáig. Tehát ahogy láttuk, míg Simor András kifejezetten szembe ment a kormányzati gazdaságpolitikával az alapkamat magas tartásával, addig a jelenlegi vezetése

a jegybanknak - és így volt ez 2016-ban is - támogatja a kormányzati gazdaságpolitikát a növekedési hitelprogrammal. Ennek tudható be, hogy a hitelezési fordulat kiterjedt a vállalati beruházások mellett a lakossági fogyasztásra is, és 50 százalékkal bővült az új lakás- és fogyasztási célú szerződés-kötések állománya.

Azt is láthattuk valóban, hogy a felügyeleti jogkör is odakerült a jegybankhoz. Ahogy önök is olvashatják a beszámolóban, több mint százhusz vizsgálatot indított csak 2016-ban a jegybank, és 2016-ban - tulajdonképpen most már közeledünk a 2017. év végéhez is - egyébként a pénzügyi szektorban komoly szabálytalanságot nem láttunk. Tehát a felügyelet, azt gondolom, hogy jól végzi a dolgát.

Azt is érdemes megemlíteni, hogy több mint háromszáz fogyasztóvédelmi vizsgálatot is indított az MNB mint felügyelet, és csak 2015-ben majdnem 260 millió forintos fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki.

Végezetül engedjék meg, hogy beszéljek az eredményről, hiszen elmondtam, hogy a szocialisták által delegált Simor András veszteséget veszteségre halmozott, tulajdonképpen az általa vezetett jegybank szinte végig veszteséges volt, ráadásul nem is kevés veszteséget halmozott föl, addig a jegybank Matolcsy György elnöklése óta minden évben nyereségesen működik. Ez így volt 2016-ban is, 50 milliárd forintos eredményre tett szert, pontosabban a nyeresége majdnem 100 milliárd volt, ebből osztalékként 50 milliárd forintot fizetett be a költségvetésbe, és 50 milliárd forintot tartott az eredménytartalékban.

Itt is szeretném megjegyezni, hogy furcsállom Szakács László képviselőtársam mondatát, amely szerint egyébként félni kell a magyar embereknek attól, hogy a jegybank felelősen gazdálkodik, és az eredménytartalékba 50 milliárd forintot tesz. Ettől nem félni kell. Ezt egyébként meg kell dicsérni, hogy a jegybank vezetése előrelátó, és számít arra, hogy lesznek olyan évek, amikor majd esetleg nem tudnak nyereséget realizálni (*Dr. Bárány György: Akkor is legyen mit lopni!*), és akkor sem a költségvetésből, adóforintokból kell majd kipótolni a jegybank veszteségét, hanem az eredménytartalékban rendelkezésre áll jelentős összeg, amelyből egyébként ezeket a veszteségeket, ha majd ilyen helyzet előáll, lehet pótolni. Tehát azt gondolom, hogy a magyar embereknek attól, hogy a jegybank csak 2016-ban 50 milliárd forintot tett az eredménytartalékba, egyáltalán nem kell félni, sőt ez mutatja azt, hogy a jegybank jól gazdálkodott.

Végezetül azt gondolom, azt tudjuk mondani, hogy a 2016. évben a Magyar Nemzeti Bank teljesítette azokat a kötelezettségeket, amelyeket a jegybanki törvény ráró; a Magyar Nemzeti Bank jól működött, köszönet ezért elnök úrnak, illetve a jegybank vezetésének. Természetesen a Fidesz-KDNP-frakciószövetség ezt a beszámolót el fogja fogadni. Köszö-

moknak talán egy kivételével megfelelünk jelen pillanatban, ez pedig felvet egy korábbi vállalást, az euró bevezetésének kérdését, amely vállalással, szeretném kihangsúlyozni, hogy én személyesen nem feltétlenül értek egyet. Ugyanakkor a Fidesz és az MSZP, amikor közösen, nagyon olcsón eladta ezt az országot, tehát úgy írt alá csatlakozási szerződést, hogy vállalta az euró bevezetését, szerintem felelőtlen módon, aztán úgy szavazták meg együtt a liszaboni szerződést, hogy még talán nem volt módjuk megismerkedni a hivatalos fordítással sem, akkor ezeket a megtett vállalásokat úgy papírozták le, hogy tulajdonképpen egyfajta elszámolási kötelezettséget is vállaltak. Most tehát az MNB vezérének - aki nem tartózkodik a teremben - kellene és lehetne beszélni arról, hogy mi a véleménye az euró bevezetéséről. Az én véleményem az, hogy jelen pillanatban ez több kárt okozna, mint hasznot. De hogy erről ne folyjon egy szakmai vita, hogy erről semmilyen vita ne folyjon, hiszen jelen pillanatban nem nagyon látok a teremben fideszes, KDNP-s képviselőt, maximum fönt a pulpituson - és ott ők a munkájukat végzik, minden tisztelet érte, de gombot nyomni onnan nem tudnak -, tehát effektíve nincsen vitapartner a teremben; nagyon nehéz helyzet ez. Tehát az euró bevezetése tekintetében úgy látom, hogy nagyon sok mindent elveszítene az ország, ha ez megtörténne, hiszen egyes nyílt piaci beavatkozási lehetőségek elvesznének, a verbális, illetve nonverbális intervenció ilyen-olyan lehetőségeit ez az ország elveszítené, ugyanakkor ez egy olyan kérdés, amit a piac rendszeresen feltesz. Erre válaszokat kellene találni, és egy MNB-jelentés is egyébként egy olyan hely, ahol bizonyos típusú válaszokat ebben a tárgykörben meg lehetne adni.

Ugyanígy szeretném alelnök úrnak feltenni a kérdést, ha önt hozta ebbe a kellemetlen helyzetbe a főnöke, hogy gyáván elmenekült - ön egyébként, azt kell hogy mondjuk, meg fog birkózni ezzel a szakmai feladattal, hiszen ön irányítja feltehető módon a szakmai munkát, a főnöke pedig inkább politikai szerepvállalásra ragadtatja magát jellemző módon -, de 2016-ban a jegybank arany- és devizatartaléka 5,8 milliárd euróval, tehát mintegy 1880 ezer milliárd (*sic!*) forinttal csökkent, és azt kell mondjuk, hogy ezen belül az MNB az állam aranykészletét tulajdonképpen nullára apasztotta, ha hihetünk a jelentés 102. oldalának. Ha ez így van, akkor ez ugyanakkor magyarázatért kiált: miért, milyen módon, milyen feltételrendszer mellett következett be ez az 1880 milliárd forintos csökkenés és az aranykészlet gyakorlatilag lenullázása? Tehát nyilvánvaló, itt szakmai és egyéb magyarázat is elvárható lenne, nemcsak a jelentés 102. oldalán található nagyon szűk tulajdonképpeni jelentés.

S azt kell mondjuk, már említettem, hogy az MNB felügyelőbizottságának jelentését érthetetlen módon nem veszi napirendjére a Gazdasági bizottság. De ami még az MNB irányába vonatkoztatható

kérdés, az az, hogy a működési költségeik 60 százalékát személyi jellegű ráfordítások teszik ki a jelentés egy részlete alapján. Ha ez a 60 százaléknyi személyi jellegű ráfordítás igaz, akkor egyetlen kérdésem van: hány olyan ügyvezető igazgatójuk van, aki havi 5 milliós vagy ennél magasabb munkabérrel rendelkezik? Hiszen az MNB nem profitorientált részvénytársasági formában működik, egész egyszerűen nincsen olyan igazgatótanácsa, amely normális szabványok szerint határozná meg ezt az említett bérszínvonalat és annak feltételeit, de az emeléseket nem állami előírás foganatosítja és határozza meg jelen pillanatban, hanem egyfajta kollektív szerződés. Ezért adódik a kérdés, hogy önök saját hatáskörben hogy döntöttek, tehát hány olyan vezetőjük van, aki 5 millió forintot vagy annál többet visz haza havonta. Úgy értem, ez közérdekű adat kellene hogy legyen.

Azt is látjuk, hogy az MNB közgyűlés nélkül, az osztalékbefizetésekről is tulajdonképpen az igazgatósága által dönt, ami nemzetközi viszonylatban legalábbis példátlanul tűnik, egyfajta hungarikum. Mi nem nagyon találtunk ugyanilyen metódust akár az európai országokban, akár távolabb, de azt látni kell, hogy más országokban jellemző az, hogy az osztalékbefizetés során tulajdonképpen a nyereség, a többlet egészét befizetik a költségvetés számára, azon logika alapján, hogy ha hiány keletkezik, azért is a költségvetés kell hogy jót álljon. Ugyanakkor azt láthatjuk, hogy a vizsgált időszakban a devizaárfolyam-változásból származó eredmény, a realizált nyereség több mint ezermilliárd forintot tett ki összességben, 2016-ban 117 milliárd forintról beszélünk, és azt látjuk, hogy a többlet egy részét bizonyított módon a devizahitel-károsultak fizették meg. Elképzelhetőnek tartja-e alelnök úr a főnökével szemben azt, hogy ezt az összeget legalább részben a hitelkárosultak helyzetének megsegítésére fordítsák? Ennek egyik módja lehetett volna az osztalékfizetés, de egy kártérítési alap létrehozatala is lehet ilyen mód, amely kártérítési alapba csatornázva, kanalizálva a pénzek egy részét, igenis lehetne segíteni a legnehezebb helyzetben lévőkön, hozzáteszem, a saját forintjaikból, hiszen itt a saját pénzük vissza-csatornázásáról lenne szó.

Nyilván felveti a kérdést az is, hogy az MNB alapítványai milyen szerepet vállalhatnak mindebben, hiszen az a 260 milliárdos összeg, ami náluk szerepel, egy méltányos eljárás során a devizahitel-károsultak terheinek enyhítéséhez is hozzájárulhatnak. Ugyanakkor értem én, hogy nagyjából milyen koncepció mentén hozták létre ezeket az alapítványokat, tehát teljesen működőképes modell lett volna, hogy nyílt piaci műveletekkel, egyéb gazdasági intervenciók eszközökkel hozzájáruljanak a nemzetgazdaság stabilizálásához. Csak a helyzet az, hogy ezek az alapítványok egyáltalán nem ezt a szerepet töltik be, egyáltalán nem ilyen funkciójuk van, sokkal inkább alternatív eszközökkel és alternatív síkokon dolgoznak, ingatlan-, műkincsvásárlással, illetve

portfólióbővítéssel vannak elfoglalva. Adódik egyébként a kérdés, hogy az MNB, amely a hírek szerint eladta az Eiffel Palace-t, amit három évvel ezelőtt azért vásárolt, hogy apparátusát majd abban helyezze el, miért adta el ezt az ingatlant. Befektetési tevékenységet tetszenek végezni? Vagy korábban nyilatkoztak helytelenül? Olyat nyilatkoztak, ami nem igaz? Tévedtek? Felülvizsgálták a saját álláspontjukat, vagy egyszerűen ingatlanbefektetésekre adták a fejüket ahelyett, hogy az alaptevékenységet domborítanák ki?

Tehát számtalan kérdés sorakozik még előttünk, de az egészen biztos, hogy az osztlékra vonatkozó, az aranytartalékra vonatkozó, a devizatartalékra vonatkozó kérdések egészen konkrétan kerültek megfogalmazásra, elvárjuk, hogy ezekre egészen konkrét válaszokat kapjunk, még akkor is, ha az MNB felelős vezetője elmenekült ebből a teremből, tehát annyival nem tiszteli meg nemcsak a Magyar Országgyűlést, hanem az országgyűlési képviselők mögött álló szavazókat, hogy ezekre a sokszor bizony persze kellemetlen kérdésekre valamifajta választ adjon. De ezen konkrét kérdésekre a válaszok megvannak, a Magyar Nemzeti Banknál megvannak, adottak, elérhetőek, alapfokú, 1.0-s elvárás tehát az, hogy megismerkedhessünk mindezekkel, és nagyon szeretném, ha szakmai vitákat is lehetne folytatni a Házban. Ehhez ugyanakkor a politikai ellenőrzés mellett a tulajdonosi ellenőrzés kidomborítását tartom fontosnak, tehát azt, hogy az MNB felügyelőbizottságának jelentését ugyanúgy tárgyalja a Gazdasági bizottság, az kerüljön ide elénk, tehát hogy sokkal szélesebb spektrumban tudjuk vizsgálni azt, amiről beszélünk. És nyilvánvaló módon egy olyan nagyon feszítő kérdés van a jelentés tárgykörében, amivel sehogy sem, semmiképpen nem lehet azonosítani, ez pedig a devizahitel-károsultak totális kifizetése, ami hozzájárul a gazdaság kiszárításához, hozzájárul egy társadalmi-szociális katasztrófa-helyzethez. Tehát teljesen mindegy, hogy milyen eredményt tud papíron felmutatni az MNB, azzal, hogy Magyarország lakosságának mérhető csoportja kifizetéséhez hozzájárult, és részt vett ebben a megalázó, elképesztő folyamatban, tulajdonképpen minden eredményét lenullázza. Bár még most is itt lenne a lehetőség arra, hogy visszaforduljon erről a kártékony útról, mert ez egyáltalán nem egy tündérmese irányába mutat, sokkal inkább egy katasztrófafilmet jelenít meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót Hadházy Ákos képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy hallottam, az eddigi vitákban egy jogos felvetés, hogy Ma-

tolcsy elnök úr elmenekült a teremből. Én ezt egy picit kevésbé tartom veszélyesnek. Én magam is elkéstem forgalmi okokból, de nem nagyon bánom, mert az eddigi tapasztalatok alapján ezek a viták, vagy azok a válaszok, amiket ő adni szokott, kifejezetten méltatlanok, nagyon sokszor komolytalanok, nagyon sokszor egyértelműen butaságokat vagy felháborító dolgokat beszél, hogy én őszintén szólva nem bánom, hogy nincs itt.

(10.50)

A válaszokat hallva volt egy olyan momentum, amiben szeretném, ha segítenének, mert valami olyat mondott, hogy úgynevezett devizakárosultak vagy állítólagos devizakárosultak. Ezt a bizottság előtt mondta, azt mondta, hogy állítólagos devizakárosultak, ami énszerintem minden eddigi kijelentésénél jobban felháborító. S akkor örülök, ha a bizottság után erre itt is felhívhatjuk a figyelmet.

Én nagyon sokszor gondolkodom, hogy ez az ember hogyan meri megtenni azokat a dolgokat, amiket eddig megtett, és hogyan meri mondani azokat a dolgokat, amiket mondani szokott. Azt hiszem, hogy az a valószínű, hogy abban bízik, hogy mivel a magyar iskolákban nincs pénzügyi oktatás - ez is egyébként egy elképesztő dolog -, nincs igazi pénzügyi oktatás az alapiskolákban, abban bízik, hogy az emberek többsége el sem tudja azt képzelni, hogy a forint gyengülésén rengeteg pénzt lehet keresni, hiszen az átlagemberek azt látják, hogy a forint gyengülése rossz, a devizahitelek milliói kifejezetten tudják, hogy a forint gyengülése rossz, és nem érzik, nem érzékelik azt, és fel sem merül bennük az, hogy a forint gyengülésén pénzt lehet keresni, horribilis pénzeket lehet keresni; azokat a pénzeket, amivel most dicsekszik, hogy nyereséggént jelenik meg a banknál.

Számomra is meglepő volt e napirend kapcsán olvasni azt a számot, amiről beszámolt a felügyelőbizottság, hogy 889 milliárd forintot nyert a Magyar Nemzeti Bank a forint gyengülésén. 889 milliárd forintot nyert, hiszen ami nála valuta van, az a forint gyengülése miatt annál többet ér. Ez a nyereség. S ez a bank, ez a Magyar Nemzeti Bank, amíg Matolcsy van, a büdös életben erősebb forintot nem fog elérni azért, mert tudja, hogy akkor viszont veszteség van, hiszen akkor a devizaállománya kevesebbet fog érni, és akkor úgymond vesztesége van. Nekem az az üzenetem, amit akkor alelnök úr adjon át Matolcsy úrnak, hogy bizony az emberek milliói azért mégis tudják azt, annak ellenére, hogy ő abban reménykedik, hogy nem tudják, de tudják azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank horribilis pénzeket nyert a forint gyengítésén. Nagyon jól tudják, és borzasztóan felvannak ezen háborodva.

Elmondtam már korábban is, de itt is megismétlem, hogy Matolcsy elnök úrnak imádkoznia és könyörögnie kell a Fidesz felé, hogy engedjenek egy kis

demokráciát, engedjenek egy kis sajtót pluszban, nehogy véletlenül forradalommal legyen vége az ő hatalmuknak, mert nagyon-nagyon reális veszély az, hogy ha nem demokratikus úton, választásokkal lesz vége az önök hatalmának, akkor Matolcsy úr nagyon-nagyon rosszul fog járni, mert az emberek igenis tudják, hogy azokat a habzsi-dózsiket és azokat a hatalmas pénzüsszegeket a devizahitelesek vérére, a devizahitelesek izzadságán szerezte a Magyar Nemzeti Bank, azok az úgynevezett állítólagos devizakárosultak, akikről ezek szerint egészen felháborító módon beszélt a bizottsági meghallgatásán a bankelnök.

Számomra nagyon kérdés, hogy a kormánypárti képviselők miért gondolták jó ötletnek azt, hogy kihangsúlyozzák, hogy Matolcsy velük együtt csinál mindent és velük egyeztet mindent. Mert itt többször elhangzott, hogy milyen nagyon jó a viszony, és mennyire harmonikus, és mindent együtt csinálnak. Én az önök helyében inkább tartanám a távolságot ettől az embertől, mert ez az önök számára is veszélyes lehet.

Amit még szeretnék elmondani általánosságban, az az, hogy amikor önök a hatalmas sikerekről beszélnek, akkor én meg hadd utaljak egy másik korábbi bankelnőkre, aki korábban az önök politikai családjába tartozott, Bod Péter Ákosra, aki nagyon jogosan szokta azt elmondani, hogy amikor egy országot olyan nemzetközi helyzet, környezet vesz körül, amelyik árt az ország gazdaságának, amelyik azt eredményezi, hogy rosszabbul mennek a dolgok, akkor mindig nagyon jó kifelé mutogatni, hogy hát azért vagyunk bajban, mert olyan rossz a nemzetközi helyzet. Amikor viszont javul a nemzetközi helyzet, nyugodtak a piacok, és a világban jól mennek a dolgok, akkor azt mindig elfelejtik elmondani, és a hazug politikások mindig a saját nagy vívmányuknak szokták ezt tekinteni.

Az is nyilvánvaló, hogy amit itt önök nagyon jó gazdasági helyzetnek és gazdaságpolitikának mondanak, az tulajdonképpen semmi másnak nem köszönhető, mint egyrészt némi szerencsének, másrészt pedig egy olyan gazemberségnek, hogy a költségvetési viszonylagos egyensúlyt úgy érik el, hogy a jövőtől veszik el a pénzt, hiszen a kórházaktól, az egészségügytől, az iskoláktól és az oktatástól veszik el a pénzt. Ezzel tudták önök a viszonylagos stabilitást megadni. A nyugdíjpénztáraktól veszik el a pénzt, az európai uniós pénzek elherdálásával veszik el a pénzt, és ezzel tudták elérni azt a viszonylagos nyugalmat, amit a kifejezetten nyugodt nemzetközi piaci helyzetben el tudtak érni.

Mindenesetre azt látjuk, és nagyon fontos erről beszélni, nekem is kell erről beszélni, hogy a Magyar Nemzeti Bank tovább folytatja az urizálást és a gátlástalan közpénzszerzést. A nyár folyamán elképesztő módon bejelentették, hogy New Yorkban irodát nyitnak, amit havonta 2,5 millió forintért bérelnek. Ez megint csak arra szolgál, hogy a jegybankelnökhöz hű

embereket megjutalmazzák jól fizető pozíciókkal. De ennél még ijesztőbb dolog volt, amikor Matolcsy a HVG-ben adott egy interjút, és azt mondja, hogy azért van szükség erre az irodára, hogy majd jól kifigyeljük az amerikai jegybank - bocsánat, én is folytatom, és a hülyeségeit elmondom itt a parlamentben, de muszáj erre felhívni a figyelmet -, nos azt mondja, hogy jól kifigyeljük, hogy az amerikai jegybank majd mit fog tenni az amerikai alapkamattal, hogy azt majd hamarabb megtudjuk, mint az újságok, és ezáltal így tudjuk a mi gazdaságpolitikánkat irányítani. Ez, kérem, a bennfentes kereskedelem. Ezt törvények tiltják Amerikában! *(Hollik Istvánnak:)* Hiába röhög, ez tényleg így van. Ez tényleg így van. Egész egyszerűen elképesztő ilyet elmondani, hogy azért megyünk oda, hogy jól kifigyeljük, és majd előre valahogy kikémleljük, hogy milyen döntéseket fognak hozni, és majd eszerint legyen majd nekünk valamilyen árfolyamnyereségünk.

Az is elképesztő, hogy a jegybanki dolgozók különböző pénzügyi konferenciákra hivatkozva utaznak Jamaicába meg Hawaiiira, és nyilvánvalóan nem fapados járással, mert nem járnak oda, és nyilvánvalóan nem félpanziós ellátással. Ezek egyszerűen hűtlen kezelések. Azért érdemes ezekre kitérni, és azért mélységesen felháborító dolgokról van szó, mert a nyár elején benyújtásra került a jegybank felügyelőbizottságának a jelentése, amelyben leírásra kerül, hogy a Nemzeti Bank a forintárfolyam csökkenéséből következő devizaállomány átértékeléséből három év alatt 889 milliárd forint nyereséget realizált. Ez 889 ezerszer 1 millió forint. 889 ezerszer 1 millió forint, ennyi nyereséget realizált! A jelentésben az is szerepel, hogy a Nemzeti Bank vagyonán belül az ingatlanok aránya csekély, tehát a Nemzeti Banknak van egy hatalmas összegű nyeresége, amelynek a nagy részét nem tudjuk, hol parkoltatja jelenleg. Egy része az alapítványok induló vagyonának megeremelésére került át, illetve tavaly befizettek 50 milliárd forintot a központi költségvetésbe, a többi pedig eredménytartálékba került.

Az LMP többször felszólította - most ismét megteszük - a jegybankot, hogy a teljes nyereségét fizesse be a központi költségvetésbe, mert ezzel tud a legjobban segíteni, főleg úgy, hogy a devizahitelesek ügye - még egyszer elmondom, azt mondta Matolcsy, hogy szerinte nincsenek devizakárosultak -, az állítólagos vagy úgynevezett devizakárosultak ügye még mindig nem megoldott. Amíg a jegybank ilyen mértékű vagyonnal rendelkezik, és a dolgozói külföldre utazgatnak, meg kedvezményes szuper VIP-hiteleket és hatalmas fizetéseket kapnak, és sorra nyitják a külföldi nagyvárosokban az irodákat, hogy jól fizető pozíciókat kapjanak a Matolcsyhoz hű emberek, azonközben bizony kilakoltatások zajlanak, kétségbeesett és kilátástalan helyzetű emberek külföldre vagy rosszabb esetben öngyilkosságba menekülnek.

Hiába röhögnek ezen is az ellenzéki képviselők. *(Sic!)* Fontos hangsúlyoznunk, hogy ha a jegybank

befizetné a teljes nyereségét a központi költségvetésbe, akkor szükséges lenne egy elkülönített alapot létrehozni, ahová átcsoportosítva ezt az összeget, csak a devizahitelek megsegítésére lehetne fordítani. Amennyiben ez nem történik meg, akkor nyilvánvaló, hogy a befizetett összeg ugyanúgy el tud folyni, bizonytalanná válik a felhasználása, és esetleg rossz helyen landol. Hiszen nem gondolom azt, hogy a kormánynál jobb, biztosabb helyen van az a pénz, mint Matolcsynál.

(11.00)

A jegybank által realizált nyereségből elsősorban lehetőség lenne a kilátástalan helyzetbe került devizahitelek megmentésére, de nyilvánvalóan ennek a pénznek a töredékét lehet más, hasznos dolgokra is fordítani, de azt hiszem, úgy tisztességes, ha ennek a pénznek a legnagyobb részét a devizahitelek megsegítésére fordítjuk. Még egyszer mondom, nem tudtam ezt az elképesztő számot, 889 milliárd forint nyereséggel dicsekszik. Eddig az alapítványok vagyongáról beszéltünk, amit természetesen a devizahiteleknek azonnal vissza kell adni, de ez a nyereség jóval több. Bizony ez a pénz már egy olyan alap, mivel kifejezetten, egyértelműen lehet segíteni annak a több százezer családnak, amely a devizahitelek miatt most is kilátástalan helyzetben van.

Fontos tudni, hogy a jegybank célja továbbra is a forint gyengén tartása, hiszen csak így tud minden félévben nyereséget produkálni. Annak a tényét viszont a Nemzeti Banknak is el kell ismerni, hogy a gyenge forintárfolyam terheit a devizahitelek viselik. A kormánynak nem áll érdekében a forint erősítése, ezért semmiképpen nem mondható, hogy a devizahitelek érdekeit nézi. Amióta megtörtént a forintosítás, még mindig 72 ezer család nem tudja fizetni a hitelét, és több százezren élnek létbizonytalanságban, illetve több százezren kellett hogy kimeneküljenek és külföldön dolgozzanak azért, hogy a hiteleket törleszteni tudják. Nyilvánvaló, hogy a végtörlesztés csak nagyon keveseknek, azoknak segített, akiknek legkevésbé volt erre szükségük. Ezt nagyon sokszor elmondtuk.

Hadd mondjam azt is el, hogy önmagában a forint gyengítése természetesen nem ördögtől való dolog, de ezt csak úgy lehetett volna megtenni, hogy közben azokat az embereket, akiket kifejezetten sújt, egész életüket veszélyezteti, igenis meg kellett volna menteni és figyelembe kellett volna venni. Más országban meg tudták tenni, önök szívtelenül és szívtelenül mondanak ilyeneket, hogy úgynevezett devizakárosultak. Egészen elképesztő!

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Folyamatosan zajlanak a kilakoltatások, olyan szürreális esetek is, amikor a külső behajtó cég és a

Raiffeisen Bank egyszerre akarja érvényesíteni követelését az adóson, és ezért kerül szegényszemre utcára két gyermekével az adós. Az adósok olyan idegi és lelkiállapotban vannak, hogy inkább csendben összehajolnak és kiköltöznek. Önök is nagyon cinikusan tudják, hogy már nincsenek abban az állapotban, hogy érdekeiket képviseljék, de még egyszer mondom, ha véletlenül nem választáson lesz vége az önök rendszerének, akkor önök nagyon-nagyon kellemetlen helyzetbe fognak ezek miatt az emberek miatt kerülni.

Amikor önök azt mondják, hogy milyen sikeres a jegybank, mennyi nyereséget ér el, akkor valójában ezeknek az embereknek a kárán nevetgélnek. Az LMP szerint, mint már korábban többször elmondtuk, a jegybanknak meg kell szüntetni az alapítványait, a felszabaduló összeget be kell fizetni az államkasszába, az éves nyereséget 80 százalékaival együtt, mint ahogy az megtörténik Németországban. Úgy tűnik, a németek azért néhány dolgot jól tudnak. Nem szegyen tőlük tanulni, mert ez a magyar adófizetők pénze, az összegből pedig segíteni lehet a devizahiteleket.

Ez alapján képviselőtársam nem olyan régen föl-tette a kérdést éppen önnek, alelnök úrnak, hogy belátják-e végre, hogy a forintárfolyamon realizált nyereség nem a Magyar Nemzeti Bank szűk elitjét, hanem a magyar társadalom egészét illeti meg. Nagy Mártonnak, aki éppen a parlament alelnökével beszélget, az volt egy cinikus válasza, hogy jó monetáris politikát folytattak, átváltották a devizahitelek devizahitelét. Azt, mondjuk, elfelejtette mondani, hogy nem 180 forinton, hanem 260 forinton, azt a svájci frankot, amit 160 forintért vettek, 260 forintért adták el a bankoknak. Azzal dicsekedett, hogy 1000 milliárd forint transzfert adtak lényegében a lakosságnak. Ez így hangzott el nem olyan régen.

Akkor vajon miért nem tudják most sem fizetni az adósok a hiteleiket? Miért fordulhat elő, hogy miután valaki kamatostul visszafizette az adósságot, még egyszer annyi adóssága van még? Vagy ha valakinek elárverezik a házat, azután is megmarad legalább annyi kár? És bármennyire is jól szórakozik itt alelnök úrral, ez így van. Ez így van!

Ön azt is említette, hogy a jegybank nem várt eseményekre képez tartalékot. Arra majd válaszoljon, hogy milyen nem várt eseményekre gondol. Az eredménytartalék azt a célt szolgálja, hogy a későbbiekben is kiszolgálja a Magyar Nemzeti Bank propagandáját, ahol folyamatosan ismétlik, hogy nyereséges a jegybank, és ezek után majd nem mutatna jó képet, ha esetleg veszteségbe fordulnának?

Jelenleg a beszámolóból kiderül, hogy mind a kamatbevételek, mind a devizaárfolyam változásából eredő bevételek és a nyereség is lépcsőzetesen csökken évről évre, és ez az önök számára semmiképpen nem jó jel. Még egyszer mondom, az nem tragédia, ha véletlenül esetleg a forint majd egyszer erősödik. És amikor a forint majd egyszer erősödik,

akkor bizony lehetséges az is, hogy veszteség termelődik a Magyar Nemzeti Banknál, és ez egy természetes folyamat.

Nagy Mártonnak volt még egy fontos kijelentése. Azt mondta, azt is megjegyzem, hogy ha a Magyar Nemzeti Bank veszteséget termel, a költségvetésnek állnia kell, ha pedig nyereséget termel, majd a jegybank eldönti, hogyan gazdálkodik vele. Elképesztő kijelentések! Ha a veszteséget a központi költségvetés állja, akkor nem teljesen természetes, hogy a nyereség visszamegy a központi költségvetésbe? Ezt továbbra is követeljük.

A legvégén pedig volt itt egy olyan momentum is, amit kihangsúlyoztak, hogy új forintbankókat vezettek be. Nyilván ezen is lehetett jó sok pénzt keresni. Az azonban egészen biztos, és ezt hadd mondjam, nagyon sok olyan emberrel találkoztam, akiket borzasztóan felháborít ezeknek a pénzeknek a megjelenése. Ugyanis nagyon könnyű őket összetéveszteni. Nyilvánvalóan rengeteg olyan idős ember lesz, akit ezen keresztül át fognak vágni. Ezek 10-20 ezer forintok, az ön 5 millió forintos fizetéséhez képest természetesen nem tűnik nagy összegnek, de Magyarországon nagyon sok olyan ember van, akinek, ha 10-20 ezer forinttal átvágják azért, mert idős, gyengén lát, összetéveszti a pénzeket, ezek igenis fontos veszteségek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalási lehetőségnek adok helyt, és Gúr Nándor képviselő urat, jegyző urat kérem meg, hogy mondja el két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megdöbbenő az, amit Matolcsy csinál, mind a hétköznapokban, mind itt, a Parlament falai között. Megfutamodik, gyakorlatilag elviharzik, itt hagyja a helyettesét. Azt hiszem, még akkor is, ha képtelen lenne válaszolni a felvetett kérdésekre, a tisztesség azt kívánná, hogy itt üljön. Példátlan, elfogadhatatlan, szégyenteljes, amit Matolcsy csinál, igazából nem a parlament, nem, nem, a választók semmibe nézésével! Mert ez az, ez a választók semmibe nézése. Még akkor is itt kellene ülni, ha képtelen válaszolni a kérdésekre.

Azt mondja Hollik képviselőtársam, hogy a piac másként látja Matolcsy szerepét. Hát, én meg azt mondom, hogy igen másképp látja, mert bármilyen hülyeséget csinál, vagy töketlenséget csinál, még vagy már - még vagy már - az árfolyam sem reagál rá. Azt kell mondjam, mindegy, hogy piros pöttyökről beszél, mindegy. Mindegy, hogy hódító támadásokról szónokol vagy bármi másról, már kezd érdektelemné válni. *(Bányai Gábor: Ez nem igaz.)*

De egy dolog érdekes: az a 260-265 milliárd forint, ami kvázi elvesztette úgymond közpénzjelleget. Ezt az egy témát azért érdemes boncolgatni. Mert ez segíthette volna, mint ahogy többször elhangzott, a

devizahitelesek, nem a haverokat, nem, a devizahitelesek. Nem, önök az ő kárakra cselekedtek. Tudják, az átváltás 160 helyetti 265 forintjával vállalták át a terheket. Önöknek látható módon csak az ember nem számít. Csak az ember nem számít! Ami számít, a haverok, a rokonok, a pereputty meg a megszerezhető pénz. Na, ez az, ami szégyenletes! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(11.10)

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólásra Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az MNB-jelentésről szóló vita csoportdinamikája legalábbis ijesztő, hiszen azt látjuk, hogy ellenzéki képviselők próbálnak válaszokat kicsikarni, a kormányzó pártok képviselői számukat tekintve folyamatosan fogyatkoznak, MNB-alelnök úr pedig beszélgetett itt már sok mindenkivel, kellő derűvel, ahogy láttam rajta. Ugyanakkor óvnám attól, hogy majd csak a vita végén próbáljon valamifajta választ adni, hiszen lehet, hogy a parlamentben ezt el lehet adni évente egyszer vagy kétszer, hogy kivárjuk a vita végét, amikor már nincsen reagálási lehetősége senkinek, és valamit odamondunk jó keményen azért politikai éllel, de a helyzet az, hogy a választók ezt nem fogják elfelejteni.

Még egyszer mondom, konkrét kérdések özöne hangzott el. Az enyém az egyik legkonkrétabb: a jelentés 102. oldalán szerepel, hogy az állam aranykészletét önök nullára apasztották. Ennek az okát, hátterét azonnal kötelessége lenne feltárni. Tehát felszólítom arra, hogy most kérjen szót, most reagáljon erre, ne a vita végén, amikor már nincsen reagálási lehetőségünk. Mert még egyszer szeretném kihangsúlyozni: velünk ezt meg lehet csinálni, de a mögöttünk álló szavazókkal nem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ismételtelen elolvastam a napirendet, az világosan azt tartalmazza, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2016. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója. Nem az van ideírva, hogy Matolcsy György beszámolója, nem az van ideírva, hogy az alelnök úr beszámolója, hanem annak az intézménynek a beszámolója, amely intézményt valaki, aki arra jogosult, képviseli. Ezért javaslom, hogy azt a fajta vitát, hogy itt van a bankelnök vagy nincs itt a bankelnök, nyugodtan rövidre zárhatjuk; ízlés kérdése.

Ugyanakkor szeretnék egy dologra még rámutatni nagyon röviden. Arról nem esik szó, és azt gondolom, talán ez a legfontosabb kérdés, hogy az elmúlt időszakban a Nemzeti Banknak milyen hozzájárulása

volt ahhoz, hogy Magyarországon az államadósság csökkent. Milyen hozzájárulása volt a Nemzeti Banknak ahhoz, hogy az elmúlt időszakban - és ezt rendkívül fontosnak tartom - egy olyan átrendeződés következett be, amelynek következtében az állami adósságaink elsősorban belföldi adóssággá konvertálódtak. Azt hiszem, ez a következőkre és az elkövetkező évekre vagy évekire is rendkívül fontos. Ezek olyan eredmények, amelyeket nem lehet vitatni.

Nyolc évig voltam én is ellenzéki képviselő, tehát tudom, hogy ellenzéki oldalról nyilvánvalóan nem az eredményeket fogják és kell felsorolni, de valami realitásnak mégiscsak lennie kell, és azt egyértelművé lehet tenni, hogy a Nemzeti Banknak az elmúlt időszakban folytatott tevékenysége - teljesen függetlenül, hogy ki hogyan ítéli meg a Nemzeti Bank elnökének a személyes szereplését - kifejezetten segítette a kormányt az azt a politikáját, amelynek az eredményként ma elmondhatjuk, hogy csökkent államadóssággal, csökkent munkanélküliséggel és alaposan megnövekedett GDP-lehetőséggel rendelkezünk. Ebből nem lehet a Nemzeti Bank teljesítményét kihagyni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most visszatérünk a normál időkeretes hozzászólásokhoz. Elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném mondani, hogy folytatom majd azt a felsorolást, amit a vezérszónoki felszólalásomban idő hiányában nem tudtam befejezni, de tekintettel arra, hogy Turi-Kovács képviselőtársam két dolgot felvetett, ezért szeretnék ezzel kapcsolatotban is két-három mondatot elmondani.

Az egyik, hogy elnök urat nem kívánom abba a kellemetlen helyzetbe hozni, hogy ismét indítványozom azt, hogy ezt az ülést halasszuk el, illetve tartunk szünetet, bocsánat, és kérjük meg a jegybankelnököt, hogy vegyen részt személyesen az ülésen, mert valószínűleg elnök úr sem tudna ráhatni arra, hogy ő visszajöjjön. Ezzel szemben az alelnöke talán rá tud hatni. Ezért arra kérem önt, alelnök úr, hogy míg folyik ez a vita, tegye már meg, hogy fölhívja az elnök urat, és megkéri, hogy jöjjön már vissza, mert nagy igény volna rá, ahogy szokták mondani. Úgyhogy én öntől kérem, és akkor elnök urat nem fásztanánk ügyrendi indítványokkal, hogy tegye meg, hogy fölhívja elnök urat, és közli ezt vele.

Ugyanis Turi-Kovács képviselőtársam nem volt itt a vita elején, örülök, hogy itt van, mert most már akkor így két fideszes képviselő is tartózkodik a teremben a vita alatt. *(Dr. Turi-Kovács Béla: Én már 9 óra előtt itt voltam.)* Szóval, nem hallotta azt, amikor felsoroltuk, hogy példátlan az, hogy nincs jelen a beszámoltatott. Mindenki eddig itt volt, Matolcsy György az egyetlen, aki gyáván megfutamodott. Az egyetlenegy, képviselőtársam, az egyetlenegy. Pólt

Péter, akivel igazán nem szoktunk kesztyűs kézzel bánni, és ez így is marad, ő azért itt volt és válaszolt. És itt volt mindenki más, az ombudsmantól a Kúria elnökén keresztül az OBH elnökéig, akinek beszámolója volt, és végigülte a vitát. Végigülte itt személyesen helyben, kivéve Matolcsy Györgyöt. Azért ez egy apró probléma, nem gondolja, képviselő úr?

A másik, amit viszont fölvetett, hogy az államadósság finanszírozásában milyen szerepe volt a jegybanknak. Nos, szeretném önnek jelezni, hogy igen, ez pont egy nagy probléma volt, ugyanis törvényellenes az államadósság finanszírozása a jegybank részéről. Hogy egész konkrétan legyek, tisztelt képviselő úr, az Európai Központi Bank szerint tiltott monetáris finanszírozást valósítottak meg az alapítványok azzal, hogy államkötvényt vettek, és ezzel az államadósságot próbálták valamilyen módon befolyásolni. Magyarán, az Európai Központi Bank marasztalta el egyébként azért, amit ön fölelegetett most, hogy milyen komoly és tiszteletre méltó szerepe volt az elmúlt évben a jegybanknak.

Még Hollik képviselő úrra szeretnék reagálni, aki azzal próbált revolverezni - egyébként zárójelben kérdezem, hogy hol van, merthogy ő kifogásolta, hogy Szakács képviselőtársam nincs itt teremben. Nekem nem hiányzik Hollik képviselő úr, mert amit mond, az különösképpen, azt gondolom, nem érdekes, de sem nem Hollik képviselő úrnak van a beszámolója, sem pedig nem Szakács Lászlónak, hanem az MNB elnökének. Én bízom benne, hogy egyszer majd Szakács Lászlónak fogják hívni a Nemzeti Bank elnökét, akkor nyilván itt lesz végig, az elejétől a végéig a beszámolón. De most, mint ellenzéki képviselő, azt gondolom, ha elmondta a felszólalását, akkor nem kifogásolható, ha elhagyja az üléstermet, úgy, megjegyzem, hogy a szocialista frakcióban, számolják meg, hányan ülünk itt, ezzel szemben egyetlenegy KDNP-s képviselő nem tartózkodik a teremben, egyetlenegy sem, merthogy kiment Hollik István. *(Bangóné Borbály Ildikó: Nincs is KDNP.)*

No, akkor visszatérve arra még, amit folytattunk, illetve bocsánat, még egyszer megállnék. Nagy tisztelettel üdvözlöm Tállai András államtitkár urat, aki ugyan rendkívüli késéssel, de ideért végre a vitára, sajnos ön nem hallhatta az MNB elnökének a beszámolóját, mert akkor nem volt itt, de legalább most már valaki képviseli a kormányt is ebben a vitában, és most már legalább itt van egy olyan államtitkár, aki egyébként a tulajdonosi jogokat gyakorolja a Magyar Nemzeti Bank esetében. Nem lett volna rossz, ha ez az elejétől fogva így van.

Hadd biztassam államtitkár urat, hogy ne a képviselői helyén üljön, hanem fáradjon ki ide a bársonyszékbe, mint államtitkár, és mint államtitkár reagáljon majd itt a vitában elhangzottakra. Remélem, hogy meg fogja tenni, és azt is remélem, csatlakozva Z. Kárpát képviselőtársam felvetéséhez, hogy alelnök úr sem a zárszóban kíván majd reagálni, amikor már a képviselőknek nincsen lehetősége

reakcióra, hanem azokat a felvetéseket, amelyeket mi itt megfogalmaztunk és megfogalmazunk a jövőben, azokra ön válaszolni fog úgy, hogy még egy vita kialakuljon. Mert hiszen tudja, a vita nem a kinyilatkoztatások összessége, hanem arról szól, hogy egymás érveit tudjuk cáfolni vagy megerősíteni. Úgyhogy kívánom önnek azt, hogy ne úgy viselkedjen, mint általában a fideszesek szoktak, hanem tegye meg, hogy beszáll a vitába.

Nos, akkor tényleg folytatva már a sort, beszéltünk már arról, hogy Polt Péter felesége, lánya ott dolgozik kiemelt fizetésért a jegybankban; ez is a 2016. évben így volt. Aztán beszéltünk arról, hogy az igazságügyi miniszter irodája kapott megbízást. Akkor nézzünk még egypár említésre méltó dolgot, kezdve Matolcsy úr fizetésével. Más vonatkozásban Szakács képviselőtársam már erről beszélt és említette. Tudják, lehetne azon vitatkozni, hogy ez indokolt vagy nem indokolt, akkor, ha egyébként a magyar társadalomban másnak a fizetése sem sereghajtó lenne az Európai Unióban. Ugyanis én úgy gondolom, hogy egy felelős vezető nem fönt kezdi a fizetésemelést, hanem lent, az ápolóknál, az orvosoknál, a tűzoltóknál, a rendőröknél, nem pedig a Magyar Nemzeti Bank elnökénél.

(11.20)

Ez az én véleményem és szerintem a társadalom többségének is a véleménye.

No, a másik, hogy megint csak rendben lenne, ha nem teli torokból kiabálták volna tele annak idején a magyar közéletet azzal, hogy pofátlanul magasak az állami vezetők bérei, ezért önök 2 millió forintban maximálják. A Fidesz 2 millió forintban maximalta Matolcsy György elődjének a fizetését. Majd amikor az önök embere kerül oda, akkor felemelik 5 millióra. Most már nem pofátlan? A 2 millió forint fölötti pofátlan volt, mondjuk, hat vagy hét évvel ezelőtt, de ma már nem, ugye? Hol van ebben a logika? Mert próbálok keresni, csak nem találok. Ugyanez igaz a monetáris tanács tagjaira és mindenki másra, aki a Nemzeti Bankban felső vezető. Szóval, én megmondom őszintén, inkább azt tartanám jónak, gondolkodjanak el és szálljanak magukba, hogy emeljék meg azoknak az ápolóknak a fizetését, akik bruttó 130-at keresnek, és egy főnövér kénytelen elmenni takarítani másodállásban, és nem a Magyar Nemzeti Bank elnökének a fizetését 2-ről 5 millióra.

No, menjünk tovább a botrányok sorában, ami 2016-ot, az alapítványokat és Matolcsy György személyét érinti! Azt mondja, hogy a vs.hu-nak semmi köze az ő rokonához. Hát, igen, akkor elnézést is kérek ezúton Matolcsy Györgytől, mert nem az unokatestvére közvetlenül vásárolta meg, hanem az unokatestvére érdekelttségébe tartozó offshore cégek. Baromi nagy különbség, ugye? Ez a lényeg. Mert szerintem, ha nem cégbírósági dolgozóként nézzük

az ügyeket, akkor tök mindegy. Tök mindegy. Így is az övé, úgy is az övé.

De ha már itt tartunk, akkor hogy a médiavállalkozások körét bővítse a Matolcsy család, azért sikerült Matolcsy Ádámnak felvásárolnia az Origót 2 milliárd forintért. Örülnék, ha alelnök úr legalább utalna arra - ezért lenne jó persze, ha Matolcsy György itt lenne, hiszen mégiscsak az ő családjába tartozik; illetve bocsánat, az önébe is, hiszen ön is rokona, a 7,5 milliárd emberbe ön is beletartozik, ugye? -, tehát akkor válaszolna arra, hogy Matolcsy Ádám vajon mi a fenéből vette meg 2 milliárd forintért az Origót. Honnan volt neki erre pénze? Nagyon örülnék - vagy ezt is Szemerey úr bankja finanszírozta, az unokatestvére? Az a bank egyébként, amelyik gyakorlatilag a Magyar Nemzeti Bank hiteleit értékesíti, arra szakosodott, még a neve is az, hogy Növekedési és Hitelbank. Milyen érdekes, a növekedési hitelprogram termékeit értékesíti a jegybankelnök unokatestvérenek a bankja! Önök szerint ez nem probléma? Szerintem az. Erre mondják önök azt, hogy mi a piacgazdasággal állunk hadilábon? Na, ne nevetessenek már ki, már hogy nem engem, hanem önök magukat!

Aztán hadd kérdezzem meg, hogy miért jó az, vagy mivel magyarázható, hogy olyan juttatásokat kapnak ilyen Fidesz-közeli emberek, amik számomra legalábbis meglepőek. Hogy van az, hogy Borókai Gábor is ilyet kapott, a volt kormány szóvivőjük? Hogy lehet az, hogy Hidvéghi Balázs, a mostani kommunikációs igazgató is egy ilyen ösztöndíjat kapott a Magyar Nemzeti Banktól, 300 ezer forintost, de nem elég, hogy ő, még a felesége is? Ő is a jegybankban dolgozik? Mert azt tudjuk, hogy Hidvéghi igen, tanácsadója az önök elnökének, de a felesége? Ő is? Erre például válaszolhatna alelnök úr, hátha tudja.

Aztán szeretném megkérdezni, mert erre soha még egyetlen választ nem kaptunk: biztosan pont Jamaicában rendeztek olyan konferenciát, amire feltétlenül szükséges volt háromszor elutazni jegybanki dolgozóknak. Alelnök úr, megtenné nekem azt a szívességet, Matolcsy úrtól hiába kérdezem, hogy elmondja nekem, hogy ugyan mi a fene volt Jamaicában? Mit csináltak? Mennyibe került? Milyen szakmai programon és miért pont ott vettek részt?

Aztán szeretném azt is megkérdezni, ha már családban vagyunk, ugye, hogy a mostani felesége, akkor még szeretője a jegybankelnöknek, vajon miért kapott 600 ezer forintos fizetést az alapítványokból; és hogy abból a hitelből, amiből, alelnök úr, ön is részesült, vajon miért részesült ő is. Persze Vajda Zitáról, bocsánat, most már Matolcsy Zitáról külön fejezetet is lehetne nyitni, majd nyilván képviselőtársaim fognak még róla beszélni.

Aztán ha már önök az offshore lovagok ellen vannak, akkor mondja már meg, alelnök úr, hogy miért vásárolt egy offshore hátterű cégtől milliárdokat..., vagy miért adott milliárdokat az Eiffel Palace

megvásárlásokor. Tudom, a kastélyok és paloták iránt önök anakronisztikus vonzódást éreznek, nyilván ezért is nyújtott Matolcsy úr unokatestvérének a bankja Farkas Flórián sofőrjének 100 millió forint fölötti hitelt egy kastély megvásárlására.

Aztán hogy egy picit szakmai is legyen, elárulnám nekem, alelnök úr, hogy hogyan állnak önök ahhoz, hogy 112 szerződésükből, amit vizsgáltak, 66 esetben közbeszerzési bírság kiszabására került sor, amit természetesen nem önök fizettek a magas fizetésükből, hanem megint közpénzből fizettünk be. Főleg a milliárdos építési szerződéseknél volt gond. Ez azért is érdekes, mert önök egyébként kinek adnak ilyen megbízásokat, hát milyen csoda: a Market Zrt.-nek, ami Garancsi Istváné, Orbán Viktor kötélbarátjáé, ahogy ő fogalmazott, meg Mészáros Lőrincé, őt talán nem kell bemutatnom itt az Országgyűlésben.

Aztán szeretném megkérdezni azt is, vajon mi indokolta azt, hogy volt olyan MNB-s igazgató, aki a munkája mellett - nem tévedek a számban - kilenc posztot töltött még be az MNB-s alapítványoknál és cégeknél. Aztán Harangozó Tamás képviselőtársam majd fog beszélni arról, hogy miért kell önöknek egy magánhadserg, amire 200 milliót kell fordítani csak lőszerbeszerzésre. Ennyire félnek önök ott a jegybankban? Egyébként ezt nem csodálnám, mert ha ott a devizahitelek megjelennek, akkor bizony lesz kellemetlenségük.

Aztán a műkincsvásárlások. Hát, az egy nagyon klassz dolog! Nagyon jó dolog, 43 millió forintért biztos indokolt egy asztalt megvenni, biztos indokolt több mint 20 millióért szőnyeget beszerezni és több tízmillió forintért bútorkollekciót. Szerintem meg nem az. Lehet ennél szerényebb körülmények között is dolgozni. Sőt, mi több, lehet, hogy indokoltan 190 millió forintot fordítani sporttámogatásra, bár nyilván megérdemlik az önök dolgozói; és ha botrány nincsen, akkor ezek az emberek bérelt chartergéppel utaztak volna el a nemzeti bankok olimpiájára, az önök háziversenyére. Biztos ez is egy indokolt kiadás, nem, alelnök úr?

Aztán lehet még folytatni azzal, hogy a rokonok, már nem a 7,5 milliárd, csak az a néhány unokatestvér, tudja, Szemerey úr, milyen érdekeltségeket szereztek. Például ahogy megvették a pécsi sörgyárat, érdekes módon a vizes vb-nek pont ők lettek a beszállítói. Ez is biztosan egy véletlen tenderen nyert eredmény, hiszen ők voltak a legjobb pályázók - és nekünk csak a piacgazdasággal van problémánk.

Aztán mit gondol arról, hogy megalapozott gyanú van arra, hogy manipulálták a jegybanki alapítványok jegyzőkönyveit? Az aláírásokat képként bemásolták, azt is hibásan, mert Matolcsy György kuratóriumi elnökből - nyilván ezért is jár neki pénz - titkárrá fokozták le őt. Az aláírás időpontjához képest későbbi döntésekre hivatkozni már egyfajta jövőbe látó képesség, látnoki képesség.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, itt még lapozhatnám a papíromat, ahova feljegyeztük azt, hogy

egyébként még milyen visszaélések voltak - például 217 millió 5 millió forint feletti támogatások jogcímen kifizetett pénz egy negyedévből -, de mivel az idő elfogyott, és mivel, hál istennek, képviselőtársaim is készültek felszólalásokkal, ezért most itt be kell fejeznie. De örülnék annak, ha alelnök úr csupán erre a kis csomagra legalább reagálna itt a vitában, hogy tényleg vitát tudjunk folytatni, vagy akár államtitkár úr, vagy akár valamelyik fideszes képviselő. Ismételten üdvözlöm Hollik Istvánt a teremben! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Jelzem Bárándy Gergely úrnak, hogy valóban nincs rá lehetőségem, hogy Matolcsy György elnök úr itt legyen, bár én magam sem tartom túl szerencsésnek, de ez teljesen más kérdés.

Most kétperces hozzászólásra van lehetőség, Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban nagyon röviden szeretnék egy-két kérdést feltenni ezzel a területtel kapcsolatban is, hiszen a 2016. évben a közvéleményt eléggé foglalkoztatta, a cikket olvasom, hogy „Saját személyes testőrséget alapított Matolcsy György jegybankelnök, az MNB vezetője. Ebben a rendőrség aktív segítségét is élvezi. A Terrorrelhárítási Központ, a Készenléti Rendőrség munkatársaiból verbuvált MNB-Biztonsági Szolgáltatások Zrt. néven személyes testőrcéget saját védelmére alapított Matolcsy György” kezdetű cikk alapján.

(11.30)

Annak idején én megpróbáltam ennek utánajárni, és voltam a cég székhelyénél is. Itt aztán kiderült, hogy nemcsak a TEK és nemcsak a Készenléti Rendőrség, de maga a titkosszolgálat, a korábbi Nemzetbiztonsági Hivatal, most Alkotmányvédelmi Hivatal munkatársai vagy munkatársa is erősíti ezt a csapatot. Továbbra is szeretnék megtudni: miért volt erre szükség? Miért nem jó önöknek a Magyar Köztársaság rendőrségének igénybevétele? Miért kell saját céget erre létrehozni? Mi lett azzal a Qualitas Kft.-vel, amelyik egyébként a személyvédelmi tevékenységgel is foglalkozott, és akkor legalábbis arról volt szó, hogy azt felszámolják? Mennyibe kerül az adófizetőknek ennek a cégnek a tevékenysége? Mert az éves beszámolójukból csak annyi derül ki, hogy 2006-ban a tőkét 10 millió forinttal, a tőketartalékot pedig 530 millió forinttal emelték meg egy év alatt. Szerintem illene tudni, és jó lenne, ha tudnák a kedves adófizető választópolgárok, hogy ezen passziójukat, ezen biztonsági céget mennyiért tartják fenn egy évben, és pontosan mit is csinál az a cég, a beszámoló részeként. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál időkeretben Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Én megfejtettem, hogy miért menekült el Matolcsy György, mégpedig valószínűleg azért, mert ma 18-a van, és mint tudjuk, ő a számok bővületében fél a 8-as számtól. Fél ő maga a 8-as számtól, hiszen a Szabadság téren a 8-as szám alatt lenne a Nemzeti Bank, de a 8-as számot leszedette róla. Valószínűleg, mivel 18-a van, 8-as a vége, így valamiért félt ettől a naptól, ezért elhagyta a termet. Szerintem ez ilyen nagyon egyszerű. *(Dr. Bárándy Gergely: Tízmilliószoros nap sincs...)* Lehet, hogy még tízmilliószoros nap sincs, és nem mentette meg ettől a naptól. Hát, ez most ilyen, tisztelt képviselőtársaim, máskor úgy kéne előadnunk ezt a vitanapot, hogy ne legyen 8-as szám a dátumban, és lehetőleg ne 8 órakor kezdődjön, vagy ne 9 óra 8 perckor, mert a végén akkor is el fog menekülni egyébként a Nemzeti Bank elnöke.

Sok mindenben gondolkodom akkor, amikor egyszer azt hallgatjuk Matolcsy Györgytől, hogy neki nem rokonai az említett urak, akiket felsoroltunk számos alkalommal, majd megtudjuk, hogy van neki 7,5 milliárd rokona. Én nagyon remélem, hogy nem kell mind a 7,5 milliárdot a Magyar Nemzeti Bankból és annak környékén lévő cégekből kistafirungozni, mert akkor minden magyar állampolgár megnézheti magát, mert rendesen kell dolgoznunk azért, hogy ezt a jó nagy családot el tudjuk tartani.

Amiről nagyon-nagyon szeretnék beszélni - mert úgy érzem, hogy nemcsak a lóláb lóg ki, hanem már az egész ló -, az Matolcsy családja, szűkebb családja, merthogy 2016-ban azért rendesen sikerült őket kistafirungozni. 2016-ban, ha végignézzük ezt az egész évet, ha csak a fiát nézzük, eléggé jól sikerült a saját lábára állnia neki is. Ő állítja, hogy a legtöbb esetben piaci alapon dolgozik; hát, ha ilyen a piaci alapon való munka, hogy az unokatestvérek, nagybácsik, kisebb rokonok, állami cégek stafirungozzák ki az ő cégeit, adnak hozzá hitelt, meg még egyébként lakást is, ahol lakjon, akkor egyébként szerintem nagyon szívesen dolgoznának piaci alapon ugyanilyen 31 éves fiatalok az országban még számos esetben.

Ő maga volt az, aki azt mondta egy interjújában, hogy a balatoni bútorgyárat is saját maga tudta megvásárolni úgy - egyébként ez egy véleménye szerint piaci alapon működő cég -, hogy kapott hozzá némi támogatást az egyik rokontól, majd pedig, hogy piaci alapon működő cégről beszéljünk, azért az Országos Bírósági Hivatal csak egy 350 milliós pályázatot írt ki gyorsan valahogy véletlenül, amelyet ő nyert meg, hogy bútorokkal lássa el ezt a hivatalt. Tehát így azért elég könnyű.

Ő volt az, aki egy másik interjújában azt is elmondta, hogy egy közbeszerzésen való győzelem minden, csak nem ajándék, mert nagyon-nagyon

kemény feltételeknek kell megfelelni. Azt gondolom, hogy nagyon-nagyon sokan szívesen felelnének meg ezeknek a feltételeknek, amiknek neki meg kell felelnie, nagyon sok ennyi idős fiatal állna rendelkezésére a magyar államnak, és dolgozna tisztességgel ebben a nagy családban, merthogy ez a nagy család most már tényleg kicsit olyan, mintha csak azon emberek tartozhatnának úgy ténylegesen ehhez a nagy családhoz, akik a Fidesz közelében vannak, akinek Fidesz-párttagkönyve van, vagy Fidesz-párttagkönyvvel rendelkező első tíz ember rokona, merthogy nagyon más nem kerülhet a környékre, mert akik már csak egyszerű Fidesz-párttagkönyvvel rendelkeznek, lassan lemaradnak a jó szaftos munkákról. Nézzük, hogy egyébként ez volt-e az a bútorgyár, amit véletlenül pont a nagybátyjától kapott hiteltől sikerült megvásárolnia!

De nemcsak bútorgyárat sikerült vásárolni, hanem mondjuk, egy Origo nevű hírportált, ami azóta nagyot is fordult ebben a kérdésben, és látható a kormánypárt munkája ezen az oldalon, hogy mekkora változásokat tud okozni a tulajdonosváltás egy független médiában.

Nagyon-nagyon nagy kérdések vetődnek föl, hogy ez így tisztességes-e, ez így rendben van-e. Az rendben van, hogy önök olyan törvényeket hoznak, hogy a végén még törvényesnek néz ki. Csak-hogy - ahogy Bárándy Gergő képviselőtársam is mondta - attól, hogy törvényesnek néz ki, attól még nagyon nem etikus. S ha a piacon ezeket a történeteket elmeséljük a választópolgároknak, akkor kinyílik a bicska a zsebükben, mert azt mondják, hogy gyerekek, itt valami nagyon nem stimmel, ez a Nemzeti Bank nemhogy nem az országról szól, de nem ró-lunk, magyar emberekről szól, hanem arról szól, hogy családok legyenek kistafirungozva. S az igazán felháborító, hogy a Magyar Nemzeti Bankból, aminek egy tényleg nagy nőjű, nagy presztizsű banknak kellene lennie, neveltség tárgyát csinálta maga az elnök, aki tényleg piros pöttyökről beszélget, meg letagad rokonokat, majd 7,5 milliárd rokont talál magának. Minden tiszteletem azon embereknek, akik ott dolgoznak - mint alelnök úr -, mert egyébként ezt így elviselni nagyon-nagyon nehéz lehet *(Bangóné Borbély Ildikó: Van az a pénz!)*, hogy vannak emberek, akik komolyan szeretnének dolgozni és csinálni a munkájukat, és van a főnökük, aki minden héten mond valami olyat, amin röhög az egész ország. 2016-ban számos alkalommal ez megtörtént.

S tényleg, ha már Matolcsy György és a Nemzeti Bank neve felmerül, mosolyra áll nagyon sok ember szája, mert tudja, hogy megint valami nagyon vicces dolog hangzott el a parlamentben vagy valamelyik interjúban.

Értem én, hogy ezt a sok családi vagyont, kistafirungozást, egymásnak pénzosztogatást próbálják elfedni ezekkel a neveltséges történetekkel; azt gondolom, hogy sokszor sikerül is ráfedni arra, hogy

éppen kit fizettek ki és hogyan, csak hogy tényleg nemcsak a lóláb lóg ki, hanem már a ló is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez így nem mehet tovább! Az úgy nem mehet tovább, hogy Matolcsy György elhagyja a termet, ahogy ő elmondta a véleményét, nem beszél érdemben egyébként a 2016. évről, nem beszél érdemben arról, hogy mit csinált a Magyar Nemzeti Bank, hogy mi vesztette el már megint közpénzjellegét, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai kinek és mit fizettek ki, hogy Áder Jánosnak kell rászólatni, hogy azért most már ki kéne ám adni, hogy miket fizet ki egy alapítvány. Már a saját embereik nem tudják lassan elviselni és elfedni azt a sok dolgot, amit önök elkövettek. Azt gondolom, nagyon-nagyon nehéz ott dolgozni ebben a bankban, bár valószínűleg azokért a fizetésekért és pluszjuttatásokért ezt a súlyt elbírná az ott dolgozók válla.

Úgyhogy én nagyon-nagyon remélem, hogy Matolcsy György visszajön a terembe, még akkor is, ha 18-a van, és 8-as szám van benne, és megpróbálja elmagyarázni nekünk, mit csinált 2016-ban, kit fizetett ki, melyik rokonnak mennyi pénzt adott, mert a Magyar Nemzeti Bank működése lassan csak erről szól.

S mondhatják persze, hogy a devizahitelesek jól megmentették, csak hogy azt látják még a devizahitelesek is, amikor jól megnézik a számláikat, hogy a Magyar Nemzeti Bank nyeresége nagyon megnőtt, ők meg valahogy nem érzik, hogy meg lettek mentve. Így, tisztelt képviselőtársaim, nem nekünk kell megfelelniük, hanem a választópolgároknak, és nemcsak azon választópolgároknak, akik önökre szavaznak, hanem az ország összes választópolgárának. S az, hogy a lakosság nagy része ma azt mondja, hogy nem menne el szavazni, az ilyen lépéseiknek köszönhető, annak, hogy önök nevésségessé tették ezt az országot és nevésségessé tették a Nemzeti Bankot. Ezen kéne változtatniuk. Van még rá 8 hónapjuk. Nagyon nehéz leradírozni ezeket a bélyegeket, de azt gondolom, hogy el kéne kezdeni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(11.40)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Van az a régi mondás, amely szerint klasszikusokat csak pontosan idézzünk; én most nem leszek pontos, csupán egy analógiát vonok. A jegybankelnök egy parlamenti válaszában, egy felszólalásra adott válaszában azzal kezdett, hogy „blöff, blöff, blöff”. Én ezt egy pici analógiával a jegybank tevékenységére vonatkozóan úgy fogalmaznám meg, hogy botrány, botrány, botrány, még akkor is, ha Hollik képviselő úrnak ez nem fog tetszeni, még akkor is, ha Hollik képviselő úr azon van felháborodva, hogy az ellenzé-

ki felszólalók közül mindenki elmondta már azt, hogy példátlan dolog, hogy a jegybank elnöke idejön, a személyes beszámolóját elmondja, majd azt követően elviharzik a teremből, és nem hallgatja meg azokat az ellenzéki kritikákat, véleményeket, amelyek az őáltala vezetett intézmény tavalyi évi tevékenységére vonatkoznának.

Igen, a tavalyi évről, 2016-ról beszélünk. Hollik képviselő úr természetesen, jó szokásához híven, elkezdett megint elmúltnyolc évezt, holott az már egyébként hét éve zajlik a Házban, beszélt 2008-ról, 2009-ről és a többiről, de inkább a 2016. évről meg a 2016. év botrányairól kell beszélünk, ugyanis, ahogyan említettem, a botrányok nem kerültek el a Magyar Nemzeti Bankot, annak működését és annak felső vezetői körét. Mondhatnánk, hogy komikus, de inkább tragikomikus az, ami történik a Magyar Nemzeti Bankkal és az, ami történik a Magyar Nemzeti Bank vezetésében. A képviselőtársaim felsorolták, körülbelül holnap reggelig tudnánk sorolni azokat a botrányokat, amelyek a Magyar Nemzeti Bankhoz kötődnek.

Matolcsy jegybankelnök úr idejött, mondott egy félig győzelmi jelentést meg egy félig politikai támadást ahelyett, hogy egyébként úgymond a szakmáról beszélt volna, arról, hogy mi volt a 2016. év tevékenysége, majd azt követően elviharzott. Elfelejtett arról beszélni, hogy éppen, mondjuk, az ő ötmillió forintja hogyan alakult ki, arról elfelejtett beszélni, hogy ő volt még az egyik, mondjuk úgy, élharcosa, természetesen Orbán Viktor után, annak, hogy kétmillió forint feletti fizetések nem lehetnek. Láss csodát, amikor az ő érintettségük jelenik meg, akkor érdekes módon nemhogy kettőmillió forint, hanem inkább ötmillió forintos fizetésről beszélünk. De érdekes módon majdnem ugyanennyi a fizetése, vagy lehet, hogy pontosan ugyanennyi, elnézést, ha a pontos, adekvát számot nem tudom, Polt Péter feleségének, aki meg, mint tudjuk, Magyarországon a legfőbb ügyészi tisztséget tölti be.

Egyébként utána sikerült még, ahogyan Heringes képviselő asszony helyesen megjegyezte, gyakorlatilag családi vállalkozásban működtetni már szinte a Magyar Nemzeti Bankot, bár azon nem csodálkozunk, ha valakinek hét és fél milliárd rokona van. Azt megértem, mondjuk úgy, hogy a családi összetartás jegyében kell hogy kistafrungozzuk a rokonokat, de ennyi rokont azért kistafrungozni a magyar adófizetők pénzén, azért az több mint necces dolog már véleményünk szerint.

Aztán értelemszerűen ettől sokkal súlyosabb dolog, mert volumenében sokkal nagyobb számról van szó, a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak az ügye, ahol 260 milliárd forint környéki összegre mondja azt akkor még frakcióvezetői szinten Kósa Lajos, hogy a közpénz elveszítési közpénzjellegét. Érdekes módon, ha ezt akár Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, akár az Őrségben, akár Zalaiban, akár Nógrádban megpróbálnák elmagyarázni, az elég

nehezen lenne elmagyarázható, de Szakács képviselőtársam már felajánlotta azt a lehetőséget a jegybankelnök úrnak - szeretném megerősíteni, csak azért, hogy a jegyzőkönyvben is szerepeljen, meg egyébként az alelnök úr el tudja majd mondani az elnök úr részére -, szívesen felajánljuk azt a lehetőséget, hogy jöjjön el, és több helyen magyarázza el ezt az embereknek, hogy hogyan vesztette el a közpénz a közpénzjellegét, hogyan volt az, hogy 260 milliárd forintot gyakorlatilag elsíboltak, hogyan próbálták ezt egyébként eltüntetni, és egyébként, amikor közérdekű adatigényléssel fordult ezen ügyben több képviselő is az adott szervhez, azt hogyan nem próbálták teljesíteni, aztán végül mégiscsak kötelezve voltak arra, hogy ezt teljesíteni kell, és amikor kiderült, akkor pedig a magyarázat egyszerű volt: a közpénz elveszíti közpénzjellegét. Hozzátehetném, hogy remek Kósa Lajos-i szófordulatnak is lehetne nevezni, de inkább mégiscsak botrányosnak tudnánk mi ezt nevezni.

Vagy megint csak a jegybanki tevékenységhez kapcsolódik, hogy a Száraz István nevével fémjelzett New Wave Mediának sikerült az Origót meg a Versust és a többi hasonló portálokat átjárszani. Egyszerűen a jegybank nem jegybanki tevékenységet folytat, hanem vagy fideszes, vagy Orbán Viktor-i megrendeléseket teljesít, körülbelül ugyanúgy működik közpénzből, közpénzeket felhasználva, mintha egy haveri cég lenne csak. Szerintünk kifejezetten sérül a szakmaiság, és a Magyar Nemzeti Bank nem hogy nem tölti be azt a szerepet, amelyet egyébként a jogszabályok alapján neki be kellene töltenie, hanem még talán, ha ezt a szót is használhatnám, hivalkodva olyan pénzüsszegeket játszik át a haveroknak, olyan családi vállalkozásokat üzemeltet belőle, amelyek bizony a magyar valóságtól egyébként, azt mondanánk, nagyon távol állnak, de csak a kisemberek, a normál, egyszerű magyar állampolgárok valóságától áll távol, mert egyébként az önök érdekkörében, ezt mondhatnánk úgy is, már a normális ügymenet része.

Felháborítónak tartjuk, ahogyan említettem az elején: botrány, botrány, botrány. Ezzel a szóval tudnánk minősíteni a Magyar Nemzeti Bank éves teljesítményét, ezzel tudjuk azt gyakorlatilag fémjelezni, hogy milyen tevékenységet folytatott a Nemzeti Bank. Matolcsy Györgynek le kellene mondania, régóta elmondtuk, többször elmondtuk, és ha már nem mond le, akkor legalább lenne itt az ellenzéki vitában elhangzott felszólalásokra reagálni, de ez egyszerűen elfogadhatatlan. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azt mondhatnám, hogy most felálltam, és akár le is ülhetnék, mert amikor Matolcsy György ide

bejött, annyit ért, amit mondott: nem tartott beszámolót, házszabályt sértett, majd fogta magát, távozott az ülésteremből, és beküldte maga helyett a helyettesét, az alelnök urat, mint ahogy jó néhány esetben előfordul, amikor kérdéseket akarunk intézni hozzá.

Azért néhány gondolatot engedjenek meg! A képviselőtársam elmondta előttem, hogy Matolcsy György a számok bővületében él, vezeti a jegybankot, és az egyik nagy félelme a nyolcas. Akkor nagyon örülni fogunk neki, mert akkor úgy néz ki, hogy 2018-ban nem fog bejárni a munkahelyére, mert ha nyolcas, akkor 2018 nem lesz egy jó év Matolcsy György számára. De ettől súlyosabbak ezek a dolgok, amelyeket itt elmondtak a képviselőtársaim, mint hogy mi is bedőlünk ennek a számmisztikai bravúrnak vagy az elnök úr félelmének.

Előre akarnám vetíteni, én kikérem magamnak, hogy Matolcsy György úgy gondolja, hogy én a rokona vagyok. Ne sértegetsen! Nem vagyok a rokona, és nem is akarok a rokona lenni, sőt szerintem nagyon sokan vagyunk ebben az országban, akik úgy gondolják, hogy nagyon szeretnék, ha közülük nem lenne hozzá, és nem is ismernék ezt az embert. Hétről hétre bejön ebbe a parlamentbe Matolcsy György, és ahogy viselkedik, az nem méltó se a Magyar Nemzeti Bankhoz, se a Magyar Országgyűléshez. Az egész ember egy *(Hármat csettintve:)* blöff, blöff, blöff. Csak az a baj, hogy a Magyar Nemzeti Bankot vezeti, az egyik legnagyobb intézményét, legfontosabb intézményét ennek az országnak.

Sok botrányt elmondtak már az előttem felszólalók, akkor én hadd mondjak egy másik botrányt, bár említette már Bárándy Gergely: Matolcsy György - nőügyek és botrányok. Meddig kell még ennek az országnak azt elviselnie, hogy ez az ország eltartja a volt feleségét, a szeretőjét, a mostani feleségét, a következő szeretőjét, a következő feleségét meg ki tudja, még hány nőt az adófizetők pénzén? Az adófizetők pénzén!

(11.50)

Vajda Zita: ugyebár, ismert ez a név, sikeres pályafutása van a hölgynek, bár szerettük volna inkább szakmai oldalról megismerni, mint Matolcsy György szeretőjeként, mert lehet, hogy ezzel talán jobban járt volna. De azért még néhány gondolatot hadd szóljak az első feleségéről, akit idézni fogok. 2014-ben sikerült egy falut alapítani, csak hogy polgármester lehessen, ami Magyarországon példa nélküli. Akkor, 2014-ben így nyilatkoztak: „Férjemmel együtt mi is részt vettünk Akarattya Keneséből történő elválásában. A háttérben segítettük a kezdeményezést, meg azt is, hogy sikerrel jusson át a bürokrácia útvesztőin.” Majd sikerült Balatonakarattyanak Balatonkenesétől elválnia, és hála a jó égnek, így létrejött egy külön település, és Matolcsy Györgyi polgármesterré válhatott. Reméljük, hogy miután elváltak, a

település nem fogja ezt megszenvedni, és jó vezetője lesz, mert a lakosok megérdemlik, hogy ne kerüljön hátrányba a település, miután elváltak.

De beszéljünk egy kicsit komolyabb dolgokról! Ugyebár, hír volt 2017-ben, hogy Vajda Zita egy igen jelentős hitelhez és egy nagyon szép lakáshoz jutott a Nemzeti Bank elnökének segítségével Budapesten, a Naphegyen. Akkor hadd mondjak néhány adatot önöknek! Ma Magyarországon nagyon sok család szenved attól, hogy a devizahitelétől nem sikerült megszabadulni, és a kilakoltatás közelében tart. Körülbelül 900 ezer tulajdonos van a kilakoltatás szélén, mert nem tudja a hitelét fizetni Magyarországon.

Alelnök Úr! Adja már át az üzenetemet Matolcsy Györgynek! Üzennem neki, hogy 0,9 százalékos hitelt szeretnének ezek a családok, azonnali beavatkozást és azonnali segítséget. Ha Vajda Zitának jár, akkor jár ennek a 900 ezer tulajdonosnak is, mert ők is rokonai Matolcsy Györgynek. Reméljük, hogy a rokonai, mivel Matolcsy György ebben a komoly intézményben, itt, ebben a Házban, a Magyar Országgyűlésben mondta el, hogy hét és fél milliárd rokona van.

Követelem, utasítom önt mint magyar választópolgár, aki nem vagyok Matolcsy György rokona, hogy ezeket a családokat segítsék meg, 0,9 százalékos kamattal! És nagyon kérem, ne 1 millió forintot adjanak, mint Vajda Zitának, ő is sokat kapott, tessék kiséíteni ezeket a magyar családokat. *(Sic!)* Ráadásul azért, mert ezeknek a családoknak a többsége gyermekeket nevel.

Alelnök Úr! Látom, hogy fogja a fejét, nehéz lehet önnek. Higgye el, hogy én is rosszul érezném magamat az ön helyében, nagyon rosszul, mert ugyebár, az ön főnöke egy olyan gyáva ember, mint amilyen nem sok van ebben az országban. És nem akarom csúnyábban mondani, hogy mi vidéken mit szoktunk az ilyen emberre mondani, csak egy jó régi közmondás van: gyáva embernek nincs hazája. Amúgy Matolcsy Györgynek sincs; bankja van, a magyar adófizetők pénze, és úgy rendelkezik vele, mintha az övé lenne.

Csak tudja, alelnök úr, és utána be is fejezem, mert kezdek nagyon ideges lenni, azért remélem, hogy lesz olyan idő, mivel '18 a számok bővölete, és remélem, hogy ez az az év lesz, amikor Matolcsy György elkezdhet félni. Én hiszek abban, hogy lesz felelősségre vonás, hogy egyszer neki is el kell számolnia.

De hogy a KDNP-s politikusoknak is üzenjek: előbb-utóbb a Jóisten előtt mindenkinek el kell számolnia. A Jóisten előtt mindenkinek, de én hiszek abban, hogy Matolcsy György nem a Jóisten előtt fog elszámolni, és azt az időszakot, azt gondolom, ebben az országban nagyon sok állampolgár várja már. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Lehet, hogy nem tetszik a képviselőtársaimnak az ellenzéki oldalon, de én örülök annak, hogy Matolcsy a rokonom *(Derűtség az MSZP padsoraiból.)*, mert így legalább egy roma testvérrel több van ebben az országban, aki tehetős. *(Derűtség és taps az MSZP és a Jobbik padsoraiból.)* Ezért kimondottan örülök neki, hogy ilyen tehetős rokonom is van, mert eddig nem tudtam róla, hogy ilyen tehetős rokonom van, tehát ezért én kimondottan örülök, és elnézést kérek az ellenzéki képviselőtársaimtól. De komolyan, ha ő ezt mondja, akkor nekem ezt kell mondanom, hogy ez öröm számomra. *(Korózs Lajos közbeszól.)*

Amikor olvastam a beszámolót, akkor, azt gondolom, egyetlenegy dolog miatt gondoltam, hogy itt kell legyek, mert ma Magyarországon nagyon sok szegény ember van. Olyan szegény emberek vannak, akik nap mint nap bérből és fizetésből élnek, és amikor láttam a fizetéseket, amivel soha nem szoktam foglalkozni, hogy kinek mennyi a fizetése, kinek miből van autója, kinek miből van lakása, ez mindenkinek a magánügye, de akkor, amikor összeadtam, nem kell nagyon nagy matematikai zseninek lenni, hogy az 5 millió forint egy évben mennyi, 60 millió forint. És nem akarok populista lenni, 60 millió forint. Néhány adatot megnéztem, a KSH adataiból meríték, hogy mit jelent ez más nyelvre lefordítva. Egy pedagógus átlagbére, egy pedagógus, aki 15 évig dolgozott, 15 éves munkaviszonnyal rendelkezik: 140 ezer forintot visz haza egy hónapban, ez 1 millió 680 ezer forint, a 60 millióval szemben. Még egyszer mondom: tehát 140 ezer forintot visz haza egy olyan pedagógus, akire rábíznak reggel fél nyolckor - reggel fél nyolckor! - 30-40 gyereket, és estére azokkal a gyerekekkel a tudást meg kell taníttatni, és a szülőknek el is kell mondani, hogy a gyerek megvan darabszámra - így mondom, bocsánat. A pedagógusok felelőssége soha nem látott nagy, és azzal szemben, amit önök keresnek, azzal szemben 140 ezer forintot visznek haza havonta. Tehát felháborító!

Felháborító az is, hogy a kórházi dolgozók - szintén KSH-adatot mondok - 120 ezer forintot visznek haza havonta. 120 ezer forint/hó! Ez 1 millió 440 ezer forint/év, a 60 millióval szemben. Rendben van ez így, hogy azok, akik egyébként a betegeket ápolják és gondoskodnak róluk, gyógyítják őket, azok ennyi pénzt vigyenek haza? És a hónap végén nem arról van szó, hogy esetleg arra gyűjtenek, hogy síelni tudjanak menni vagy nyaralni tudjanak menni a következő nyáron, hanem hogy a csekkeket be tudják fizetni. Ez sem populista, higgye el nekem, alelnök úr, a való világból hozom ezeket a számokat, és ezek az életpasztalataim is egyébként. Önök gondoltak arra, hogy ezek a kórházi dolgozók hogy tudnak megélni máról holnapra, vagy a pedagógusok, akiket említettem?

De még két dolgot szeretnék mondani. Közfoglalkoztatottak: 80 ezer forint/hó, 840 ezer forint/év,

a 60 millióval szemben. Tudom, azt mondják, hogy nincs olyan magas iskolai végzettségük, de a gyakorlatban rengeteget dolgoztak ezek az emberek, 30-40 éve bent dolgoznak a rendszerben, mert nem tudnak elmenni kedvezményes nyugdíjjal idő előtt, hogy tudjanak pihenni, akik 30-40 évet ledolgoztak, és ennyit vihetnek haza egy évben, még egyszer mondom, 840 ezer forintot.

Még egyetlenegy számot hadd mondjak. Több mint 1 millió nyugdíjas 80 ezer forint/hó összeget kap a postástól. Több mint 1 millió nyugdíjas kap ennyit, 80 ezer forintot! (*Korózs Lajos: 80 ezret se...*) A KSH adatait mondom, azokból merítetek, nehogy azt mondják, hogy mellé akarok lőni, ez 840 ezer forint/év.

(12.00)

Tudom, hogy ez önöket nem fogja meghatni, mert látják azt, hogy az önök bérei és a való világ bérei közt nincs semmilyen szinkron, de önöket ez nem érdekli. Higgye el nekem, hogy ezek, akiket felsoroltam, ezek a foglalkoztatási ágazatok vagy éppen hivatások, hivatásos pedagógusok vagy éppen ápolónők, ők pedig azon gondolkodnak, hogy tudnak máról hónapra megélni. Tehát én ennyit szerettem volna mondani. Az önök felelőssége, hogy ezen kívül milyen juttatásokat kapnak és kérnek akár ösztöndíjakban, akár pedig egyéb más támogatásban. Lelkük rajta, egyszer majd valóban el kell számolni.

Az ösztöndíjak. Én nem szeretném kiemelni most az ösztöndíjasokról, hogy kik kaptak önöktől ösztöndíjat. De tudja alelnök úr - saját területéről hadd beszéljek -, hogy hány cigány nem tud eljutni azért főiskolára, egyetemre, mert nincs annyi pénze, hogy megfinanszírozza a család büdzséjéből a továbbtanulást? Közél 230 ezer. Tudom, megint azt mondja, hogy semmi köze hozzá. De abból a pénzből, amit elköltöttek festményvásárlásra vagy elköltöttek ingatlanvásárlásra, kastélyvásárlásra, abból célzottan lehetett volna, mondjuk, egy ilyen ösztöndíjprogramot megindítani, ahol nem a rokonok, barátok, hanem a rászorultak kapnak ösztöndíjtámogatást.

Lehetne sorolni még a területemhez tartozó olyan finanszírozási problémákat, amelyeket a kormány egyedül nem tud megoldani, és azt mondják, sok esetben önök támogatják a kormány gazdaságélénkítését. Akkor miért nem segítenek be, mondjuk, a cigánytelepek felszámolásába? Miért nem hirdetik meg azt a programot? Miért ösztöndíjprogramot hirdetnek saját maguknak? Ott 120 ezer embernek nincs kilátása az élethez. A mélyszegénységben van 120 ezer ember.

Tisztelt Alelnök Úr! Remélem, hogy erre is kapunk majd választ, még akkor is, ha nagyon jót beszélgetnek képviselőtársammal. Bizonyára nem fontos, amit mondok, mert azt mondják, hogy csak egy

ellenzéki képviselő mondja. Higgye el, hogy minden egyes mondatom azért van megalapozva, mert az életből hoztam, és látom, hogy milyen problémák vannak, önök pedig elszórják azt a pénzt, amire azt mondják, hogy nem is kell elszámolni vele, mert nem az adófizetők pénze ez. Tehát egyszerűen felháborító, hogy idejutottunk.

Tisztelt Alelnök Úr! Én örülök, hogy ön van itt. Ha én tehetném, akkor önt kinevezném az MNB elnökének, mert legalább ön itt van és itt volt az elmúlt időszakban is, és még kapta és vállalta azokat az ütéseket, amelyeket adtunk ellenzéki oldalról. Tehát ön egy igazi úriember. Matolcsyról nem lehet ezt elmondani. Ha tehetném, mondom még egyszer, már ma kinevezném önt az MNB elnökének, mert nem egy ízben vállalta azt, hogy itt köztünk van, és végighallgatja azt, amit mondunk. Tehát le a kalappal ön előtt, pestiesen mondván. Ezt nem tudjuk elmondani az elnökéről. Nem kell tolmácsolnia, biztos nézi a televízióban, hogy ki mit mond, és jegyzi is, hogy ki mit mondott, ami nagyon fontos lehet.

De egy biztos: a 2016-os évi beszámolót az ellenzék oldaláról - tudom, hogy teljesen mindegy - azért nem lehet elfogadni, részben azért, amiket mondtam, és amiket mondtak képviselőtársaim az ellenzéki oldalról, még a Jobbik oldaláról is, arra oda kellene figyelni. De önök megint, ahogy tették az elmúlt években, egyetlen mondatunkra nem fognak odafigyelni, hogy mit hogyan nem lehet költeni abból a pénzből, amit önök nyereségnek hívnak, az 50 millió vagy 100 millió forint (*sic!*), mert két összeget is mondtak, hogy hogy lehet abból jól gazdálkodni, hogy az ország gyarapodjon, és lehessen látni azokat a fejlesztéseket, amelyeket a kormány megindít, és az önök forrásai is mellé párosulnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps az MSZP pádsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Horváth Imre képviselő úrnak.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! Megkérném, hogyha figyelne, mert így nem fogja tudni átadni a mondandómat Matolcsy úrnak. Azt gondolom, hogy Matolcsy úr a beszámolójában nem csak a szocialista frakciót sértette meg azzal a kijelentésével, hogy politikai támadásnak vette a mi jelenlétünket meg a hozzászólásunkat. Azt gondolom, hogy látja ön, hogy itt nem politikai támadásról, itt tényekről van szó, számokról, tényekről.

Minket a választók azért küldtek a parlamentbe, hogy képviseljük érdekeiket. Mi képviseljük annak a több millió embernek, például a magyar lakosság 25 százalékának az érdekeit, akiknek valamilyen tartozása, hitel-, lakbér-, közműtartozása van. Képviseljük a kilakoltatottakat, a brókerügyben érintetteket. Képviseljük a szegény embereket. Képviseljük azokat, akik az oktatás és az egészségügy alulfinanszírozottságát

elszenvedik. Kérem, tolmácsolja Matolcsy úrnak, hogy kérjen elnézést ettől a társadalmi rétegtől.

Több képviselőtársam említette, néhány dolgot szeretnék ezzel szemben fonákul megemlíteni. Szó volt itt már a jamaicai utazásokról. Egy-két példát szeretnék ezzel kapcsolatban felemlíteni. Egy kéthetes jamaicai út április 1-16. között, amikor nem volt Jamaicában semmilyen gazdasági konferencia, rendezvény, tehát nem volt indokolt ezen jegybanki dolgozónak részt venni, a kéthetes utazás költsége 2 millió forint volt. Ennek fele útiköltség. Ezt megelőzően februárban egy hétnapos út helyszíne szintén Jamaica, annak összköltsége kicsivel meghaladta az 1 millió forintot, amiből 400 ezer forint volt az útiköltség. Itt már fele árból ki tudta hozni a repülőjegyet az MNB, mint másfél hónappal később. Volt olyan is, hogy egy éjszakáért 432 ezer forintot fizetett ki az MNB. Előfordult 1,6 millió forintos oda-vissza út.

Májusban aztán rendeztek egy nemzetközi konferenciát Jamaicában, de ez alkalommal több időt töltött ott összesen négy jegybanki alkalmazott annál, mint amennyi ideig a konferencia tartott. 14-18-a között volt a konferencia, mégis két jegybankos május 10-én elindult, két társuk viszont csak május 13-án szállt repülőre Budapesten. Végül együtt értek haza május 21-én. A 12, 9 napos út, 4,8, illetve 3,4 millió forintba került. A közpénzből működő intézmény számára az útiköltség mindkét esetben kicsivel túllépte az 1 millió forintot.

Jövőre Magyarországon lesz konferencia, így legalább már a banknak nem kell a részvételre költeni. Azzal magyarázták önök a jamaicai utazásokat, hogy erre a magyarországi rendezvényre fel kell készülni, és ez köti össze mind a négy jamaicai utat. Erre kellene a választópolgároknak választ adni, hogy miért utazgatunk itt közpénzen.

Bárándy képviselőtársam foglalkozott sportügyekkel is. Ha Budapesten már nem volt olimpia, akkor Franciaországba eredetileg 120 főt fizettek be, majd megéreztek a botrány kockázatát, és csak 50 embert küldtek ki. Így a sportkör támogatása 190 millióra emelkedett, ami tagonként évi 120 ezer forintot jelent. A szocialista frakció szerint is fontos az egészséges életmód, de semmi sem indokolja, hogy a bankszektor átlagát is meghaladó fizetésemelések mellé a Nemzeti Bank dolgozóinak a hobbiversegyeit is közpénzből finanszírozzák. Ezért mi azt követeljük, hogy fejezzék be a pénzszerzést, számoljanak el, hogy mire költenek sportköri tagonként évi 120 ezer forintot.

Tegyük láthatóvá a jegybanki dolgozók javadalmazását, hiszen egyre több extra juttatás kerül napvilágra, a szinte ingyenes lakáshitelektől kezdve a tiszaroffi kastélybeli vakáción át az ingyenes sportolásig. Köszönöm. Várom válaszait. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az előre bejelentett felszólalók végére értünk. Így most a normál szót kérők

következnek. Gúr Nándor képviselő úré a szó elsőként.

(12.10)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most már így, hogy az előre bejelentkezett hozzászólók végére értünk, újlag megkérhetem Nagy Márton alelnök urat, hogy legyen kedves, nyomjon gombot, jelezze, hogy válaszolni kíván az elhangzott kérdésekre. Nem igazán tisztességes az a játszma, amit önök folytatnak, hogy még válaszolni sem kívánnak menet közben, hanem megvárják most még az egyéb hozzászólókat is, és utána majd a végén mondanak valamit a történelekről. Nem, vitakozzanak, vitassák meg mindazt, amiről beszélünk! Egyszerűen azért, mert ezzel nem minket tisztelnek meg, hanem a választópolgárokat tisztelik meg. Nemesak azokat, akik bennünket választottak, vagy akik jóvoltából itt vagyunk a parlamentben, hanem mindenkit, akik elmentek választani. Önöknek kutya kötelességük a parlamentben válaszolni a feltett kérdésekre, és még egyszer mondom: nem a végén, arra senki nem kíváncsi. Ha egy csepp tisztesség van önökben, most jelesül önben, aki itt ül Matolcsy helyett, akkor válaszol; mondom, nem a végén, menet közben.

Nézze, vissza kell térnem egy kérdésre, amit már érintettem, ez pedig az, hogy elveszítette-e közpénz-, közvagyonjellegét az a 260 milliárd forintos nagyságrendű pénz vagy nem. Tudja, ha nem tudja, tegyük világossá, hogy mit is jelent ez a nagyságrend; az önök számára nyilván fogható, de a választópolgárok számára kevésbé. Ez a nagyságrend azt jelenti például egy Kazincbarcika nagyságrendű város 28 ezer fő lakónépessége számára, hogy az újszülöttől kezdve a szépkorú emberig mindenki egyenként, külön-külön nagyjából 10 millió forintos értékű ingatlant tudna venni azért a pénzért, amiről beszélünk. Vagy ha Magyarország, mondjuk, második vagy harmadik legnagyobb városát számításba veszem, egy Debrecen vagy egy Szegedet, az ő esetükben minden egyes embernek, az újszülöttől megint csak a szépkorú emberig, minden egyes embernek 1,2, Debrecen esetében 1,5 millió forint üthetné a markát, ha önök ezt a pénzt nem elvonnák az emberektől. De hogy ne ilyen plasztikus megközelítést tegyek, ezért azt mondom, hogy ha csak azt tették volna, ami kutya kötelességük lett volna a devizahiteles esetén például, hogy az átváltást 260 helyett 365-ön *(sic!)* teszik meg a teher átvállalása vonatkozásában és nem nyereszkeskednek rajtuk, a legszerencsétlenebb sorsú emberek sokaságán, akkor ez bőven fedezte volna.

Szóval, azt akarom mondani, hogy meg kellene tanulni, mi az önök dolga, a Magyar Nemzeti Bank dolga. Nem a nyereszkesedés és nem a pénzcsinálás, amit aztán önkényesen használnak fel. Persze, teszik ezt úgy, hogy közben nem túl szerény javadalmazás-

ban részesülnek. Mennyit keres Matolcsy? Azt hiszem, ezt tudja Magyarországon ma már mindenki. Matolcsy havonta 5 millió forintot keres. *(Korózs Lajos: Ha csak annyit keresne!)* Igen, ha csak annyit keresne - mondják képviselőtársaim. Ez a hivatalos, Magyar Nemzeti Banktól kapott fizetése. De másokról, többekről lehetne szólni. Nyilván a jegybanki béreket, fizetéseket ismerve arra a következtetésre juthatunk, hogy nem nélkülöznek. Önök tényleg nem nélkülöznek. A három alelnöke a jegybank elnöke keresetének 90 százalékát kapja meg, azaz 4,5 millió forintot. És van hat ügyvezető igazgató ismereteim szerint, akik 4 millió 950 ezer forintot kapnak. Legény képviselőtársam már említette, hogy Poltné is ebbe a körbe tartozik, jelzem, 4 millió 950 ezer forintot fizetssel. Ő a legfőbb ügyész felesége. Biztos csak véletlen. Nem lehet más! Hogy lenne más?!

A felügyelőbizottság elnöke, aki valamikor itt ült a Fidesz padsoraiiban képviselőként, 3,5 millió forintot havi javadalmat kap. De a bizottsági tagok sincsenek megnyomorítva. Nekik 3 millió forint jut. Több mint húsz olyan vezetőt számoltam meg, aki több mint 3 millió forintot havi összegben részesül a Magyar Nemzeti Bank keretei között. Arról már nem kívánok beszélni, hogy az állami dolgozói házaspárok *(sic!)* fizetése hogy alakul ki a Matolcsy vagy a Polt-féle családokat szem előtt tartva, de azt látjuk, hogy messze többet keresnek, mint mondjuk, az Állami Számvevőszék vezetője vagy épp a miniszterelnök. Persze, őt sem sajnálom az 1 millió 724 ezer forintos jövedelmével.

De akiket sajnálok, és akikért tenni és dolgozni kellene, és önöknek is lenne ebben dolga, az már ma itt szóba került néhány gondolat erejéig. Gondolják csak meg azt az aljasságot, amit elkövettek például a legalacsonyabb jövedelmi sávba tartozó közfoglalkoztatottakkal szemben. Ezek az emberek annak idején, 2010-ben 60 200 forint nettót vettek kézbe. Majd utána hoztak nekik Zsiga Marcellen keresztül - a nyilatkozatait ismerjük - egy 47 ezer forintos közfoglalkoztatotti bért. Ez ma ott tart, hogy 54 ezer forint, ez a nettó. Ma, hét év elteltével, 2010-hez képest ezek az emberek nettóban és abszolút értéken is 6 ezer forinttal kevesebbet keresnek, mint hét évvel ezelőtt. Ha meg vásárlóerő-értéken nézem ezt, akkor ezek az emberek a korábban megszerzett pénzüknek legalább az egyharmadát elveszítették, de lehet, hogy attól többet is.

Ugyanez, ha picit feljebb lépek, a minimálbérek esetében úgy nézett ki, hogy a bruttót egekig emelték, a nettó viszonylag szolid emelkedést szenvedett el, vásárlóerő-értékben 10 százalékkal ér többet, mint 2010-ben, de öt éven keresztül meglopták ezeket az embereket, mert kevesebb vásárlóerő-értékű pénzt adtak a kezükbe. De nézzük a garantált bérminimum keretei között foglalkoztatottakat, tudják, akikről mesélnek a tavalyi meg az idei esztendőben, hogy micsoda béremelkedések következnek be. Ezeknek az embereknek a bruttója a 161 ezer forintos

nagyságrend, ha a munkaadói terheket hozzáesszük, durván 200 ezer forintba kerülnek egy hónapban, és ebből ők 107 ezer forintot kapnak kézhez. Azt akarom mondani, hogy önök ezeket az embereket is meglopják. Meglopják egyszerűen azért, mert ezek az emberek sokkal több járulékkerhet fizetnek saját maguk után, mint 2010-ben fizettek. A minimálbéres 2010-ben munkaadójával együtt 32 ezer forint járulékkerhet fizetett be, míg most ez 73 ezer forint. Mondtam, szignifikáns különbség nincs a '10-es és a '17-es bérei között, de a járulékkerhek, adóterhek megduplázódtak, sőt nem megduplázódtak, hanem 32-ről 73 ezer forintra nőttek, 41 ezer forint növekményt szenvedtek el.

Tehát ha nézzük azoknak a körét, akik a javadalmazás tekintetében nem az 5 millió forint környékén vannak havonta, ahol önök, sőt éves szinten is félelmetesen távol vannak ettől az összegtől, mert az 1 millió forintot súrolják alulról, akkor azt kell mondanom, hogy önöket ők végképp nem érdeklik. Persze tudjuk, önöket, a Fideszt úgy általában az ember nem érdekli, a dolgozó ember nem érdekli, csak az érdekli, hogy a haverok, a pereputty, a rokonok rendben legyenek, és minél több pénzt ki lehessen vinni a rendszerből. De azt is érdemes lenne megnézniük önöknek, ha már bérekről beszélünk és viszonyítási alapokat teszünk, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalhoz benyújtott adóbevallásaik alapján - Tállai urat meg lehet kérdezni, meg lehet győződni róla - a Magyarországon dolgozó embereknek több mint a fele olyan adóbevallást tesz, mert nem tehet mást, hiszen ez a valóság, hogy az egy főre eső létminimum összegét sem keresi meg, hiszen ehhez kapcsolódik az adóbevallása havi átlagos szinten.

(12.20)

Azt gondolom, hogy ezzel szemben az a nagyságrend, az 5 millió forintos nagyságrend pofátlanság, ráadásul pofátlanság akkor, amikor önök a 2 millió forint feletti jövedelmekkel kőkemény harcban voltak, majd miután a kormány rúdjához kerültek, ezt a harcot elfelejtették, és saját maguk számára ezeket a nagyságrendű havi összegeket megcsinálták. Pikírt része a dolognak, hogy a haverok, még azok is, akiket a költségvetési szférába nem lehet besorolni, mert ott állapították meg az 5 millió forintos maximumot, például a MÁV - mint költségvetési szféra, ugye? - vezetője is 5 millió forintos havi jövedelemben részesül. Hát, körülbelül így működnek önök, körülbelül ezek önök.

S ha ehhez hozzáveszem még azt is, amiről egy mondat erejéig ma már itt szó esett, hogy például ma Magyarországon a nyugdíjasok hogyan néznek ki, az ő ellátásuk hogyan néz ki, akkor elmondom önnek, hogy tudjon majd érdemben reagálni és válaszolni a bérekhez illetően, hogy ma a nyugdíjak minimuma Magyarországon 28 500 forint, hogy ma 28 500 és 50 ezer forint között nyugdíjasként vagy nyugdíj-

szerű ellátottként nagyjából 400 ezer ember él, ennyi ember ezen két összeg, 28 500 és 50 ezer forint közötti nyugdíjhoz vagy nyugdíjszerű ellátáshoz jut hozzá. Mondom, maximum 50 ezer forinthat; tudja, ez az egyszázad része annak, amit Matolcsy a havi fizetésében érvényesíteni tud, amit megkap. Azon kellene elgondolkodni, hogy ez így rendben van-e.

De azt is hozzá kell tennem, hogy ki vannak fizetve a haverok. Ki vannak, persze, mert ők más úton keresztül kapják meg ezeket a pénzeket. A pereputtyról meg a rokonokról már ne is beszéljünk! Botrányosnak tartom mindazt, ami ma van e tekintetben a bérek viszonylatában.

Ha már bérek, akkor még két gondolat ehhez. Öt év alatt gyakorlatilag hétszeresére ugrottak a fizetések a jegybank döntéshozóinál. Az előző jegybankelnök utolsó teljes évében, 2012-ben, biztos tudja ön is, hiszen tudnia kell, summa 355 millió forint volt az az összeg, amit havonta kifizettek az MNB-sek tekintetében, ebből mintegy 60 millió forint volt az, ami vezetőkhöz, vezetői tisztségviselőkhöz került. Most a helyzet nagyjából a következőképpen néz ki. Öt éve tehát 64 millió forint, most, 2016-ban, amiről beszélünk, summában ez 315 millió forint volt, igaz, már nem heten kapták ezt a pénzt, hanem kilencen, de akkor is a 64 millió a 315-tel szemben, vagy a 315 a 64-gyel szemben tisztán és világosan látszik, hogy milyen növekményt hozott. 2017 első féléve pedig úgy néz ki, hogy most már az első félévben summa 233 millió forint kifizetésére kerül sor. Hogy van ez, hogy a monetáris tanácsnál öt év alatt hétszeresére nőnek a bérek, a jegybank döntéshozói szerepkörében vagy szervénél ilyenfajta változások mennek végbe, miközben az előbb említettem mi történik a közfoglalkoztatotaknál, a legalacsonyabb jövedelmet szerzőknél, a nyugdíjasoknál.

És közben Matolcsy arról beszél, hogy hát persze, 5 millió, mi ez, hát sikeres gazdaságtörténelmi tetteket hajtottunk végre, s mondja a blódségeket. Szóval, döbbenet, ami zajlik! Én meg azt mondom, hogy óriási pofátlanság az, amit e tekintetben tesznek. Óriási pofátlanság! Egyszerűen elfogadhatatlan. S bízom abban, hiszek abban, hogy ezt az emberek nem fogják szemlecsukva, becsukott szemmel elviselni, hanem meg fogják tenni mindazt, amit meg kell tenni 2018 tavaszán, és le fogják vonni a következtetéseket, és el fogják önöket távolítani az önök által képviselt hatalom centrumából. Azt kellene megtanulniuk, hogy önök nem hatalmat gyakorolnak, önök nem a saját zsebükre kell hogy dolgozzanak. Önöknek az a dolga, hogy ebben az országban minél több embernek jobb legyen.

S azt a fajta mesét pedig, amiről beszélnek itt a hitelezéspolitiká tekintetében, azért kellene elfelejteni, mert önöknek olybá kevés közük van bármihez, ami e tekintetben a munkapiacon történik az országban pozitív értelemben. Olybá kevés! Ami történik a munkaerőpiacon pozitívum, az abból fakad, hogy egy óriási negatívummal párosul, hogy 600 ezer embert

elüldöztek ebből az országból az elmúlt időszakban. Ilyenképpen nyilván a munkaerőigény megmutatkozik az országban, tehát egyes felületein az országnak valamivel könnyebb munkalehetőséghez jutni. Az, hogy egy picivel többet is tudnak keresni itt-ottamott az emberek, mint ahogy erről beszéltem, azt meg a kényszerek diktálják, a piaci kényszerek diktálják; azok a piaci kényszerek, amelyek Matolcsy viselkedését már nem veszik komolyan, s magát az embert sem, megítélésem szerint. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, jegyző úr. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Alelnök Úr! A Gazdasági bizottság a jegybank politikai ellenőrzését végzi évről évre, azonban az általános tapasztalatunk az volt, hogy ez rendkívül csekély hatékonysággal valósul meg, hiszen jellemzően az ott feltett kérdésekre gyakorlatilag nem szokott érdemi válasz érkezni, illetve elnök úr elmond egy beszédet, a képviselők kérdeznek ezzel kapcsolatban különböző dolgokat, aztán a legvégén nem kapnak rá választ. Remélem, hogy itt másképp lesz, és fel is szeretném hívni alelnök úr figyelmét arra, hogy önnek is lehetősége van arra, hogy a parlamenti vita eme szakaszába bekapcsolódjon, ne csak zárszót mondjon, hanem vitázzunk erről a kérdésről. Számos olyan kérdést feltettek már és felvetést megfogalmaztak már az ellenzéki padsorokban ülő képviselők, amikre érdemben kellene reagálnia önnek. Ha önt hagyta itt a jegybankelnök úr, akkor ezt önnek kell megtennie. Joga is van hozzá, a házszabály erre lehetőséget ad. S ha valóban a parlament ellenőrzési jogát szeretné gyakorolni, akkor ez kötelessége is a jegybank jelen lévő képviselőjének, azaz önnek.

Fontos látni azt, hogy az Országgyűlésen belül, a Gazdasági bizottságon belül nem alakult meg egy monetáris albizottság, amelynek megítélésem szerint az lenne a feladata, hogy a monetáris politikával kapcsolatos ellenőrzési funkciókat kellő nemzetbiztonsági átvilágítás, a titoktartási nyilatkozatok aláírása után gyakorolni tudja, betekintést nyerhessen a jegybank monetáris ügyeibe, és valóban ellenőrizni tudja a jegybankban folyó tevékenységet. Ez azért lenne fontos, mert az állam mint tulajdonos érdekei a jegybanknál gyakorlatilag nem jelennek meg. Tudom, hogy az Európai Unió előírja a jegybank függetlenségét, azonban ez a függetlenség nem jelent elszámoltathatatlanságot, gyakorlatilag a jegybankot ilyen módon tehát nem ellenőrzi senki.

Azt is fontosnak tartom elmondani, hogy én természetesen értem, hogy miért csak az Európai Központi Banknak van ellenőrzési lehetősége a Magyar Nemzeti Bank fölött. Ezt bele is írták a jegybankról szóló törvénybe. Megjegyzem egyébként, hogy Orbán Viktor ezt hazudozva letagadta egy rá-

dióinterjúban, amikor szembesítették ezzel. Ez a közzétett egyik néhány évvel ezelőtti adásában történt. De mégiscsak az Európai Központi Bank az, amely utasíthatja a magyar jegybankot.

Fontosnak tartom azonban elmondani, a mi megítélésünk szerint a gazdaságpolitikai eszköztár akkor teljes, ha mind a fiskális politika, mind a monetáris politika az adott állam kormányának irányítása alatt áll. Jelenleg a magyar gazdaságpolitika, ha valóban függetlenként működne a jegybank, akkor egy félkarú óriásként működne, hiszen nincs a monetáris politikai eszköztárra, elvileg legalábbis, ráhatása a kormánynak. Most pedig azt láthatjuk, hogy a jegybanki vezetés alapvetően a saját céljaira és Orbán Viktor közvetlen környezetének a meggazdagodására fordítja a jegybank erőforrásait.

Több felvetésem lenne, amire választ szeretnék öntől kapni, alelnök úr. Az egyik az, hogy a jegybank arany- és devizatartaléka 5,8 milliárd euróval, 1880 millió forinttal csökkent az elmúlt évben. Szeretném megkérdezni, hogy miért nullázta a jegybank nullára a magyar állam aranykészletét. Mi volt ennek az oka? Mi ennek a szakmai magyarázata? Szeretnék-e ezen a helyzeten változtatni, hogy az aranykészletünket gyakorlatilag szinte lenullázta a jegybank? Szeretnék erre választ kapni öntől.

Nagyon fontosnak tartom azt is, hogy a devizakövetelések aránya az aktívákon belül 86 százalékról 82 százalékra csökkent. Maga a jegybankelnök úr is hivatkozott a Greenspan–Guidotti-szabályra a meghallgatásán, amelyet természetesen a különböző hitelminősítő cégek is irányadóként tartanak nyilván. Kérdezem önt arról, hogy elegendőnek tartja-e a Magyar Nemzeti Bank a 7557 millió forintos devizakövetelést, tekintettel arra, hogy az EU-tól mekkora transzfereket vár Magyarország. Tehát kellő fedezettséget nyújt-e az önök álláspontja szerint ez a devizakövetelés?

(12.30)

Továbbmegyek: újabb kérdésem lenne azzal kapcsolatban, hogy a Magyar Nemzeti Bank jegyzett tőkéje a mérlegfőösszegének mindössze 0,1 százalékát, azaz egy ezrelékét teszi ki. Itt nyilván fölvetődik az, hogy érdemes volna ezt a sok éve tartó, nagyon furcsa állapotot megszüntetni és emelni a jegyzett tőkét. Kérdezem, hogy a jegybanknak van-e ezzel kapcsolatban szándéka, megfogalmazódtak-e ilyen elképzelések, mik a pró és kontra érvek, amelyeket a jegybank ezzel kapcsolatban fel tud említeni.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy a működési költségek 60 százaléka személyi ráfordításokra került a jegybanknál. Kérdezem alelnök urat, hány embernek éri el a fizetése a havi 5 millió forintot, hány embernek éri el a fizetése a 3 millió forintot, és hány embernek éri el a fizetése a 2 millió forintot a jegybank vezetői közül.

Szintén fontosnak tartom azt elmondani, hogy a jegybank egy olyan részvénytársaság, amelynek, ellentétben a polgári törvénykönyv általános szabályozásával, nincs közgyűlése. Meg szeretném kérdezni, hogy miért van ez a kivétel. Terveznek-e ezen változtatni? Benyújtanak-e hasonló javaslatot a kormányzathoz, amely ezen változtatna?

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy az egy hungarikum, ami Magyarországon a jegybanknál történik, miszerint az osztalékfizetésről az igazgatóság dönt. Kérdezem, hol jelennek itt meg a tulajdonos, a magyar állam érdekei. Ez egy olyan hungarikum, amire gyakorlatilag nincs példa. A kormány, amikor még tárgyaltuk a jegybankról szóló törvényt, folyamatosan arról beszélt, hogy mindenre van európai példa. Ezeknek az intézkedéseknek az összességére törvénybe foglalva nincs példa. Egy példátlan jegybanki törvény alapján történik így.

A jegybank tavaly 54 milliárd forint nyereséget realizált, és nem az állam mint tulajdonos dönt arról, hogy mihez kezd ezzel a nyereséggel, hanem a jegybanki vezetés az állam, a tulajdonos érdekeit, szándékát teljesen figyelmen kívül hagyva maga dönti el, hogy ezzel az irdatlanul nagy összeggel mit kezd. Jelezni szeretném önöknek azt, hogy 1-2 milliárd forintról komoly viták folynak az Országgyűlésben, amikor a költségvetési törvényt tárgyaljuk. Egy-két milliárd forintról! Itt pedig 54 milliárd forint sorsáról van szó, válaszok pedig nincsenek.

Fontos azt is látni, hogy az utóbbi négy évben a Magyar Nemzeti Bank devizaárfolyam-változásból származó eredménye több mint 1000 milliárd forint, ez a 2016-os évben 117 milliárd forintot tett ki. Itt meg szeretném kérdezni a jegybanki vezetést is, a kormány képviselőit is, hogy az az 1000 milliárd forint, ami a devizaárfolyam-változásból származó nyereséget jelenti, miért nem lett a devizahiteleseknek visszaadva. Miért a jegybank kaszált ezen, miért a jegybanki alapítványokhoz került ennek a pénznek egy tetemes része? Ezek nagyon súlyos kérdések, hölgyeim és uraim, 1000 milliárd forintról van szó.

A kormány nem azokat a devizahiteleseket segítette meg ebből az összegből, akik egyébként nagyon sokszor az otthonaikat is elveszítik, és most már több mint százezer emberről és százezer családról beszélünk, a hozzátartozókkal együtt durván félmillió embert érint ez az intézkedés. Ezeket az embereket a kilakoltatás réme fenyegeti. Mért nem rajtuk segítettek? Fontosabb volt a jegybanki alapítványokat feltőkésíteni, a rokonokat, barátokat, ismerősöket jó pénzért megfizetni, különböző furcsa, gyakorlatilag senki által nem ellenőrzött gazdasági ügyleteket csinálni és ezeket folytatni éveken keresztül? Súlyos kérdések ezek, hölgyeim és uraim.

Szintén meg szeretném kérdezni, hogy ha a kormány olyan komoly sikerpropagandát folytatott a növekedési hitelprogram kapcsán, akkor ez vajon miért nem folytatódik jelenleg. Tudom, erre majd az lesz a kormányzati válasz, hogy dübörög a gazdaság,

csodálatosan állunk, minden rendben van, és most már nincs szükség a növekedési hitelprogramra. A kormány szándékai azonban teljesen mást mutatnak. Itt emlékeztetnék arra, hogy elvileg a kis- és középvállalkozói szektor megsegítésére szánták és a hitelezés fellendítésére, a gazdaság élénkítésére szánták ezt a programot, ténylegesen azonban a növekedési hitelprogram első két pillérében felhasznált 701 milliárd forintból a tíz főnél kisebb létszámot foglalkoztató vállalkozásokhoz új hitelként mindössze 18 milliárd forint került.

Hölgyeim és Uraim! 701 milliárd forintból a kisikhez új hitelként 18 milliárd forint került. Látható tehát, hogy nem a valódi kisvállalkozások megsegítése és nem a hitelek nyújtása volt ennek a hitelnek a feladata, sokkal inkább azokat a kormányzati közpérvállalkozásokat segítették meg, gyakorlatilag láthatatlanul, amelyek e mögött a hitel mögött állnak, és akik ennek a hasznélvezői. Azért mondom, hogy láthatatlanul, mert sem a parlamentnek, sem más olyan szervnek, ahová az ellenzék képviselőket delegálhatna, nincs ahhoz joga, nincs arra törvényes lehetősége, hogy betekintszen azoknak a magánszemélyeknek és gazdasági társaságoknak a körébe, akik ezekből a hitelekkel jelentős összegben részesültek.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy abszurdnak tartjuk azt az állapotot, és ezt már többször hangsúlyoztuk, hogy a jegybanki alapítványokba több mint 260 milliárd forint kerül, és a jegybank vezetése gyakorlatilag saját pénzeként gazdálkodik ezzel az összeggel. Figyelmébe ajánlom alelnök úrnak, és kérem, hogy elnök úr részére ezt az üzenetet mindenképpen tolmácsolja, hogy az angol jegybank elszámolásának szabályai, az eredmény elszámolásra gondolok, mennyire szigorúak a magyarországi gyakorlathoz képest. Nem zsebpénzt osztogatnak a jegybanki vezetésnek, amivel szabadon rendelkezhet. Rendkívül szigorúan rendelkeznek a nyereség felhasználásának lehetséges módjairól. Szerintem ezen a téren bőven lenne mit változtatni, hiszen ha megkérdezik akárcsak az átlagembert az utcán ma Magyarországon, akkor el fogja mondani, hogy felháborítja az, ami a jegybanki alapítványok környékén történik.

Szintén ki szeretnék térni még arra, az időkeretem ezt lehetővé teszi, hogy a kirobbant brókerbotrány kapcsán mi lett megfogalmazva mentő intézkedésként. Emlékeztetnék arra, amikor először Windisch László, a jegybank akkori pénzügyi felügyeletért felelős vezetője és alelnöke ellátogatott a Gazdasági bizottság ülésére. Azzal jött be a Quaestorbotrány után, hogy megfogalmazták öt olyan pontot, amit a magyar törvényekbe kellene foglalni annak érdekében, hogy a következő bank- és brókerbotrányt meg tudjuk előzni. Akkor, amikor ismertette ezt az öt pontot, el tudtam neki azt mondani, hogy én már 2010 őszén mind az öt pontot benyújtottam ide az Országgyűlésbe saját módosító javaslatként a pénzügyi felügyeletről szóló törvényhez. Hölgyeim és

uraim, a több mint 300 milliárd forintos károkozással járó brókerbotrány megelőzhető lett volna akkor, ha a Fidesz és az MSZP nem szavazza le az általam benyújtott javaslatokat 2010 őszén, nagykoalíciót alkotva.

Fontos volt azonban azt látni, hogy a Fidesz és az MSZP a bankárok és a csaló brókercégek vezetőinek oldalára állt, olyan módon szavazta le ezeket a pontokat, hogy ne lehessen nagyobb felelősséget megállapítani a csaló brókercégeknél és bankároknál személyes felelősségként, ne lehessen szigorúbb büntetést bevezetni ellenük, és ne garantálja azt a törvény, hogy ne csak ötvenként ellenőrizzenek egy csaló brókercéget, hanem sokkal sűrűbben, sokkal komolyabb időközönként. Ezek olyan kérdések, amelyekre érdemi választ szeretnénk alelnök úrtól kapni.

Még egyszer föl hívom a figyelmét arra, hogy ön ugyan kivonul ebből a vitából, de azt kérem, hogy vegyen részt benne, reagáljon ezekre az érdemi felvetésekre, mert fontosak. Akkor tudja a parlament az ellenőrzési jogát gyakorolni a jegybank fölött, ha érdemi párbeszéd kezdődik érdemi vitával, a kérdésekre pedig válaszokat kapnak a képviselők. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár megtapsoltam képviselőtársamat, egy mondatban azért vitatkoznom kell vele. Szemmel látható, hogy az MNB alapvető célja, hogy nemhogy ebben a vitában ne vegyen részt, de mindenféle transzparens folyamatot meggátoljon. Tehát alelnök úron látszik, hogy nem fog férfiasan beleállni ebbe a küzdelembe, nem fog fölállni a helyéről, amíg mi bármiféle szót kaphatunk. Esetleg az ügyrendi képezhet kivételt.

(12.40)

Nyilván számoljon el a saját lelkiismeretével, egy átlagos klubban vagy kocsmában ez kicsit ciki lenne, de úgy látszik, önök szerint itt a parlamentben elmegy. Nem túl férfias viselkedés, de látjuk, hogy ez lesz a vége.

Viszont ha már a végén majd nyilván szót fog kérni, hiszen anélkül azért nem távozik úgy, a főnökéhez hasonlóan, hogy ne reagálna az itt felvetettek-re, arra válaszoljon, kérem - a személyes véleménye iránt érdeklődnék -, hogy a monetáris politika menedzselése tavaly nagyjából 35 milliárd forintnyi közpénzt emésztett fel, ezzel kapcsolatban említettük meg, hogy a ráfordítások mintegy 60 százaléka személyi jellegű ráfordítás. Itt vetettük fel azt a kérdést, hogy hány ember, hány vezető rendelkezik önöknél 3 vagy még inkább 5 milliót elérő vagy 5 millió fölötti fizetéssel. Ezek olyan adatok, amelyeket azért sze-

retnének látni és jogunk is lenne látni. Engem az érdekelt, hogy ön szerint mi indokolja, tehát mi az a teljesítményszegmens, amely indokolja az ilyen kiemelt bérek jelenlétét önöknél. Nyilván nem kérjük ezt név szerint és személyenként lebontva teljesítményre vagy munkakörre, de az nagyon is érdekeltne, hogy mi az a kiugró teljesítmény, ami indokolja ezt az egész folyamatrendszer. Nagyon remélem, hogy nem a devizahiteles átváltás és az abból realizált profit, hiszen ön is nagyon jól tudja, hogy ezzel ártatlan magyar emberek, a pénzügyi rendszer által kifosztott magyar emberek pénzt vették el, tökéletesen indokolatlan módon. Köszönöm a figyelmet. (Volner János tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a vita pontosan tükrözi a helyzetet, pontosabban a vitának a hiánya pontosan tükrözi a helyzetet, hiszen miközben itt az elmúlt órákban a szemünk előtt az ellenzéki képviselők meglehetősen aktívak voltak, a kormánypárti képviselők ezzel szemben igencsak passzívnak bizonyultak, és inkább a távollétükkel tűntek, mintsem a jelenlétükkel.

Megmondom önöknek őszintén, hogy ez érthető; érthető, mert szemmel láthatóan a kormány képviselője is, aki nincs benn a teremben, igaz, a házszabály szerint ebben az esetben ez nem kötelező, de azért illik, és a kormánypárti képviselők túlnyomó többsége egyszerűen szégyelli azt, amit a Magyar Nemzeti Bank és annak vezetője művel - és ezt meg lehet érteni. Tragikus, hogy ezt szégyellni kell, de bizonyos értelemben, emberileg legalábbis, meg lehet érteni. Miről van szó tulajdonképpen?

Ha a szakmai részét nézzük, még nem a botrányok részét nézzük, hanem a szakmai részét, akkor tulajdonképpen azt kell mondanom önöknek, hogy Matolcsy György a Magyar Nemzeti Bank élén lényegében ott folytatta, ahol miniszterként abbahagyta, és ennek a gazdaságpolitikának az egyik sarkalatos eleme éppen a forint gyengítése volt. Ezt miniszterként támogatta, majd a Magyar Nemzeti Bank elnökeként szintén támogatta ezt a folyamatot. Ennek a forintgyengülésnek drámai következményei vannak. Ráadásul, ha ehhez hozzávesszük, hogy a kormány szemmel láthatóan nem akarja belátható időn belül bevezetni az eurót, akkor teljesen világos a cél. Míg az euró bevezetése egyfajta pénzügyi stabilitást jelentene az országnak, míg az euró bevezetése azt jelentené, hogy ahhoz a klubhoz tartozunk mi is, ami a szemünk előtt válik az Unió belső magjává egy kétszámjegyű Európában, aközben a forint árfolyamának gyengítése önöknek sokkal fontosabb érdekük, mint az, hogy Magyarország a stabil és pénzügyi válságok idején sokkal kiszámíthatóbb és stabilabb eurózónához csatlakozzon. Igaz, akkor nem

trükközhetnének, nem játszhatnának az árfolyammal, márpedig úgy tűnik, hogy pontosan ez volt a cél. Mint ahogy az előbb említettem, önök a forintot drasztikusan legyengítették a 2010-es kormányváltáshoz képest. Ennek a forintgyengítésnek egy gazdasági szektor, az exportban orientált cégek kétségtelenül hasznát látják, de mindenki, aki importterméket felhasznál, az itthoni fogyasztók, a kisboltok, egyáltalán a magyar társadalom nagy többsége viszont kárvallottja ennek a folyamatnak, és a legnagyobb kárvallottja ennek a folyamatnak a devizahiteles széles köre.

Önök azt érték el ezzel a politikával, hogy milliárdnyi ember helyzete reménytelenné vált, és ennek a politikának mintegy melléktermékeként a Magyar Nemzeti Bank pedig nyereséget termelt. Mert ez egy ökölszabály a monetáris politikában, hogy amikor a nemzeti valuta erősödik, akkor a jegybank veszteséges; amikor a nemzeti valuta gyengül, ahogy a forint gyengült az elmúlt években, akkor a jegybank nyereséges. Ennek a nyereségnek viszont ez volt az ára: a devizahiteles vesztesége és a hazai fogyasztók importot felhasználó részének a vesztesége.

Nézzük, hogy önök ezt a nyereséget egyébként meg mire használták. Már rögtön az elején elképesztő botrányosorozat robbant ki, amikor még csak annyit lehetett - idézőjelbe téve a „csak” szót - tudni, hogy ezekből a nyereségből származó súlyos milliárdokból önök példátlan költségekbe kezdtek a Magyar Nemzeti Bankban. Elkezdtek megvásárolni a kastélyokat, és ekkor elkezdtek létrehozni a különböző alapítványokat, hogy a közpénzt kimenekítsék és kivonják egyébként a törvényes ellenőrzés hatálya alól. Eközben egyébként még a tiltott finanszírozást is megvalósították, hiszen teljesen világos, hogy amikor az alapítványokon keresztül jegybanki pénzből vásárolnak állami kötvényeket, akkor ez nem más, mint a költségvetés tiltott finanszírozása. Szokták mondani persze, hogy ha nem közvetlenül az Államkincstártól vagy a kibocsátótól veszik meg a kötvényeket, hanem az úgynevezett másodlagos piacon, akkor ez talán még belefér a játékszabályokba, de egyrészt az Európai Központi Banknak ez ügyben azért vannak aggályai, hogy ez talán mégse fér bele a játékszabályba, illetőleg önök lebuktak, hiszen az MSZP által kiperelt iratokból világosan kiderül, hogy egyébként időnként a Magyar Nemzeti Bank alapítványai közvetlenül is vettek a kibocsátótól súlyos milliárdokért állami kötvényeket, és ezzel finanszírozták a költségvetést. Ez mondjuk, egy szabálytalan gazdálkodás; az viszont egészen példátlan, hogy milyen mértékben herdálták az alapítványoknál a közpénzt, és ennél már csak egy dolog lett még felháborítóbb: amikor sorra bukkantak fel a rokonok, a barátok, az ismerősök, a szeretők, a szeretők rokonai, és így tovább, és így tovább.

Ha a parlament egy komédiaszínház lenne, akkor stand up comedynek simán elment volna Matolcsy György minapi válasza az azonnali kérdések és

válaszok órájában, amikor kijelentette, hogy tulajdonképpen 7,5 milliárd rokona van személy szerint neki. Erre sok humoros megoldás született, de azt tudom erre mondani röviden, hogy szerencsére az embernek vannak barátai is; ahogy szokták mondani: Isten a rokonokért cserébe a barátokkal kárpótolja az embert, hiszen ez a fajta rokonság Matolcsy Györggyel azért meglehetősen kétes értékű mindnyájunknak. De ez egészen egyszerűen nem válasz. Azért nem válasz, mert a magyar parlamentbe talán még mindig nem illik a stand up comedy műfaját behozni, és még mindig nem illik blódségeket mondani. Egészen egyszerűen vicc, amikor valaki a saját barátnőjét staffirozza ki; amikor valaki a saját barátnőjének az anyját alkalmazza; amikor valaki a saját rokonainak nyújt különböző kedvezményes hiteleket; amikor a saját rokonai jutnak különböző zsíros állami szerződésekhöz. Nem lehet ezt azzal elintézni és lerázni, hogy tulajdonképpen a Földön mindenki a rokonunk. Egészen egyszerűen botrány, ami a Magyar Nemzeti Bankban történik. Ennek a botránynak a pénzügyi alapját a forint gyengítésével teremtették meg, a felhasználása pedig minimum pénzherdálás, de a rokonokkal történő elherdálása már kifejezetten felveti a hűtlen kezelés és a hatalommal való visszaélés kategóriáját is.

Jelen pillanatban a törvények a Magyar Nemzeti Bank függetlenségét szigorúan őrzik. Ezeket a törvényeket Európa-szerte azért alkották meg, Magyarországon is ezért van hatályban, hogy a Magyar Nemzeti Bank és valamennyi jegybank Európában a monetáris politikáját a mindenkori hatalomtól, politikától függetlenül, önállóan, legjobb szakmai és pénzügyi tudása szerint tervezhesse meg és hajthassa végre.

(12.50)

Önök ezzel a függetlenséggel visszaélnék. Visszaélnék, és a jegybanki függetlenség égisze alatt a saját ismerőseiket, barátait, rokonaikat, családtagjaikat staffirozzák ki közpénzből. Ez egészen egyszerűen példátlan.

És ha már a jegybanki függetlenségről pár szót mondtam, az pedig szintén példátlan Európában, hogy egy jegybank elnöke egy politikai párt tevékenységét minősíti nyilvánosan. Az nem megy, az nem megy, tisztelt Matolcsy György, hogy egyébként a függetlenséget számonkéri és élvezi jegybankelnökként, de úgy gondolja, hogy neki bele kell szólnia a hazai pártok dolgába, és minősítenie kell azokat. Ez egészen egyszerűen példátlan.

Összegezve tehát: az önök monetáris politikája meggyengítette a forintot, és azt a nyereséget, amit a forintgyengítésért cserébe zsebre tehetett a Magyar Nemzeti Bank képtelen, sajnos a haverok egy része ténylegesen zsebre is tette, ez pedig példátlan és botrány. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó pár órája zajlik egy vita, amit nehéz vitának nevezni. Mindenesetre helyes-e, hogy az MNB üzleti jelentése és beszámolója kapcsán az ellenzéki képviselők próbálják választók tömegeinek véleményét itt az Országgyűlésben közvetíteni a jegybank vezetése irányába? Én azt gondolom, helyes. Azt gondolom, helyes, merthogy ez egy lehetőség arra, hogy vitát folytassunk, hogy azokat a jelenségeket, amelyek felháborítják a közvéleményt, megváltoztassuk, és olyan helyzetet teremtsünk, hogy soha többé ne lehessen olyan jegybanki vezetése ennek az országnak, amely ilyen, a közvéleményt felháborító dolgokat tesz.

Nyilván szerencsésebb egy ilyen vitát, egy ilyen beszámoló vitáját úgy lefolytatni, hogyha a kormánypárti képviselők is hasonló intenzitással megszólalnak, vagy legalább ha Matolcsy Györgytől személyesen nem is, legalább az alelnökétől válaszokat is kapunk, de hát ez nem történik meg. Nyilván azért nem történik meg, mert nem állja a vitát az, amit a jegybank tesz.

Önök menekülnek, védhetetlenek, vállalhatatlannak tartják az elmúlt évek történéseit. Miért is védhetetlen ez? Azért, mert nyilvánvalóan beszéltek az előttem szólók arról, hogy az árfolyamnyereségből a jegybank vállalhatatlan dolgokat tesz. Vállalhatatlan dolgokat tesz, hiszen ez az árfolyamnyereség esősorban annak köszönhető, hogy tudatos politika volt a forint gyengítésére. Ebből adódik a jegybank nyeresége, és ugyan a jegybank függetlenségének tiszteletben tartása mellett, de el kell mondjam, hogy a jegybank akkor, amikor nyereséges, többféle dolgot tehet, többféle dolgot választhat. Mondok három vállalható alternatívát a jegybank vezetése előtt egy ilyen helyzetben, ami kialakult.

Egyrészt megsejthette volna a devizahiteleseket. Több százezer magyar embert érintenek a devizahitelek, illetve annak a folyamánai, egy finanszírozhatatlan eladósodás érint rengeteg magyar családot. Az ő problémájukat éppen a forint gyengülése okozta, amely éppen a Fidesz kormányzásának évére tehető, és éppen Matolcsy György tevékenységéhez köthető, részben nemzetgazdasági miniszterként, részben jegybankelnökként. Tulajdonképpen a devizahitelesek megsegítése egy fontos cél lett volna, egy olyan problémának legalább a részbeni kezelése, amelyet éppen önök okoztak.

De mondok egy másik dolgot is, amit tehetek volna a nyereségből: befizethették volna a költségvetésbe. Ez egy önök előtt nyitva álló lehetőség. Dönthették volna így a jegybank vezetése, hiszen amikor veszteséges a jegybank, akkor a költségvetés fizet be, és nyilván amikor az önök által megnyomorított embertömegek okán nyereséges a jegybank, akkor egyébként az volna a minimum, hogy ilyen nyereségekből

közösségi célokat finanszíroznak; néhányat majd említek a későbbiekben. Pontosabban nem finanszíroznak, hanem befizetik a költségvetésbe, és itt mindannyian, a Magyar Országgyűlésben dönthetünk arról, hogy az milyen közösségi célokat szolgáljon.

Harmadrészt eredménytartalékot is képezhettek volna ebből. Részben tettek ilyet, de egyébként akár az egésznek a terhére is képezhettek volna azt - és akkor nyilván a későbbi célokat is szolgálhatta volna, adott esetben nehezebb gazdasági időszakban szolgálhatta volna az ország érdekeit.

Mondok néhány közösségi célt, amit lehetett volna finanszírozni, ha befizették volna a nyereséget a költségvetésbe. 2010 előtt adómentes volt a minimálbér. 2010 óta a Fidesz vezette kormány megadóztatta a minimálbért. Ma is 15 százalék adó terheli. A legkisebb béreket sújtja tehát ugyanaz az adó, ami a legnagyobb béreket is. Azt gondolom, hogy egy adómentes minimálbér ebben az országban pont a legalacsonyabb keresetűeknek jelentene hatalmas segítséget. Egyébként pont aktuális. Pont a legnehezebb sorban élők számára a legdrágább a fűtés, tehát akik tűzifával fűtenek, lassan megduplázódik a tűzifa ára három év viszonylatában, mégsem vezették be az 5 százalékos tűzifaáfat, a kedvezményes tűzifaáfat, hiszen ez rengeteg embernek jelenthetne segítséget.

Mondok még egy olyan célt, ami évek óta nem valósul meg, pedig a legnehezebb sorban élőknek segítene: az alapvető élelmiszerek áfakulcsa 5 százalék legyen; többször javasoltuk ezt. Egyébként meg Európa-csúcs 27 százalék áfa terheli az alapvető élelmiszereket. De az állami - hangsúlyozom: állami - oktatási és egészségügyi rendszer támogatása is egy olyan cél lehetne, amit ha befizettek volna a költségvetésbe nyereségként, akkor támogathatna az Országgyűlés.

Ehelyett mit tettek? Visszaélve a jegybanki függetlenséggel, csak néhány számot mondanék. A Pallas Athéné alapítványoknak nagyjából 250 milliárd forintot fizettek, ennyit csoportosítottak át. Erre mondta azt Kósa Lajos elhíresült megnyilatkozásában, hogy elvesztette közpénzjellegét ez a 250 milliárd forint - elképesztő, vállalhatatlan! És erről szólnak a botrányok, hogy egyre-másra halljuk, hogy ezek az alapítványok bizony milyen vállalhatatlan célokat szolgálnak, hogyan szolgálják az urizáló fideszes elit érdekeit, rokonok, barátok fizetését és egyéb úri huncutságokat.

26 milliárdnyi forrás ingatlanvásárlásokat érintett, és ahogy elhangzott, a bértömeg, amit a vezetők fizetésére elköltenek nagyjából, a hétszeresére növekedett Matolcsy György jegybankelnök időszakában. Tehát ez az a vállalhatatlan eredmény, amit önök, a jegybank vezetése alatt az ország láthat.

Ezzel szembeül a közvélemény. És ha ezzel szembeül a közvélemény, akkor ezzel dolga van a politikának. Dolga van a közélet szereplőinek. Nemcsak itt, az Országgyűlésben, amikor ezt a beszámolót évente egyszer tárgyaljuk szerintem, hanem bi-

zony, dolga van az azonnali kérdések tekintetében az Országgyűlés ellenzéki képviselőinek, és dolga van sajtótájékoztatók, egyéb események keretében az ellenzéki képviselőknek. Azt, hogy ez a vita nem lett intenzív, és nem szálltak be a kormánypárti politikusok, és ön sem, alelnök úr, Matolcsy György meg elmenekült, ezt annak a bizonyítékának látom, hogy menekülnek ezek elől a problémák elől, érzik, hogy vállalhatatlan, érzik, hogy vállalhatatlan ez az emberek előtt, és tarthatatlan, és nyilván felveti, ez a helyzet felvetné egy demokratikusan működő országban a hűtlen kezelés gyanúját is.

Ez egy felháborító dolog. Ezért azt szeretném mondani, hogy jó lett volna, ha alelnök úr legalább eljártssza, hogy a felmerülő kérdésekre valamilyen módon választ kíván adni; azt látom, hogy nem is nagyon jegyzetelt ebben a tekintetben, nemhogy a vitába nem szállt be. De egy dolog biztos: ilyen vállalhatatlan évek után nekünk már nemcsak az a célunk, hogy a kormányt leváltssuk, hanem az általuk kinevezett kegyeltek kapcsán is igazságot tegyünk, ezért azt gondolom, hogy azzal az erővel, ahogy a kormányváltásért fogunk küzdeni a demokratikus ellenzék tagjaival egyetemben 2018 tavaszán, ugyanúgy azért is fogunk küzdeni - ezt üzenjük minden magyar választópolgárnak -, hogy soha többé ne lehessen ilyen vállalhatatlan vezetése a magyar jegybanknak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szégyen, amit Matolcsy csinál: az az elvi harás, a parlament itt hagyása, igen, képviselőtársam, szégyen. Az sem kevésbé szégyen, amit ön csinál, alelnök úr *(Hollik István: A Simor volt a szégyen!)*, hogy itt maradt, iderendelték, megüli a széket, aztán a vitában nem hajlandó részt venni, nem hajlandó válaszolni, nem hajlandó vitatkozni; majd a végén - prognosztizálom előre -, majd a végén elmondja a maga okosságait.

(13.00)

Tudja, most már lassan arra senki nem kíváncsi. A vitának lett volna helye, annak lett volna helye; annak, amit ön csinál, hogy a végén majd mond valamit, annak nem sok. Annak, amit Matolcsy csinál, annak pedig végképp semmi, hogy még a saját, Magyar Nemzeti Bank ügyeit érintő meghallgatása tekintetében jelen sincs. Az meg szégyenletes, mint ahogy az előbb mondtam.

Varga képviselőtársam említette, 260 milliárd forint nagyságrendű pénz - Kósa után szabadon - a közpénzjellegét veszíti el. Ennek nagyjából a 10 százaléka különféle ingatlanok vásárlásában, kastélyok, kúriák, sok minden egyéb más tekintetében használandó fel,

majd utána ezeknek az eladása, nyereszkesedés vagy épp veszteség elkönyvelése mellett történik. Mit csinálnak önök? Mi a Magyar Nemzeti Bank feladata? Az, hogy az árfolyamnyereségből fakadóan született forrásokat öncélúan használja fel, a saját maga elgondolásai szerint? Vagy az, hogy az emberek javát szolgáló intézkedéseket foganatosítsanak? Hát, azt látom, hogy ezt a másodikat nem teszik. Az első tekintetében számtalan megmozdulást érzékelek.

Az előbbi hozzászólásomban említettem a bérek kérdéskörét. Még egyszer visszatérek rá, csak azért, hogy világos és tiszta legyen. Tudja, amikor a monetáris tanácsot érintően öt év leforgása alatt 700 százalékos mértékű növekedést lehet elkönyvelni a megszerzhető javak tekintetében, miközben, mondjuk, a legalacsonyabb jövedelmi sávban dolgozó emberek vagy kevesebb vásárlóerejű pénzt kapnak a kezükbe, vagy mondjuk, 10 százalékkal többet, mint hét évvel ezelőtt, ezt a két dolgot hogy tudja egymás mellé illeszteni? Amikor havonta a javadalmát felveszi, akkor nem gondol bele ezekbe a kérdésekbe, hogy ott, a másik végén, ott, a legalacsonyabb jövedelmi sávban, az alsó decilisben lenne tennivaló? *(Bányai Gábor közbeszól.)* Nem gondolja?! Én nem belegondolok, hanem teszek érte. *(Bányai Gábor: Persze!)* Teszek érte, képviselőtársam, önnel szemben. Javaslatok sokaságát, országgyűlési határozattervezetek sokaságát nyújtottuk be annak érdekében, hogy ezen változtatás történjen, annak érdekében, hogy a legalacsonyabb sávban szerzett jövedelmek mértékadó módon növekedjenek. Süket fülekre talált az önök esetében mindez. Úgyhogy ne menjünk abba bele, mert nem jól jön ki a végén Bányai képviselőtársam ebből a történetből.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De mondhatnám azt is, hogy botrányos pénzügyi felhasználás, pénzszórás az, ami jellemzi az MNB-alapítványok dolgait. Nem minden út kell hogy Mészároséhoz vezessen, de azért most is rajzolhatunk egy ilyen utat e tekintetben is. Mészáros üzletársával építették az MNB alapítványai körüli dolgokat. Ez a Magyar Építő Zrt., ha jól emlékszem a cég nevére. Emlékképeim szerint 3600 millió forint - mondom: 3600 millió forint! - az, amit közbeszerzésen nyert el most nem oly régen a budai Várban az Űri utca 21. szám alatti ingatlan keretei közötti felújításhoz. Ide a Pallasz Athéné menne, az alapítványnak lenne a doktori iskolája, legalábbis az én ismereteim szerint. Csak ebben a konkrét esetben is milyen közbeszerzésről szólt ez a dolog? Megint csak, ha jól emlékszem - és azt hiszem, hogy jól emlékszem -, egyedüli indulóként jelent meg. Ez a cég már korábban is rengeteg pénzt kapott Matolcsyék, az önök alapítványaitól.

A Magyar Építő Zrt. 2014-16 között 3700 millió forintot kapott megbízásként az alapítványoktól.

Ezzel messze ez az a cég, aki a legtöbbet kereste, úgymond az MNB jóvoltából az alapítványainak az eddigi intézkedéseiből, pénzköltéséből, mondhatnám azt is, bizonyos értelemben láthatatlannak mondható pénzköltéseiből. A megbízást kapó Magyar Építő Zrt.-t követően megnéztem, hogy hány olyan cég volt még, aki megbízásokat kapott. Sok, de az utána lévő kilenc, tehát az első tízben lévő cégek vonatkozásában az a helyzet tárulkozik elénk, hogy a Magyar Építő Zrt.-vel szemben az utána lévő kilenc cég összességében feleannyi mértékű megbízásban részesül. Biztos, hogy vannak véletlenek, hogyne, ma már egyszer mondtam ezt egy másik ügy kapcsán. Vannak véletlenek, csak hát ekkorák! Ekkorák még a Matolcsy által vezetett Magyar Nemzeti Bank keretei között sincsenek.

Nem fogom elismételni azokat a kérdéseket, amelyeket képviselőtársaim feltettek az állam aranykészletének a nullázásától kezdve sok minden egyéb máson keresztül, mert nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, meg most már lassan nem is érdekel az ön válasza sem, merthogy nem volt hajlandó a vitában részt venni.

De néhány egyéb olyan kérdést, ami kevésbé hangzott el még ma a Ház falai között, feltennék, nem önnek, nem alelnök úr. Már csak azért, hogy legyen korhű majd a dolog, a jegyzőkönyv számára, majd mások megválaszolják, önnek már nem kell. Ön csatlakozzon az elnökéhez! Úgy látom, azt a szintet kezdi súrolni, amit ő képvisel.

Tudja, abban a Magyar Nemzeti Bank alapítványait érintő botrányos pénzszórásban, amivel szembe kellett néznünk, jó lenne választ kapni arra, hogy mondjuk, rendben van-e az, hogy a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda milyen típusú megbízásokat kap. Rendben van-e? Szerintem nincs. Tehát igazából, ha belegondolunk, hogy itt, a Parlament falai között ülő miniszter és a társa cége kap megbízásokat a Magyar Nemzeti Banktól, ez számomra eléggé visszatetsző. Vagy épp a Market Zrt. építészeti munkálatai - miért pont a Market Zrt.? -, vagy az előbb említett Magyar Építő Zrt. - miért?

Vagy rendben van-e az, ami az Origo-csoportot érintette, Heringes Anita képviselőtársam már szólt róla, de kiegészíteném azzal, hogy Matolcsy Ádám az Origo vezérigazgatója lett október 1-jétől, Száraz István kiszállásával vagy mondhatnánk, hogy jótéményi cselekedetével párosítottan. Nem tudom, mibe került ez a történet, hát, elég sokba, valószínűsítem. Rendben van-e ez?

Vagy az, ami a Matolcsy saját könyvének a kiadatásával kapcsolatos: meg lehetne kérdezni, hogy és a bevétel hogy néz ki, a kiadás kit terhel, a bevétel hol van. Rendben van-e az, kiknek az érdekét szolgálta, akár az Eiffel Palace, akár a kastélyok, a paloták megvásárlása vagy épp az ingatlanok eladása? Rendben van-e az, hogy 112 szerződésből 66 esetben közbeszerzési bírság kiszabására került sor, és ki állta ezeket a bírságokat? Gondolom, a magyar ál-

lam, ezáltal a magyar emberek, pedig nem biztos, hogy nekik kellett volna állni.

Rendben van-e az, hogy az Európai Központi Bank szerint tiltott monetáris finanszírozást valósítottak meg az alapítványok azzal, hogy államkötvényeket vesznek? A magyar államot gyakorlatilag saját maguk hitelezik. A hír után gyakorlatilag egy masszív eladás kezdődött meg. Ismereteim szerint az alapítványok 83 milliárd forint értékben adtak el értékpapírt, szabadultak meg az értékpapiroktól.

De kérdezhetném azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank adott igazgatója hogy tudott egyszerre a megbízása mellett kilenc másik megbízásnak megfelelni. De más politikai szerepvállalókat is érinthet a dolog, akik nem kilenc vagy tíz megbízást, hanem csak mondjuk, hetet, három alapítványt, három felügyelőbizottságot meg egy kuratóriumot töltöttek be.

(13.10)

Kérdezhetném azt is, hogy nemcsak hogy tudták betölteni és ellátni a feladataikat, hanem mennyiért tették mindezt.

Vagy mint ahogy a hírforrások szóltak arról a korábbiakban, hogy megalapozott a gyanú arra, hogy manipulálták a jegybanki alapítványok jegyzőkönyveit, az aláírásokat gyakorlatilag képként bemásolták, azt is hibásan, mert Matolcsy ott nem jegybankelnökként, hanem talán titkárként vagy nem tudom pontosan, miként került megfogalmazásra. A megalapozottság hogy néz ki e tekintetben? Tényleg megalapozott a gyanú?

Sok egyéb más kérdést is feltehetnénk, mondjuk, az unokatestvérek vonatkozásában, akik megvették a pécsi sörgyárat. És miért pont ők? Majd érdekes módon a vizes vb hivatalos sörszállítója éppen, talán nem is meglepő módon, megint csak a véletlenből fakadóan éppen ez a sörgyár lett. Miért? Miért pont ők? Megint csak a véletlenek? A véletlenek összejátszása? Hogy néz ez ki?

Vagy az unokatestvérek bankja biztosítja a hitelt ahhoz, hogy Farkas Flóriánnak a sofőrje - érti, amit mondok, ugye, Farkas Flórián sofőrje - megvegyen egy kastélyt a XII. kerületben. Komolyan gondolják, hogy ez rendben van? Hülyének néznek mindenkit?! Nem itt a Parlament falai között, nem, általában véve az embereket hülyének nézik? (*Z. Kárpát Dániel: Dehogya, nem gondoljuk!*) Azt gondolják, hogy benyeli mindenki azt, amit önök csinálnak e tekintetben?

Másfél milliárd forintot ver el a Magyar Nemzeti Bank különféle reklámkampányokra. Kinek az érdekében, kinek a hasznára történt mindez? Tudnék rá válaszolni is, de nem ez a célo, csak az, hogy egy kicsit a gondolkodását felébbresszem, alelnök úr, ha már a Matolcsy nem volt hajlandó arra, hogy itt üljön meg ezt a parlamenti vitát, akkor ébressze fel benne, ha már nem is a mai nap itt, hanem majd a négy-szemközti beszélgetéseik kapcsán, hogy van mire visszatekinteniük, van mit szégyellniük is, és van

min változtatniuk még abban a rövid időben, amíg a Magyar Nemzeti Bank élén vannak.

Matolcsy Ádám - ugye, Matolcsy György fiáról beszélünk - közel félmilliárd forintos nagyságrendű pénzt, támogatást nyer el bútorgyárügyei kapcsán. Biztos van ilyen, hát ő miért lenne kirekesztve? Na de, mennyien kerültek kirekesztésre? Helyes-e ez így? Rendben van-e ez így, alelnök úr?

Befejezőképpen még néhány gondolatot mondanék. Tudja, a Magyar Nemzeti Bank keretei között az alkalmazottaknak járó busás fizetések mellett, tudja, havi 5 millió forintos fizetés Matolcsynak, de akár a felügyelőbizottság tagjai is 3 millió forintot vagy az elnök 3,5 millió forintot tesz zsebre, vagy Polt Péter felesége 4 millió 950 ezer forintot, szóval, ezek mellett a fizetések mellett kedvezményes hitel is jár - időzójelbe tetten -, akár több tíz millió forintos nagyságrendben is. Morálisan el tudja ezt rendezni önmagában? Miközben ebben az országban rengeteg ember, százezrével nyomorognak ebben az országban. Morálisan el tudja rendezni ezt önmagában? (*Bangóné Borbély Ildikó: Hogyne!*) Gondolom, látom az arcán, hogy vigyorog. Igen, el tudja helyezni.

De azt is el tudja helyezni nyilván, hogy Matolcsy barátnője hogyan kap, mondjuk, egy ingatlan vásárlásához több mint 30 millió forintos nagyságrendű pénzeszközt - naphegyi lakás megvásárlásáról beszélek. Ez így rendben? Ez így oké? Önnek biztos, látom az arcán. Vagy az, hogy több mint 23 millió forintért vesznek gyapjúszőnyeget a Matolcsy-alapítványok keretei között; vagy az, hogy 70 millió forintot költenek egy hatdarabos bútorkollekcióra.

És akkor mehetnék még tovább, száz ilyen kérdést tehetnék még fel. Nem kérem a válaszát, nem kérem, ha menet közben nem volt hajlandó és képes arra, hogy a vitában részt vegyen, akkor nekem ne válaszoljon. Ezeket csak azért vetettem fel, mert képet akartam adni arról, amit önök csinálnak, ahogyan kihasználják az embereket, ahogyan kihasználták az embereket a devizahitelesektől kezdve sok minden más, a nyereszkesedésükből fakadóan, és az öncélú pénzügyi felhasználásukat tették meg az elmúlt esztendőben.

Ez szégyenletes, gyalázatos, elfogadhatatlan! (*Cseresnyés Péter közbeszól.*) Kérem, nekem ne válaszoljon ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen, alelnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Volt egy cseppnyi remény, de aztán két percre jelentkezett Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, alelnök úr. Direkt azért nyomtam csak két percet, hogy az a remény csak két percre oszoljon el. Szóval, azt szerettem volna mondani, összegezve ezt a vitát, hogy én azt látom, hogy az ellenzéki képviselők egy nagyon nehéz feladat elé állították önmagukat, azzal a céllal jöttek ide a mai vitára, hogy megmagyarázzák egymásnak,

illetve a magyar embereknek, hogy az, hogy a Magyar Nemzeti Bank fenntartotta Magyarországon az árstabilitást és biztosította azt, hogy az infláció 0,4 százalékos legyen 2016-ban, ez rossz. Önök azzal a céllal érkeztek ide, hogy bebizonyítsák azt, hogy 2016-ra 2013-hoz képest 500 milliárd forinttal csökkent az államadósság utáni kamatfizetési kötelezettség, ez rossz. Önök azt próbálták beállítani, az, hogy a Nemzeti Banknak 2016-ban 50 milliárd forintnyi osztalékfizetése volt a költségvetésbe és 50 milliárd forintot pedig az eredménytartalékba tudott rakni, ez rossz (Z. Kárpát Dániel: *Te nem voltál itt?*), sőt - hogy Szakács László képviselőtársamat idézzem - ettől a magyar embereknek félni kell.

Az a rossz hírem önök számára, hogy ebben a feladatban, hogy mindezt bebizonyítsák, elbuktak, ez önöknek nem sikerült. Két dolog viszont sajnós önöknek sikerült ebben a vitában: nem az MNB 2016. évi beszámolójáról beszélni, illetve a bulvármédiát megszégyenítő alpári stílusban személyeskedni. Gratulálok hozzá önöknek! (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt ellenzéki képviselőknek adnám meg a szót két percre, az önök nevében is tisztelettel köszöntöm a Nemzeti Közszolgálati Egyetem hallgatóit, örülök, hogy itt vannak, és figyelik a munkánkat. (*Taps.*) Jó napot kívánok!

Na most, ezek után Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hollik képviselőtársamnak szeretném címezni, hogy ebbe a nagy arcba fognak önök belebukni, ebbe az arroganciába, ebbe a nagy mellénybe, ebbe a vállalhatatlan stílusba. 9 óra óta itt vagyunk, teljesen konkrét kérdéseket tettünk fel az MNB 2016-os működésével kapcsolatban. (*Hollik István: Önök igen, de...*) Az MNB elnöke elmenekült. Önök nem voltak hajlandók semmilyen érdemi felvetésre érdemi válaszokat adni. Az MNB itt hagyott alelnöke röhögcsél, vigyorog, beszélget másokkal, de egyszer nem mert férfi módjára felállni, megfogni azt a mikrofont és egy konkrét kérdésre konkrét választ adni. Tehát ne oktasson itt ki minket, mert nem nekünk szólnak ezek a válaszok, hanem a mögöttünk álló választóknak, és a mögöttünk álló választók nem fogják elfelejteni ezt a stílust. Önök ebbe fognak belebukni, a saját orruk ebbe a stílusba fog beleesni.

Arra kellene válaszolni, hogy hová tüntették el önök Magyarország aranytartalékát nullára; arra kellene válaszolni, hogy a Magyar Nemzeti Banknál hogy köthet ki a legfőbb ügyész felesége és lánya is milliós, illetve több százezres fizetésért. Ne vigyorogjon, alelnök úr, mert ez nem annyira vicces! Egyáltalán nem vicces, mert önök közpénzzel játszanak, nem a saját vállalkozásuk profitjával. És a kifosztott devizahiteles emberek pénzével játszanak. És önnek van képe nem válaszokat adni, meg nem vállalni a

vitát?! Majd most zárszóban esetleg ide fog nekünk szűrni valamit?

A képviselő úrnak meg van képe kioktatni bárkit is? Legyen érdemi vita, válaszoljanak érdemi felvetésekre! (*Hollik István: Önök is válaszoljanak!*) A legnagyobb tisztelettel feltettük ezeket a kérdéseket, és nézzen az órára, 9 óra óta itt vagyunk! Tényleg ennyire tisztelik a magyar parlamentet meg a mögöttünk álló választókat? Szégyen, amit csinálnak! (*Szórványos taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP, két percben!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Hollik képviselő úr, ne haragudjon - csatlakozom Z. Kárpát Dánielhez -, ne oktasson ki! A Magyar Nemzeti Bank elnöke reggel idejött, nem számolt be 2016-ról (*Hollik István: Önök nem arról beszéltek!*), nem tett eleget törvényi kötelezettségének, majd fogta magát, kiment a teremből, és eltávozott. Nem a '16-os évről beszélt, bocsánat, képviselő úr!

A másik meg, amikor bulvármédiáról beszél, hogy milyen stílusban: önök szolgáltatják a bulvármédiának a híreket, ami a Nemzeti Bankban zajlik.

(13.20)

Felsoroltuk, hogy mi történt az elmúlt években. Könyörgöm, 2014-ben hoztak ebben a Házban egy törvényt. Tudja, miről szolt az a törvény? Hogy képviselő, ami teljesen jogos, mondhatjuk azt, hogy jogos, a Magyar Országgyűlésben ülő képviselő a saját rokonát nem alkalmazhatja. A Magyar Nemzeti Bankra ez nem vonatkozik? Az egész működése arról szól, hogy hogyan tudják a saját rokonságukat közpénzhez juttatni. A Magyar Nemzeti Bank működése erről szól, és ön botrányról beszél? Igen, botrányos! Botrányos az, ami a Magyar Nemzeti Bankban és háza tájékán zajlik.

Jaj, nem tetszik, hogy emlegetjük a legfőbb ügyészt, a feleségét, Matolcsy fiát, Matolcsy szeretőjét, a volt feleségét meg ki tudja, kit még ebben az országban?! Igen, nekünk sem tetszik, és a magyar állampolgároknak sem tetszik. Azt mondja, hogy 50 milliárd forintot tett a Nemzeti Bank a költségvetésbe? Az a kérdés, hogy önök ezt mire költötték. Fontossági sorrendek vannak. Amikor képviselőtársam arról beszél, hogy ki mindenki kapott 0,9 százalékos hitelt lakásvásárlásra, a magyar állampolgárok, a magyar családok nem kaptak, de a rokonok, a haverok és a fideszesek igen. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelzés.*) Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom. Most a beszámoló, illetve a határozati javaslat előterjesztőjének zárszavaira kerülhet sor.

Elsőként megkérdezem Nagy Márton elnökhelyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Őné a szó. Parancsoljon!

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank elnökhelyettese: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Megpróbálok néhány dologra válaszolni. Először is szeretném hangsúlyozni, hogy a Matolcsy elnök urat ért személyes támadásokra nem kívánok reagálni, ezt ő megtette a felszólalásában, azt gondolom, hogy több dolgot nem is szeretnék hozzátenni.

Elég sok kritikát hallottam a Magyar Nemzeti Bankot illetően. Ne gondolják, hogy nem érdekel. Igenis érdekel, és elég elkeseredetten hallgattam ezt, hiszen nagyon elferdített, kiferdített dolog történt, nem tényeken alapuló hozzászólásokat is hallottam. Néhányat megpróbálok rendbe tenni.

Azt gondolom, hogy a Nemzeti Bank minden egyes esetben írásban, szóban igenis reagált a felvetésekre, a kérésekre, akár az önök kéréseire, akár a média kérésére, tehát a jegybank minden esetben transzparens módon járt el, soha semmilyen kérdés esetén nem hallgatott, hanem megválaszolta ezeket.

Szeretném hangsúlyozni azt, hogy amikor kétségbe vonják a jegybank működésének a sikerét, akkor én azt tudom mondani, hogy a jegybanki vezetésnek az számít, hogy a Gazdasági bizottság rendben találja a működést, az számít, hogy az ÁSZ rendben találja a működést, és ami a legfontosabb, az egyik legfontosabb dolog, hogy a piac azt gondolja, hogy a jegybank tényleg jól működik. És ha ma a piacot megkérdezzük, akár a magyar piacot, akár Londont vagy New Yorkot, az ottani befektetőik igen, rendben találják a jegybank működését, és ha elolvassák akármelyik befektetési banknak az értékelését a jegybankról - mondjuk, a Morgan Stanleyt tudom említeni -, akkor Kelet-Közép-Európa, sőt Európa egyik legkreatívabb jegybankjának tartja a magyar jegybankot. Tehát én azt gondolom, hogy ez a fontos ebben az esetben.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy 2013 márciusa óta vette át Matolcsy György a jegybank vezetését, azután a jegybank teljesen megváltozott. Én tudom, én 15 éve dolgozom már a jegybankban, teljesen megváltozott a vezetés, és azt gondolom, hogy ő választotta ki azt a csapatot, ami ezeket a sikereket el tudta érni, és én ennek a csapatnak a tagja vagyok, és büszkén vagyok ennek a csapatnak a tagja. Az, hogy ez a csapat kiválasztásra került, ezt ő tudta végrehajtani.

Néhány konkrét dologra hadd válaszoljak! Először is, mi történik a jegybank eredményeivel. Szeretném hangsúlyozni azt, hogy a jegybank eredményeinek a felhasználását a jegybanktörvény szabá-

lyozza. Ez a pénzügyi függetlenségét garantálja a jegybanknak, és teljesen összhangban van az Európai Központi Bank irányelveivel, ez a parlament hagyta jóvá. Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy nagyon sok olyan dolgot hallottunk ma, ami ezt az eredményt már nem tudom, hányféleképpen felhasználta és elköltötte. A jegybanknak nem ez a dolga, az a költségvetés dolga. Tehát ha önök úgy gondolják, hogy a kormánynak kell tennie, azt a kormány felé célozzák, azt gondolom, hogy az nem a jegybank dolga.

(Móring József Attilát a jegyzői székben dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

A jegybank dolga az, hogy megfelelően gazdálkodjon, az, hogy megfelelő monetáris politikát folytasson, és igenis hiszek abban, hogy egy jó monetáris politikának eredményes jegybank a vége, és igenis az pozitív profittal működik. Ugyanakkor a jegybank konzervatívan működik, azaz a profitját, ha nem fizeti ki osztalékként - volt erre példa, 2016-ban 50 milliárd forint -, ha ezt eredménytartalékba helyezi, azt mind azért teszi, mert a jövőben igenis lehetnek rossz évek, és ezekre a kockázatokra igenis fel kell készülni. Tehát én értem, hogy vannak kérdések, ide is el lehet költeni ennyi pénzt meg annyi pénzt. Régen az volt a baj igenis, és az nagy baj volt, hogy a jegybank negatív, tehát veszteség generálódott, most örüljenek neki, hogy a jegybank pozitív eredménnyel fut, nem kér a költségvetéstől pénzt, de egyből akkor már itt van az, hogy akkor mire lehet elkölteni. Kérem, hagyják meg a jegybanknak ezt a döntést és a prudens viselkedést.

A hírnévről, azt hiszem, már szóltam. A piac számít, és a piac, akárhányszor, amikor kimegyek Londonba, beszélgetek a befektetőkkel, azt gondolom, a piac elismeri a jegybank működését és kreativitását.

Az eredmény felosztása: az eredményt nemcsak az árfolyameredmény határozza meg, hanem a kamateredmény, amiről nagyon kevés szó esett. Azt kérem szépen rögzíteni, hogy az MNB kamateredménye ma már pozitív, tehát a nettó kamateredmény pluszos. Ebben az évben elérheti akár a plusz 10 milliárdot, miközben az 2013-ban mínusz 150 milliárd volt.

Tehát az, hogy a kamatok lementek, és nemcsak a rövid, hanem a hosszú kamatok is lementek, az egyrészt az államháztartásnak is segít a finanszírozás kamatkülső kiadásában - 2013 óta, 2016 végéig összesen 1000 milliárdról beszélünk, és ha beleveszem ezt az évet is, akkor már 1600 milliárdról beszélünk -, hanem van egy másik hatás is, hogy az MNB kamateredményeiben 150 milliárd megtakarítást hozott, és ha azt keresik, hogy hol van a devizahitelek átváltásából származó eredmény, ott van az eredménytartalékban. Az nem tűnt el, az ott van az eredménytartalékban.

Kérem azt is rögzíteni, nem is tudom, valamelyik képviselő úr azt mondta, hogy a Nemzeti Bank törvénytelenül működik: az MNB a törvényeket minden esetben betartotta, nézzék meg, hogy az MNB-nek mi a célja. Árstabilitás: 3 százalék alatti inflációval rendelkezünk, 2019 közepére érhetjük el a 3 százalékot. Azt gondolom, sikeresen működik a jegybank ebben. Pénzügyi stabilitás: nézzük meg a bankrendszerünket! Egy feltőkésített bankrendszer-ről van szó, ahol a bankrendszer a gazdaságot segíti. Hitelezési fordulat játszódott le az elmúlt években a lakossági és a vállalati hitelpiacon is. A harmadik: a kormány gazdaságpolitikájának a támogatása. Kérem szépen, mind a háromban a jegybank, azt gondolom, megfelel, így az, hogy törvényesen működik vagy nem, ezt, kérem, ne vonjuk kétségbe.

A negyedik: valaki, valamelyik képviselő hölgy vagy úr - elnézést, nem emlékszem - azt mondta, hogy mi nem az emberekért dolgozunk. Kérem szépen, mi az emberekért dolgozunk. Szeretnék emlékeztetni mindenkit, hogy az elszámolás során, a fair banking vagy az etikusbank-törvények megfogalmazása során és a devizahitelek átváltása során - hiszen ez a három pillére volt a devizahitelek kivezetésének - a jegybank nagyon aktívan részt vett, és az az 1000 milliárdos transzfer, ami ment az átváltás során az ügyfelek elszámolása és az átváltás során, abban a jegybank nagyon aktívan a kormánnyal, a bankrendszerrel közreműködve részt vett. Az, hogy piaci alapon történik és piaci árfolyam mellett történik az átváltás, azt a Kúria mondta ki, ne jöjjünk azzal, hogy mi meg hogyan. Volt egy jogszabályi háttér az átváltás során, a Kúria kimondta, hogy piaci árfolyamon történik az átváltás.

A következő pont a károsultak kérdése. Elnézést, képviselő hölgyek, urak, minden - akkor így fogalmazok - európai országban a károsultak... - akár lehet az az Országos Betétbiztosítási Alap, ez a banki, vagy a brókercégeknél a BEVA, vagy a károsult alap, van egy védőháló.

(13.30)

Ezt a védőhálót, kérem szépen, a piac tagjai üzemeltetik, az OBA esetén a bankrendszer, a BEVA esetén a brókercégek. A piacnak kell arra garanciát vállalni, hogy ha az egyik tagja csal, hazudik és megkárosítja az ügyfeleket, azért kollektív felelősség van, és a befizetett pénzből, ami ebbe az alapba kerül, kártalanítás történik. Ez így működik mindenhol. Ez mindenhol így működik. Károsabb ebbe a dologba belenyúlni, hiszen az erkölcsi... (*Bangóné Borbély Ildikó: Az nektek nincs!*) Tehát ezt hívják morál hazárdnak. Ebben az esetben problémák vetődnek föl, hiszen az ügyfél számára igenis fontos az, hogy ha lát egy állampapírnál magasabb hozamú, kamatozású befektetést, akkor megkérdezze azt, hogy igen, ez nem kockázatosabb-e, és ez a kockázat micsoda. A kockázatot nem lehet vállalni nyaklótlanul.

Tehát még egyszer kérem, hogy amikor a károsultakról beszélünk, akkor ezt a védőhálót nézzük, ami megfelel az európai normáknak, sőt jobb is, hiszen a károsultak alapja létrejött a quaestorosok esetén (*Dr. Szakács László közbeszól.*), tehát ennek a működtetéséről van szó. Azt gondolom, hogy ezt kiválóan működteti ma a magyar állam.

Na, akkor én szeretnék reagálni a személyemet ért dologra is, hogy én miért vettem föl hitelt a jegybanktól, és ezt szeretném elmesélni önöknek. Egy kis kitérő itt a sok szakmai körben. 2002 óta dolgozom a jegybankban. Nekem nem ez az első jegybanki hitelfelvétel. Én Járai idején, igen, már akkor is felvettem egy hitelt, egy lakáshitelt, ami kamatmentes volt. Szeretném hangsúlyozni, hogy Járai idején kamatmentes hitel volt, hiszen a jegybankban az elmúlt 50 évben létezik ilyen hitelkonstrukció különböző paraméterekkel. Járai idején, még egyszer, ez kamatmentes hitel volt. Én akkor voltam pályakezdő, a legalacsonyabb szinten kezdtem a jegybankban, nem volt megtakarításom, szegény családból való vagyok, vidéki családból (*Bangóné Borbély Ildikó: Szegény!*), van ilyen, és az ember igenis szeretne venni egy garzont magának. Én akkor vettem egy garzont magamnak, és ezt a hitelt fizettem 10 évig.

Aztán elkövetkezett 2015, és családalapításra adtam a fejemet, megjött a gyerek, vennem kellett egy másik lakást, és nem volt megtakarításom, hiszen a fizetésem nem ugrott. Emlékeztetek mindenkit, hogy akkoriban, '14-15-ben én nem kerestem 4,5 milliót, hiszen akkor az a 2 millió cap volt. Fölvettem egy hitelt, egy négyéves hitelt, és ezt törleszttem. Tehát hogy a hitelt miért veszem föl: azért veszem föl, mert nincs megtakarításom, és sok ember ugyanilyen cipőben jár a jegybankon belül.

És hogy miért jegybanki hitelt veszünk föl, szeretném megkérdezni önöket: maguk szerint jobb lenne, ha egy alelnök egy banktól venné föl a hitelt, egy banktól, amit éppen felügyel, és a jegybankból igenis regulál? Jobb lenne, erkölcsileg jobb lenne, ha egy banktól venne föl? Megmondom őszintén, ha így tettünk volna, önök ugyanúgy most kétségbe vonnák azt, hogy megfelelően jártunk volna el, hiszen mit gondolnak, ha egy banktól vettük föl a hitelt, akkor felmerül az a kérdés, hogy akkor van egy jogi kapcsolat és egy függőségi viszony egy bankkal, ami tilos. Tilos! Ez a jegybanki világban tilos. Tehát igenis erkölcsileg azt, hogy ilyen hitelkonstrukció működik a jegybankban, meg fogom védeni, a múltban is megvédtem, és a jövőben is meg fogom védeni. Köszönöm.

Akkor a következő dolog, a bérezés kérdése (*Herings Anita: A választók büszkék lehetnek!*), az, hogy a jegybankban miért dolgoznak ennyien, és a bérek miért ekkorák. Erre is szeretnék válaszolni. Önök nagyon elferdítetten hozzák azt, és én is tudom, hogy a munkaerőpiacon vannak alacsony bérezésű és magas bérezésű szakmák, és regionális különbségek is vannak. De, kérem szépen, ennek mi

köze a jegybanki bérekhez? Mi köze a jegybanki bérekhez? *(Bangóné Borbély Ildikó: Nagyon sok!)* A jegybanki béreknek a kereskedelmi banki bérekhez van köze. Ha a szakemberek nincsenek megfizetve, akkor a jegybanki dolgozók elmennek. Ma is már van olyan fluktuáció, és a bankok vadásszák le a jegybankárokat, és viszik el tőlünk azért, mert a bankok nem találnak megfelelő szakembert, ők is munkaerőhiánnyal rendelkeznek, és ráígnak ezekre a fizetésekre. *(Heringes Anita: És az orvosok?)* Ahhoz, hogy a jegybank megfelelő szakmai színvonalon működjön, igenis a béreket a kereskedelmi banki bérekhez kell állítani. *(Heringes Anita: Ez az orvosoknál nem így van!)* Ez pedig... Ez a mi szakmánk. Én nem tudom, az orvosoknál mi van. Ez a mi szakmánk, és ebben a szakmában ez van.

Ha nemzetközi összehasonlításban is megnézem azt, hogy a jegybankári fizetések mennyik, akkor ez összemérhető Csehországgal vagy összemérhető a Baltikummal. Kérem, így nézzenek a jegybanki fizetésekre, és ne próbálják meg kifordítani ezt a dolgot, mert ez szerintem övön aluli. Jó? *(Bangóné Borbély Ildikó: Miért nem szólalt fel? Tudtunk volna reagálni!)* Köszönöm szépen.

A következő dolog: alapítványi működés. Az alapítványi működésben el lehet mondani, hogy az alapítvány megőrizte a rábizott vagyont, sőt 3 milliárddal emelkedett, 267-re. 6 milliárdot költött oktatásra és oktatás támogatására több mint 1200 programban. Ami az államkötvényeket illeti, az EKB irányelvével összhangban pedig adja el ezeket az államkötvényeket. Azt gondolom, hogy itt is megfelelünk a működésnek.

Volt egy kérdés az aranytartalékkal kapcsolatosan. *(Dr. Szakács László: Ennyivel lerendezte az alapítványt?)* Az aranytartalék esetén, szeretném hangsúlyozni, hogy 1992 óta 3 tonnával rendelkezik a jegybank. 60 tonnáról lecsökkent 1992-ben, azóta 3 tonna. Most is 3 tonna, nem nulla, 3 tonna. Tehát, kérem szépen, amikor azt mondják, hogy a jegybanknak nincs aranya, igenis van aranya, 1992 óta pedig ugyanannyi. Ebben a kérdésben pedig nem változott a jegybank befektetési stratégiája.

Devizatartalék. Kérem szépen, ez egy hosszú szakmai vita, azért néhány mondatban hadd említsem meg. Ha a devizatartalék szintje magas az adott országban, az azt jelenti, hogy az ország sérülékeny, hiszen nagyon sok védelmi pénzt kell felhalmozni az adott jegybankban.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Ha ez a devizatartalék alacsony, és megfelel a Guidotti-szabálynak, az azt jelenti, hogy az ország kevésbé sérülékeny. Tehát amikor önök azt mondják, hogy a devizatartalék apadt, annak igenis örüljenek, mert az azt jelenti, hogy az ország kevésbé sérülé-

keny, és már nincs szükség nagyon magas devizatartalék tartására.

NHP. Az NHP esetén nem kezdem el elmondani, hogy az NHP hány ezer vállalatnak adott hitelt és növekedést az elmúlt években, és a jegybank hogyan járult ehhez hozzá. Annyit el tudok mondani, hogy az NHP egy átmeneti problémát kezelt, a jegybanknak be kellett avatkoznia, viszont ha sokáig bent van a piacon, akkor a bankok „elfelejtenek” piaci alapon hitelezni. Egy káros intézménnyé válik, hogy azt hiszik, hogy ott van a jegybanki pénz, és akkor lehet hitelezni belőle. '13-ban bevezettük, '17 elején kivettük. Nagyon fontos lépés volt. Viszont lehet látni, hogy a kivétel után a bankok piaci hitelezésre átmentek, nagyon könnyen átmentek, tehát a fokozatos kivétel lényegében sikeres volt, sikerült ez a kivétel, és a piaci hitelezésre át tudtuk állítani a bankokat. Innentől kezdve egy meggyógyított kkv-hitelpiacról van szó, lényegében sikerült elkerülni a hitelösszeomlást, sőt a hitelösszeomlás helyett hitel-növekedésbe tudtuk fordítani ezt a piacot.

A végén szeretnék reagálni a monetáris politika ellenőrzésére. Kérem szépen, ilyen nincs. A jegybank működésében az alaptevékenység és a monetáris politika működése tekintetében semelyik európai uniós országban nincs felkent ellenőrző szerv. Az EKB felé is legfeljebb reportingkötelezettségünk van, beszámolási kötelezettségünk van. A jegybanki függetlenséget ez garantálja. Ettől függetlenül persze szakmai vitákban benne vagyunk, annak megvan a tere, akár szakmai cikkekben, tanulmányokban, konferenciákon az megvan, de azt gondoljuk, hogy ilyen ellenőrző szervnek nincs véleményünk szerint létjogosultsága.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy reagálhattam. Köszönöm szépen még egyszer, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartí sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Galambos Dénes képviselő urat, a Gazdasági bizottság előadóját kérdezem, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Korózs Lajos: Röviden!)* Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a felhívást, tisztelt elnök úr. Kétperces hozzászóláson gondolkodtam, részben azért, mert Hollik István képviselőtársam megelőzött, részben pedig azért, mert azt gondoltam, hogy az alelnök úr az elnök urat helyettesítve a felvetett kérdésekre reagálva szólni fog. *(Heringes Anita: De nem szólt!)*

Én azt gondolom, hogy a vezérszónoki felszólalásban, illetve a gazdasági bizottsági összefoglalóban elmondottakat változatlanul fenntartva az a helyes álláspont, amelyet én is képviselek a tekintetben, hogy csak úgy szabad értelmezni az ellenőrzési funkciót, amit a jogszabályok lehetővé tesznek. Tehát a jegybank függetlenségét semmiképpen nem gondoljuk olyan szinten felülbírálni, amely részben a

jogszabályokkal ellentétes lenne, részben pedig az európai gyakorlattal is ellentétes lenne.

Ami nagyon fontos, hogy reálisan, higgadtan és azokon a fórumokon kell véleményt nyilvánítani a jegybank tevékenységéről, amelyek lehetővé teszik, hogy véleményt kifejtünk.

(13.40)

Vitatom Volner János képviselőtársamnak azt a véleményét, amely arra irányult, hogy a Gazdasági bizottságban nincs erre megfelelő fórum. Tessék feltenni kérdéseket, tessék feltenni olyan megtárgyalandó dolgokat (*Bangóné Borbély Ildikó: Hagyjuk már!*), amelyeket ő jelzett. Jómagam ezzel szoktam élni a Gazdasági bizottság ülésén, és erre meg is kapjuk megfelelően a válaszokat. Nyilvánvaló - és itt szeretném még folytatni, amit alelnök úr mondott -, hogy a jegybanki függetlenség az a státútum, amely azt nem teszi lehetővé, hogy a jegybank monetáris politikájába akár a Gazdasági bizottság, akár más, arra nem hivatott szerv belefolyjon, ilyen csúnya magyarsággal.

Az egész vita személyeskedő jellegét szeretném negatív élel kiemelni. A jegybank beszámolójáról volt szó, nem pedig azokról a kérdésekről, amelyek valóban bulvárszinten érintik azt a nagyon fontos intézményrendszert, amelyet nekünk mindenképpen feltétel nélkül úgy kell óvnunk, hogy a hazai monetáris és gazdaságpolitika pillére. Minden más fórum rendelkezésre állhat akár az alapítványi gazdálkodást illetően az adott szervek kompetenciájába tartozóan, akár bíróság, akár ügyészség. Nyilvánvaló, hogy nem szabad összekeverni sosem a személyes kérdéseket és a személyeskedéseket azzal, hogy a jegybank - ahogy jelezte alelnök úr is, és egyetérték - mérlegcél és árfolyamcél nélkül, de reálisan teljesítette azokat a gazdaságpolitikai elvárásokat, amelyeket az egész társadalom elvár vele szemben. Azt gondolom, ilyen értelemben a beszámolóban a nem kevés pozitív eleme mellett szeretném, ha a mai vita negatív élét az almanachunk nem tartalmazná ilyen élel. Azt gondolom, ez hiú remény, de azt gondolom, a jegybank gazdálkodását az expozéban elmondottak alapján a határozati javaslattal összefüggésben kérem elfogadni. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket arról, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Varga Mihály és Cseresnyés Péter képviselő urak, Fidesz, által benyújtott előterjesztés T/17776. számon a parlament informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter képviselő úrnak, a napirendi pont egyik előterjesztőjének. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett a foglalkoztatás bővítése, a foglalkoztatás terheinek csökkentése mellett. Ennek megvalósítása céljából számos intézkedést tett és tesz a jövőben is. Ezek közül kiemelkedő a munkáltatót terhelő adó, a szociális hozzájárulási adó csökkentése, amelyet az önök előtt fekvő törvényjavaslat is szorgalmaz.

Az adópolitika az elmúlt években is a munkát terhelő adók és a vállalkozások adó- és adminisztrációs terhének csökkentésére, valamint az adórendszer egyszerűsítésére fókuszált, amely számos intézkedésben megnyilvánult. Így például a vállalkozások adóterheinek csökkentése érdekében bevezetésre kerültek egyszerűsített adózási módok, mint a kisadózó vállalkozások tételes adója, az úgynevezett kata, továbbá a nagyobb vállalkozások által igénybe vehető kisvállalati adó, azaz a kiva. Emellett az elmúlt években a munkáltatót terhelő szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezmények köre is folyamatosan bővült. 2016 novemberében a kormány és a versenyszféra állandó konzultációs fóruma között létrejött megállapodás értelmében első lépésként 2017. január 1-jétől a minimálbér 15, a szakképzett-minimálbér, a garantált bérminimum 25 százalékkal nőtt, és ezzel párhuzamosan a munkáltatói adó 5 százalékponttal csökkent 27 százalékról 22 százalékra.

A megállapodás alapján 2018-ban a minimálbér további 8, a szakképzett-minimálbér 12 százalékkal emelkedik, míg a munkáltatói adó, figyelembe véve, hogy a bérnövekedés 2017 első kilenc hónapjában várhatóan meghaladja a 11 százalékot, a minimálisan tervezettnél 0,5 százalékponttal nagyobb mértékben, tehát 2,5 százalékponttal csökken. Azaz a makrogazdasági adatok kedvező alakulása lehetővé teszi, hogy 2018. január elsejétől 19,5 százalékos mértékű szociális hozzájárulási adóval számoljanak a munkáltatók és az önfoglalkoztatók is. Így az önálló indítványban foglalt törvénymódosítások elfogadásával a kormány nem kevesebb, mint 200 milliárd forintot hagy a vállalkozásoknál, amiből további 0,5 százalékpontos további adócsökkentés több mint 40 milliárd forintot tesz ki. Ezen túlmenően 2019-től négy éven keresztül újabb 2-2 százalékponttal csökkenhet a munkáltatók adóterhe, ha a reálbérek emelkedése eléri az évi 6 százalékot. A megállapodás eredményeként a magyar adóék 2018-ra a régiós versenytársainkhoz hasonló szintre csökken, 2022-re pedig az adóék alacsonyabb lesz a mostani információink szerint, mint Csehországban, Szlovéniában és Szlovákiában.

A szociális hozzájárulási adóból igénybe vehető kedvezmények, mint például a munkahelyvédelmi

akció kedvezményei esetében az adókulcs csökkentésével összhangban változik a kedvezmények mértéke is. Így a szociális hozzájárulási adó alól teljes mentességet nyújtó kedvezmények esetén a munkáltatók 19,5 százalékos teljes kedvezményt vehetnek igénybe bruttó 100 ezer forintig, egyes kedvezmények esetén magasabb plafonig, míg az 50 százalékos kedvezmények esetében az adó mértékének 50 százalékában megállapított kedvezményt érvényesíthetnek bruttó 100 ezer forintig, így ez utóbbi esetben az adókötelezettség 9,75 százalékos lesz. Ezáltal a munkaerőpiaci szempontból hátrányos munkavállalói körök, mint például a fiatal pályakezdők, idős, szakképzettséggel nem rendelkező munkavállalók foglalkoztatásához továbbra is jelentős kedvezményt nyújt a kormány.

Meg kell említeni azt is, hogy az adókulcs csökkentésével párhuzamosan a törvényjavaslat tartalmazza az egészségügyi hozzájárulás 2017-ben 22 százalékos mértékű kulcsának 19,5 százalékra csökkentését, így például az egyes meghatározott juttatások adóterhe is tovább mérséklődik.

Az önálló indítvány az adórendszer belső összefüggéseire tekintettel módosítja a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezéseit is. Mint ismeretes, amennyiben a szociális hozzájárulási adó vagy a jelenleg 22 százalékos egészségügyi hozzájárulás megfizetésére a magánszemély maga köteles és emellett költség elszámolására nem jogosult, úgy jövedelmét a megállapított jövedelem 82 százalékában kell megállapítani. Az említett közterhek mértékének csökkentésével összefüggésben 2018-tól ezen magánszemélyeknek a számított jövedelem 84 százalékában kell meghatározniuk az adóalapként figyelembe vett jövedelmüket. Kedvezően módosulnak továbbá a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó szabályok is, mivel változatlan adófizetési kötelezettség mellett a főállású kisadózó által igénybe vett pénzbeli ellátások, például gyed, táppénz alapja megemelkedik. Ennek köszönhetően az 50 ezer forintos tételes adó megfizetése esetén 90 ezer forintról 94 400 forintra, míg a magasabb mértékű tételes adó megfizetésekor 150 ezer forintról 158 400 forintra emelkedik az ellátási alap, amely tovább növeli e kedvezményes adózási mód előnyét. A szociális hozzájárulási adó kulcsának csökkentésével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás szabályai is módosulnak, amelynek értelmében a kifizetőt terhelő ekho 20 százalékról 19,5 százalékra csökken. Az előzőekben elmondottak alapján is látható, hogy a szociális hozzájárulási adó csökkentése számos pozitív változást eredményez más adónemek esetében is, ezért is kérem a tisztelt képviselőtársak támogatását és az önálló indítvány elfogadását. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr következik. Tessék!

(13.50)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott önálló indítvány célja, hogy a munkáltatói adóterheket tovább csökkentse, és ezzel elősegítse a foglalkoztatás bővülését, a gazdaság fejlődését. A versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma tavaly novemberben abban állapodott meg, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum nagymértékű emelése mellett csökkenti a munkáltatók adóterheit. Ennek keretében 2017-re már 5 százalékponttal, 27 százalékról 22 százalékra csökkent a munkáltatók, az önfoglalkoztatók által fizetett szociális hozzájárulási adó.

Ezen túlmenően a megállapodás alapján 2018-tól további 2 százalékpontos csökkentést ígért a kormány. A kormány ezt az ígértét megtartja, és köszönhetően a makrogazdasági adatok kedvező alakulásának, további fél százalékpontos csökkentést is be tud vezetni. A Központi Statisztikai Hivatal által közölt adatok alakulása alapján várható, hogy a versenyszférában a bruttó átlagkereset növekedése 2017 első-harmadik negyedében 2016 első-harmadik negyedéhez képest eléri a 11 százalékot, és ezzel teljesül a további adócsökkentés feltétele.

Az önálló indítvány elfogadásával a szociális hozzájárulási adó a jelenlegi 22 százalékos mértékről 19,5 százalékra mérséklődik, és a kormány ezzel az intézkedéssel nem kevesebb, mint 200 milliárd forintot hagy a vállalkozásoknál, amiből a félszázalékos további csökkentés több mint 40 milliárd forintot tesz ki. Az adókulcs csökkentésével párhuzamosan az egészségügyi hozzájárulás, az ekho 2017-ben 22 százalékos mértékű kulcsa is 19,5 százalékra csökken, így például az egyes meghatározott juttatások adóterhe is tovább mérséklődik.

Ezen túlmenően a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó szabályok is kedvezően módosulnak, mivel változatlan adófizetési kötelezettség mellett az igénybe vett pénzbeli ellátások - gyed, táppénz - alapja megemelkedik. A szociális hozzájárulási adó kulcsának csökkentésével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás, az ekho szabályai is módosulnak, amelynek értelmében a kifizető 19,5 százalék ekhót fizet a korábbi 20 százalék helyett. Az előzőekből is látható, hogy a szociális hozzájárulási adó csökkentése számos pozitív változást eredményez más adónemek esetében is.

Meg kell említeni továbbá, hogy a kormány továbbra is elkötelezett amellett, hogy a foglalkoztatást terhelő adók mértékét csökkentse, és ennek lehetőségét folyamatosan vizsgálja, így a gazdasági mutatók kedvező alakulása esetén a munkáltatói közterhek további csökkentése várható. Ebből következően a kormány támogatja az előterjesztést, és kérem, hogy képviselőtársaim is tegyék ezt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Galambos Dénes képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat alapvetően arra irányul, amit 2010 után a Fidesz-kormányok maguknak előírányoztak, és amit meg is valósítanak, ez pedig az adócsökkentés iránya. A magyar emberek és a gazdaság szereplői minden évben tapasztalhatták azt, hogy az állam egyre több és több pénzt hagy náluk. Az elmúlt hét évben számos kisérdő kivezetése valósult meg, és folyamatosan csökkent színtele valamennyi adó mértéke.

Hiszünk abban, hogy a bérek emelkedését és a versenyképesség növekedését csak a gazdaság szereplőivel, a munkavállalókkal és a munkáltatókkal együttműködve lehet megvalósítani. Ez a politika sikerre vezetett, és a most növekedő reálbérek hatásként tovább lehet javítani a gazdasági társaságok versenyképességét is az újabb adócsökkentéssel. Erre vonatkozik a két képviselőtársunk, Varga Mihály és Cseresnyés Péter önálló indítványa, az a törvényjavaslat, amely a szociális hozzájárulási adó csökkentéséről és a kapcsolódó törvények módosításáról szól.

Tisztelt Ház! Az elmúlt években jelentősen megemelkedett a magyar munkaerőpiac aktivitása és a foglalkoztatottság mértéke. A további gazdasági növekedést elsősorban a munka termelékenységének szintjének emelése szolgálhatja, amelyhez a technológiafejlesztés és a munkaszervezés javítása mellett elengedhetetlenül szükséges a magas színvonalon dolgozó, jól motivált munkaerő. Mindezt a kormányunk úgy kell végrehajtania, hogy a termelékenység növekedése lehetővé tegye az utóbbi években elindult bérfelzárkózási folyamat továbbvitelét, hogy a bérek emelkedése a vállalkozásokat is a termelékenység javítására ösztönözze.

A versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumának tagjai 2016. november 24-én megállapodtak egy több évre szóló programról, szem előtt tartva a gazdaság szereplői számára kiszámítható üzleti feltételek megteremtését is. Az aláírók elkötelezték magukat a gazdaság versenyképességének javításában, a bérek növekedésében, valamint ezzel egyidejűleg a bérekre rakódó terhek mérséklésében. A megállapodás 5. pontja tartalmazza azt, hogy a munkaadók által fizetett szociális hozzájárulási adó 2018. január 1-jétől fél százalékpontos további csökkentéssel akkor legyen 19,5 százalék, ha a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett adatok szerint a versenyszférában a bruttó átlagkereset növekedése 2017 első negyedévében 2016 első három negyedévéhez képest eléri a 11 százalékot. Az előterjesztő és

államtitkár úr is jelezte ezeket a számokat, ezért én nem kívánom részletesebben megismételni.

A korábban munkáltatói tb-járuléknak nevezett szociális hozzájárulási adó mértékét a kormány már 2016-ban a korábbi 27 százalékról 22 százalékra csökkentette, az idén január 1-jétől. Amennyiben a reálbérek növekedési üteme fennmarad, vagyis éves szinten eléri a 6 százalékot, akkor 2019-től kezdődően további négy éven keresztül 2-2 százalékponttal csökken a munkáltatói járulék mértéke, tovább javítva ezáltal a hazai vállalkozások versenyképességét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz az adócsökkentés mellett állt és áll, és 2010 óta a kormányok is ezen az úton haladnak. Az elmúlt években, ahogy már elhangzott a napirend keretében, először egysávosra tettük a személyi jövedelemadót, aztán annak mértékét is csökkentettük, mérsékeljük a társasági adót, és számos különböző kisebb adónemet is. Az előttünk fekvő törvényjavaslat segíti a hazai társaságok versenyképességének növekedését, és ez a 0,5 százalékpontos csökkenés is hozzájárulhat ahhoz, hogy a versenyszférában az az elv érvényesüljön, amit a kormány megállapodásban vállalt, és amit a munkáltatókkal középtávon is érvényesíteni kíván az együttműködés keretében, az realizálódjon.

Többek között ezért is, illetve az általam elmondottakra tekintettel is kérem képviselőtársaimat, hogy az indítványt támogassák, és fogadjuk el a szociális hozzájárulási adó csökkentéséről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Urak! Tavaly novemberben döntött arról a kormány, hogy a munkavállalók helyett a munkaadók bérterheit kezdi csökkenteni, figyelemmel arra, hogy Magyarországon az egyik legnagyobb az élőmunka adóterhe, a minimálbér adóztatásában pedig az OECD abszolút első helyezettjei vagyunk. Így a 27 százalékos szochokulcsot hat év alatt 11,5 százalékra fogják csökkenteni. Magyarra lefordítva: önök nem azzal foglalkoznak, hogy a munkavállalók adóterhét csökkentsék, hanem a munkaadók adóterhét kezdik el csökkenteni.

A napokban jelent meg az a hír, hogy európai uniós segítséget kér Orbán Viktor a Magyarországon kialakult munkaerőhiány megoldására. Akkor, tisztelt képviselő urak, valami nagyon nem működik. Azt is el kell mondani, hogy amikor arról beszélnek, hogy az átlagbérek hogyan növekedtek Magyarországon, akkor a kormánypárt folyamatosan azt kommunikálja, hogy a bruttó bérek hogyan növekedtek, de a nettó bérekről nem beszél.

És nem beszél azokról a különbségekről, amik kialakultak Magyarországon a régiók és a megyék

között. Míg Budapesten és Budapest vonzáskörzetében a nettó átlagkereset... - nettó, és a nettó azért nagyon fontos, mert a munkavállalónak a zsebébe az kerül, azt tudja elkölteni, 248 ezer forintról beszélünk, addig, mondjuk, Borsod megyében 134 ezer forintos nettó keresetekről beszélünk. De ha Hajdú-Bihar megyét veszem, ahonnan én jövök, ott sem sokkal jobban állunk. Érzékelik a különbséget, ugye, tisztelt kormánypárti képviselők?

(14.00)

És ha azt nézzük, hogy hány százezer ember hagyta itt ezt az országot a jobb megélhetés reményében, mert hiába mondják azt sikerpropagandaként, hogy mennyivel növekedtek a bérek, akkor elég komoly számokról számolhatunk be. Gúr Nándor képviselőtársam már többször elmondta a mai napon is, hogy 600 ezer emberről beszélünk. De vannak felmérések, amelyek már azt mondják, hogy ezek nagyon-nagyon kozmetikázott számok, mert akár a 800 ezret is elérheti. *(Cseresnyés Péter felé:)* Ne rázza államtitkár úr a fejét, mert ténylegesen így van.

Ferge Zsuzsát a héten államtitkár úrtól, Rétvári Bencétől hallottam, a napirend előtti felszólalásomra reagált. Amikor Magyarországon a szegénységről beszéltem, akkor 2008-as Ferge Zsuzsa-idézeteket mondott nekem, és én ajánlottam a figyelmébe a 2016-os vagy '17-es Ferge Zsuzsa-tanulmányokat, hogy milyenek Magyarországon a szegénységi mutatók, és milyen helyzetben vagyunk most. Pontosan ezek a tanulmányok azok, amelyek azt mondják, hogy ha 2018-ban önök maradnak továbbra is kormányon, további 1 millió ember akarja ezt az országot elhagyni.

Ma arról beszélünk, hogy ma minden második 18 év alatti magyar fiatal tervezi azt, hogy elhagyja ezt az országot. A felsőoktatásba készülő fiatalok több mint 10 százaléka gondolja úgy, hogy ma már nem Magyarországra kell jelentkeznie felsőoktatásba, hanem külföldre. Már meg sem akarja próbálni Magyarországon, hanem a külföldet célozza meg. De beszélhetünk arról a korosztályról, amelynek el kellene ezt az országot tartania, a középkorúakról, a 35-40-45 évesekről, 30-35 százaléuk gondolja úgy, hogy el kellene hagyniuk ezt az országot.

Kedves Képviselőtársaim! Akkor, azt gondolom, sikerről, az elmúlt nyolc év kormányzásának sikeréről nem beszélhetünk. De ha megnézzük a születési adatokat, amivel önök olyan szépen szoktak a családpolitikájukról beszélni, ebben sem sikerült áttörést elérni. A válság kitörésekor még 96 ezer gyermek tudott Magyarországon születni, majd - 2011-ben, azt elfelejtik, hogy 2011-ben volt az a mélypont, amikor a 88 ezret alig haladta meg a gyermekszületésszám Magyarországon - ehhez képest egy icpicit javult a helyzet. Jöttek is itt a parlamentben különböző államtitkárok, nőtt a nők hajlandósága a szü-

lésre, és hogy most már mekkora áttörést értünk el, mert sikerült feltornáznunk 93 ezerre.

Csak akkor ajánlanék figyelmükbe megint egy kiadványt, meg a KSH-t is el lehet olvasni. A Ratkó-korszak unokái ők, ami '73-tól '77-ig tart, ez a korosztály, amely most betöltötte, még a '77-ben születettek is a 40 évet az idén, most már nem tudnak szülni. Lassan kifogyunk abból az időből, hogy ez a korosztály szüljön. Azért fontos ez a szám, a '77, mert '77 után drasztikusan csökkent Magyarországon a gyermekszületésszám, és innentől fogva drasztikusan csökkent a szülőképes korú nők száma. És arról is beszélni kell, hogy ma a szülőképes korú nők nagyon-nagyon magas százaléka, ez a 10 százalékot eléri, külföldön van, és minden hatodik magyar gyermek nem Magyarországon születik meg, hanem külföldön.

Ehhez képest, amikor önök arról beszélnek, hogy önálló indítványként benyújtanak egy újabb adócsökkentést, akkor nem arról beszélünk, hogy hogyan lehetne a munkavállalók terhet csökkenteni. Persze, azzal egyet lehet érteni, hogy Magyarországon csökkentjük a kisvállalkozók, magyar vállalkozók terhet, mert szükség van rá, hogy munkahelyeket tudjanak létrehozni, de emellett arról is nagyon fontos lenne beszélnünk, hogy a munkavállalók terhet hogyan tudjuk csökkenteni, hogyan lehetne a munkavállalókat jobban védeni.

Itt akkor majd képviselőtársam biztosan fog beszélni a munka törvénykönyvéről, mert itt akkor arról is beszélhetünk, és nagyon komolyan beszélni kell. Mondjuk, csak egyetlen számot mondanék el: a munkabért terhelő adókat és járulékokat a garantált bérminimumra, a 161 ezer forintra forítva. A bruttó, mondom, a bruttó 161 ezer forintból 107 065 forintot visz haza a munkavállaló, mert az a fontos, amit ő hazavisz, és amiből meg akar élni vagy megpróbál megélni. Ennek a munkaadói kötelezettsége 37 835 forint, a munkavállalóé 53 935 forint. Érti, államtitkár úr? A munkavállalói 53 935 forint, a munkaadói 37 835. Ez együtt 91 770 forint, amit önök államként beszednek, ami meg a munkavállaló zsebében marad, 107 065 forint. Azt gondolom, hogy nagyon jól jelzi, hogy mekkora irányba toródik el a munkavállalók felé. Azt mondhatjuk, hogy 2018-ban a munkavállaló adóterhe 21 százalékról 33,5 százalékra toródik, ami egy 50 százalékos terhet jelent a munkáltatóval szemben.

Azt gondolom, ez nagyon nincs rendben. Szeretnénk már olyan indítványokat is látni, ahol önök arról beszélnek, és azt gondoljuk, azt próbálnák megoldani, hogyan biztosítanak tisztességes megélhetést, tisztességes fizetést az embereknek, hogyan tudják azt az ígéretüket még az elkövetkező pár hónapban megpróbálni betartani, hogy önök 1 millió piaci alapú munkahelyet hoznak létre; nem közmunkát, államtitkár úr, nem közmunkát, piaci alapú munkahelyet. És hogyan próbálják azt megoldani, legalább törekednének rá, hogy valahogyan tényleg

haza kellene csábítani abból a jó néhány százezer külföldre ment munkavállalóból legalább pár százezret, hogy az a fajta munkaerőhiány megoldódjon Magyarországon, amit most már Orbán Viktor legalább néhanapján kiejt a száján? Igaz, önök ezt nem fogják elismerni. És persze azt várnám, hogy olyan indítványokat tesznek, olyan módosításokat, amik azt a problémát is megoldják, hogy az a fajta fizetékülönbség, ami kialakult bizonyos régiók és megyék között, ezt oldanák meg, hogy ne történjen az meg, hogy feleannyit keres egy Kelet-Magyarországon élő ember ugyanazért a munkáért, mint amit, mondjuk, Budapesten kap. Úgyhogy, ha azt látjuk majd, hogy egyszer ezzel is foglalkoznak, akkor nagyon szívesen tudjuk azt a fajta törvényt támogatni, ezt nem tudjuk, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik vezérszónoka következik most. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel évek óta harsogjuk a járuléksökkentés szükségességét, nagyon furcsa lenne, ha a Jobbik a hasonló irányú indítványokat nem támogatná. Ugyanakkor meg kell mondjuk, kozmetikai jellegű az a csomag, ami előttünk van, hiszen a piaci jelzések alapján legalább egy átfogó, 10 százalékpontos és jobb esetben egy lépésben végrehajtott csökkentésre tudnának a piaci szereplők igazán pozitívan reagálni. Hiszen gondoljunk csak bele, ha a felszabaduló forrásokból, mondjuk, beruházásokat kívánunk eszközölni, eszközölni, nyilvánvaló módon egy nagyobb méretű társaságnál, egy nagyobb méretű közepes vállalkozásnál vagy nagyvállalkozásnál, adott esetben egy multicég érdekeltiségénél felszabadul annyi forrás, amiből érdemi beruházásokat lehet keresztülvinni, egy mikro- vagy kisvállalkozásnál egyáltalán nem. Tehát egy sokkal rugalmasabb rendszerben nagyobb mértékű csökkentéssel lehetne, kellene élni.

Tehát piaci szempontból ez a kozmetikai jellegű, bár jó irányú, mondhatjuk úgy, hogy aranyos gesztus mindenképp támogatandó, de biztos, hogy piaci hatását tekintve elhanyagolható ahhoz képest, ami kellene, és ami beleférne a költségvetési mozgástérbe. Az indítvány egyik hibája, hogy egyáltalán nem tartalmaz számokat azt illetően, hogy mekkora költségvetési vonzata lesz mindennek. Tállai államtitkár úr már gazdagított bennünket annyival, hogy mondott számokat. Elismerésem érte, mert általában fideszes államtitkárok nem szoktak ilyeneket mondani. Most ez végre megtörtént. Látjuk, hogy a félszázalékos engedmény egy 40 milliárdos skálán mozog az előrejelzések szerint, hiszen nyilván ezt azért nem lehet forintra pontosan megbecsülni.

Összességében egy 200 milliárdnyi engedményt kívánnának a munkaadók, munkáltatók irányába

ezzel szavatolni. Itt adódik a kérdés, hogy a magyar vállalkozások felé ebből mennyi fog lecsapódni. Tehát a magyar kis és közepes méretű, adott esetben mikrocégek felé mi lesz az a hatás, ami mérhetővé válik. És hát láthatjuk, hogy mikrohatásokról beszélünk ebben az esetben is. Az ugyanis, ami a munkaerőfronton előállt, tehát az elképesztő munkaerőhiánynak a költségei a sokszorosát teszik ki annak a kozmetikai jellegű engedménynek, ami bár támogató, és ami előttünk fekszik, de mégiscsak elhanyagolható a negatív gazdasági hatásokhoz képest. Ettől várni pedig a foglalkoztatás bővülését, álláspontunk szerint dőreség lenne. Az utóbbi években a Fidesz jellemzően a statisztikai adatok kozmetikázásával és hamisításával tudta azt a látszatot fenntartani, hogy Magyarországon aktív munkahelyek tömege jön létre. A helyzet ugyanis ezzel szemben az, hogy még azok a szocialisták, akiknek a gazdasági teljesítményéről az én véleményem igen-igen lesújtó, még ők sem számolták bele például a diákmunkásokat abba a körbe, akik aktív dolgozónak számítanak, aktív adófizetőnek Magyarországon. Ugyanily módon közmunkafronton van olyan dolgozó, aki adott esetben csak néhány órányi munkát vállal hetente, viszont a statisztika beszámítja a teljes körben, teljes mértékben dolgozók közé. Tehát azok közé, akik után mérhető adóbevétele lesz ennek az országnak. És ha még hozzáadjuk ehhez azt is, hogy bizony több tízezer külföldön dolgozó magyar ember benne van a magyarországi statisztikában, ezeket összeadogatjuk, akkor azt látjuk, hogy majdnem félmilliós az a különbség, akik bár munkavállalóként jelennek meg, adófizetésük szempontjából mégsem mérhetően egy lapon azokkal, akik 8 órás klasszikus munkahelyen, a klasszikus körülmények között vállalnak feladatot, és vállalnak nagyon komoly nehézségeket.

(14.10)

Tehát nekem sokkal jobban tetszett volna az, amikor itt ellenzéki képviselőtársam felhozta a demográfiai, népesedési viszonyokat, ha a fideszes képviselőtársunk nem azt nyögte volna be rögtön, hogy „rosszul tudja”, mert nem tudja rosszul az ellenzéki képviselő. Igenis, a demográfiai kérdéskör a legsúlyosabb, és ebben meg kell őt védenem. Nekünk itt őszinte vitákat kéne arról folytatnunk, hogy ezt a demográfiai télt, telet, katasztrófát hogy tudjuk elhárítani, hiszen egyértelműen látható, hogy már a mostani munkaerőhiányos helyzetben is nehezen pöfög az a bizonyos gazdaság. Mi lesz itt akkor, ha az aktív korosztályok még nagyobb hányada, még nagyobb aránya hagyja el ezt az országot? Már most az egészségügyi szakdolgozók tekintetében, amikor ügyeleteket alig tudnak ellátni, különböző kft.-ekkel, vetésforgóban, rotációs rendszerben dolgoztatnak nővéreket, látszik, hogy ez a rendszer recseg-ropog.

Tehát a mi feladatunk egyértelműen az lenne, hogy őszintén szembesüljünk ezzel a helyzettel. Tel-

jesen mindegy, hogy kormánypárti vagy ellenzéki képviselő veti fel, és kormányokon átívelő módon megoldásokat találjunk, mondjuk, egy lakhatási programot, mondjuk, olyan ösztönzőket, amelyek által könnyebben maradnak magyar emberek Magyarországon, és vállalnak itt feladatot. Hozzáteszem, a Jobbik béruniós kezdeményezése is ezt célozza meg. Nemhogy nem akarna átadni jogköröket Brüsszelnek, hanem erősítené Magyarországot Brüsszellel szemben azért, hogy minél több magyar munkavállalót tudjon Magyarországon tartani. Éppen ezért ennek támogatása is elvárható lenne. De annak mentén felháborodásomat kell kifejeznem, hogy ha a demográfiai kérdéskör, tehát a legnagyobb problémánk felmerül, akkor ezt fideszes képviselőtársaim megpróbálják elbagatellizálni, viccesnek szánt benyőgésekkel tarkítják a vitát, miközben ez egy elképesztő nemzeti sorstragédia. Erre megoldási javaslatokkal kellene rendelkezniünk, és amíg az éves élve születések száma százezer alatt van, addig senki nem lehet ebben az országban büszke semmilyen gazdasági teljesítményre, semmilyen mutatóra. Hiába lett az 1,25-ből 1,43 bizonyos kimutatások szerint, én ennek nagyon örülök, nagyon szeretném, ha ez tovább javulna. De amíg az élve születések száma a reprodukciós határt nem közelíti meg, addig bizony az ünneplésnek semmiféle helye nincs, és nem is lehet.

Összefoglalva tehát támogatni fogjuk ezt a kozmetikai jellegű könnyítést, de rendszerszintű változásra, változtatásra lenne szükség. Sokkal nagyobb mértékű járulécsökkentésre, olyanra, amelynek a gazdasági hatásai a törvényjavaslatban is megjelennek, nem csak Tállai államtitkár úr szavaiból idézhető módon. És ha már a gazdasági hatásokat megfejtettük, akkor a járulécsökkentési koncepciónál el kell tudnunk mondani azt is, hogy a különböző szociális ellátórendszerekből hiányzó költségvetési tízmilliárdokat honnan fogjuk tudni pótolni, és milyen gazdasági aktíva, milyen gazdasági teljesítmény lesz képes ezen hiánynak az ellensúlyozására. Ez így lenne professzionális munka, de ami még fontosabb, így lenne korrekt feladatvállalás. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így további képviselői felszólalások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A szociális hozzájárulással kapcsolatos adónak a csökkentéséről szóló törvénytervezet, ez gyakorlatilag arról szól, hogy a munkaadói terhek további csökkentése következik be. Azt egy pillanattal sem vitatom el, hogy Magyarországon az élők munkára rakódó járulékkerhek magasak, úgyhogy minden olyan lépés, ami gyakorlatilag ezen terheknek a

csökkentését szolgálja, az megítélésem szerint is szükségszerű, de a prioritási sorban nálam nem ez a kérdés áll az első fokon, az első lépcsőfokon.

Azt látom, hogy a munkavállalókat érintő adók bérterheinek, járulékok bérterheinek a csökkentése helyett a kormány azt az utat járja, hogy a munkaadóknál próbál meg csökkentéseket eszközölni. Szerintem nem jó ezt a prioritási sorrend. Nem jó, konkrét példán keresztül mutatom meg a történetet, hogy miért nem jó. Ha nézzük a minimálbéresek kérdéskörét, akkor azt látjuk, hogy már önmagában az, hogy a minimálbért megadóztatták, az is elfogadhatatlan, 2010 előtt ez adómentes volt, adójóváírási lehetőséggel gyakorlatilag adómentes volt, most pedig az, hogy jelen esztendőben 15 százalékos mértékű adóterheléssel sújtott, ez azt jelenti, hogy az OECD országait górcső alá véve, ezen országok közül az első helyen vagyunk az adóztatás mértékében a minimálbérhez illesztetten. Ez nem jó.

Az sem jó, hogy míg 2010-ben összességében 32 ezer forint volt az adó-, járulékteher, amit a munkaadók és a munkavállalók együttesen fizettek meg a minimálbér után, addig mára oda alakult ezt a mérték, hogy 2017-ben, hét év eltelté után a 32 ezer forintos szummázott összeggel szemben ez 73 ezer forint. 42 ezer forinttal több adó-, járulékkerhet fizetnek a munkaadók és a munkavállalók együttesen egyhavi minimálbér után, mint 2010-ben. Miközben a minimálbér összegszerűsége kevesebb, a vásárlóerő-értéke meg még kevesebbet nőtt. Öt éven keresztül meg kevesebb vásárlóerő-értékkel bíró pénzt kerestek a minimálbéresek. Ez a tényhelyzet. 2010-ben, képviselőtársam, 2010-ben 60 200 forint volt a minimálbér nettója. Az utána lévő öt esztendőben ettől kevesebbet ért a minimálbér, majd most, a mostani időszakban a minimálbér és a garantált bérminimum emelése hozta azt a helyzetet, hogy abszolút értékben is és vásárlóerő-értékben is némileg magasabb a minimálbér összege, mint 2010-ben volt. De öt éven keresztül kárt szenvedtek el ezek a minimálbéres emberek. Most önök a kárt ellentételezik, valójában semmi mást nem tesznek, de ezt is úgy teszik, még egyszer visszatérek hozzá, hogy közben jóval nagyobb adó- és járulékkerhet zúdítanak az egyhavi minimálbér összegéhez illesztetten a munkaadóra és a munkavállalóra. Mondtam, 2010-ben 60 200 forintos nettó minimálbérhez illesztetten a 32 ezer forintos mértékű adó-, járulékteher volt, most 74 ezer forintot kapnak kézbe a minimálbéresek, ebben a hét évben 20 százalékos infláció, 15 ezer forint mínusz, vegye le, képviselőtársam, hogy akkor hova jutottunk. Odajutottunk, hogy ott vagyunk, ahol a 2010-es minimálbér nettó összege vásárlóerő-értéken, de mellette vagy közben azzal kell szembenézni, hogy 32 ezer forint járulékteherrel szemben 73 ezer forint járulékkerhet kell megfizetni.

Ez tény. (Közbeszólások a Fidesz soraiban.) Ez tényadat. (Cseresnyés Péter: Szocialista számítási módszer...) Államtitkár úr, nem én beszélek ezekről

a számokról, ezek tényszerűek. (*Derültség és közbeszólások a Fidesz soraiban.*) Nem, ezek tényszerű számok. Ezek tényszerű számok.

(14.20)

Sajnálom, hogy önöket annyira nem érdekli ez a dolog, hogy legalább azért, hogy hülyeségeket nem beszéljenek a Parlament falai között (*Dr. Rétvári Bence: Na, na, a parlamentben vagyunk...*), saját maguk is megnéznék, megvizsgálnák, végiggondolnák, és utána azért cselekednének, hogy ne a minimálbér meg a garantált bérminimum bruttóját emeljék az egekig, mert a bruttó emelésének az egekig történő bekövetkezése hozza magával azt, hogy a járulékteher növekedése megtörténik, és az állam nem képes lemondani a bevételi többletekről, és ezek a bevételi többletek szolgálják azt, hogy adott esetben a haverok között szétszórják ezeket a forrásokat. Nem, nem ott kellene szétszórni, hanem ott kellene hagyni a munkaadónál, nem kellene ilyenfajta járulékteher-többletet kivetni rájuk, pontosan annak érdekében, hogy béresülni tudjanak ezek a forintok, és akkor ma ott tartanánk, hogy 100 ezer forint feletti nettó minimálbérek lennének ebben az országban. Lehetnének, igen, lennének is akkor, ha önök nem mindent be akarnának szedni és szétszórni a haverok között, hanem ott akarnák hagyni a munkaadóknál a munkavállalók javát szolgáló intézkedések megtétele érdekében. Az alapvető problémák itt vannak.

A Fidesz-kormányt, nyugodt lelkülettel mondhatom, nem érdeklik a dolgozó emberek, legkiváltképp azok az emberek, akik az alacsonyabb jövedelmi sávban végzik a munkatevékenységet. A munkavállalók hátrányára tolódik el egyébként az adóteher mértéke is. A dolgozók nagyjából 50 százalékkal nagyobb terhet viselnek a munkáltatókhoz képest ebben a felbontásban is, amiről az előbbieken beszéltem. Nézzhetjük, a minimálbérhez illesztetten, ahhoz a 73 ezer forinthez mérten a munkaadók nagyjából 30 ezer forint terhet fizetnek meg - csak a munkaadók, annyit, mint 2010-ben együttesen a munkaadók és a munkavállalók fizettek meg -, és ezen túl a munkavállaló 43 ezer forintos mértékű járulék-, adóterhet fizet a minimálbérét érintően. Tehát látható módon nagyjából 50 százalékkal többet fizet a munkavállaló, mint a munkaadó, együttesen 73 ezer forintot, 41-gyel többet, mint 2010-ben, amikor 32 ezer forint volt. Ennyire egyszerű! Ez nem matek, ez csak számtan. Ez csak számtan.

De ha a garantált bérminimumon keresőket nézzük, akkor is hasonló kép tárulkozik elénk, mert ott a munkaadók egyhavi garantált bérminimum 161 ezer forintos bruttó összege után 38 ezer forint terhet fizetnek meg, és a munkavállalók kiadása, teherviselése 54 ezer forintos mértékű. Itt is több mint 40-45 százalékos mértékű gyakorlatilag a munkavállalói teher a munkaadói teherhez képest, annyival több.

Szóval, azt akarom mondani, visszatérve az első mondatához, hogy számomra az elsődleges prioritás az kellene hogy legyen, hogy a munkavállalót terhelő járulék-, adóterhek csökkentését kellene megtenni.

A másik része a történetnek pedig az, hogy mivel önök ezt nem teszik meg, az ilyen és ehhez hasonló intézkedések sokasága és a szerintem nem helyes gazdaságpolitikájuk hozta azt, hogy a hátunk mögött lévő 7-7,5 esztendőben több mint 600 ezer ember elhagyta ezt az országot. (*Cseresnyés Péter közbeszól.*)

S mi a jövő? Sajnos nem tárulkozik jobb kép elénk a jövőt érintően sem, mert az elhagyási szándékok sajnálatos módon nem csökkenőek, hanem még ehhez képest is növekednek. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból.*) A bérekről beszéltünk az előbb, egy kitékintést tettünk az előző napirendi pontnál, és akkor engem az nem nyugtat meg, hogy mondjuk, a monetáris tanács tagjainak a bérezése tekintetében az elmúlt öt évben 700 százalékos mértékű növekedés, azaz 700 százalékos mértékű növekedés következik be, miközben, mondjuk, a minimálbérhez illesztetten meg 10 százalékos mértékű reáliákban történő erősödés következik be.

Az a fajta születési arányokat mutató számsor, ami meg arról beszél - és ez beszédes is sajnós -, hogy a magyar anyák egy jelentős része nem Magyarországon szüli a gyermekeit, hanem minden hatodik-hetedik gyermek külföldön születik meg, ez meg tragédia. Ez meg tragédia, azért, mert ebből a jövőre előre prognosztizálható, hogy hová alakul.

Persze mindezek mellett olyan intézkedések sokaságát fogantatosították - mondok egy példát: 2011-ben a munka törvénykönyve -, ahol a munkavállalókra nézve alapvetően hátrányos helyzetű intézkedéseket szültek, olyanokat, amelyekkel adott esetekben még az ugyanazzal a munkával megszerzett jövedelmüket is csökkentették, de számos példát lehetne erre mondani, csak azt akarom érzékeltetni, hogy a munka világát érintő köztes intézkedései sem segítették azokat a folyamatokat, amelyek az itthon maradást erősítették volna vagy az itthoni szerepvállalást.

Önök egymillió új munkahelyet ígértek a gazdaságban. A gazdaságban! Ehelyett nagyjából az a helyzetkép tárulkozik elénk, hogy hamis statisztikákon keresztül próbálják meg alátámasztani azt, hogy mi történik. Gyakorlatilag 150-200 ezerrel több - attól függ, hogy milyen időszakot nézünk - közfoglalkoztatott volt az országban. Nem tekinthetjük elsődleges munkaerőpiaci alanyúaknak azokat, akik közfoglalkoztatásban végeztek munkatevékenységet, nem lebecsülve ennek a fontosságát szociális szempontból, de abból a szempontból viszont számonkérve nyugodt lelkülettel önöket, hogy még azt sem biztosították, hogy ezek az emberek mind kivétel nélkül értékteremtő munkatevékenységet tudjanak végezni.

De ebben a hamis statisztikában benne szerepel az is, hogy mintegy 140 ezer fő az, aki külföldön vé-

gez munkatevékenységet, és a számítási metódusok alapján úgy van beszámítva, mintha itthon végezne, mintha itthon lenne munkavállaló, holott pontosan abból az ádáz történetből fakadóan, amit önök elkövettek, külföldön kell munkatevékenységet végezni és megszerezni az anyagi javakat.

De a diákfoglalkoztatás kérdésköre kapcsán - amiről Z. Kárpát Dániel is szólt -, ami 8 évvel ezelőtt nem volt beszámítva a statisztikába, ma be van számítva a statisztikába, összességében oda jutunk, hogy nagyjából félmillió embert behazudnak a statisztikákba mint foglalkoztatási többletet, és igazából semmit nem tettek azért, hogy Magyarországon az önök által tett ígérek alapján egymillió fővel nőjön a gazdaságban a munkavállalók száma.

Gyakorlatilag azt viszont megtették, hogy ebben az országban a bérszakadék, a bérkülönbség kialakítása elmélyült. Nem mondom azt, hogy 8 évvel ezelőtt nem volt különbség, mondjuk, a budapesti és kelet-magyarországi fizetések, javadalmak viszonylatában. De volt! Volt! 40-50 százalékos mértékben magasabbak voltak a budapesti bérek akkor is, mint például a Borsod-Abaúj-Zemplén megyeieké vagy a szabolcsiaké. Ma ez 90-95 százalékos különbséget jelent. Önök még olyan törvénytervezetet is Czomba képviselőtársunk - államtitkár volt akkor - vezényletével a Ház falai elé hoztak, ahol a fiatal munkavállalókat érintően még a minimálbér tekintetében is csökkentett minimálbért akartak adni a pályakezdő fiataloknak. Szóval, annyi torzót csináltak e tekintetben, ami nem véletlenszerű, hogy azt hozta magával, mint ami következményként élénk táru.

S itt ennek a törvénytervezetnek a tárgyalásánál azért azt is el kell mondanom, hogy a társadalmi vagy épp a szakmai egyeztetések nélkülözése, mellőzése nem biztos, hogy eredményre vezet, az meg végképp, hogy mondjuk, az érdekképviseletek, a szakszervezetek kezdeményezéseit figyelmen kívül hagyják, hiszen ők is azt mondják, alaphól azt mondják, hogy a személyi jövedelemadót kellene csökkenteni a vonatkozásban, amiről egyébként Orbántól Vargáig mindenki mondta a 9 százalékot; tudják, ismerik az egy számjegyű, a 9 százalékos szja-t, abból semmi nincs, helyette van egy ilyen munkaadói-teher-csökkentési törvénytervezet, de a 9 százalékos szja-ból semmi nincs.

Szóval akkor, amikor társaságiadó- vagy szocho-csökkentésről beszélünk, még egyszer hangsúlyozom, nem elítélendő a történet, de ez a munkaadók, a multik javát szolgálja. Önök gyakorlatilag egy új adóparadicsom életre hívását teszik meg, mi meg azt mondjuk, hogy a munkavállalók érdekeit kell elsődlegesen szem előtt tartani, az ő terheiket kell csökkenteni, a minimálbér, a garantált bérminimum nettójának a mértékadó növelését kell megtenni - mondom, a nettójának, nem a járulékbévételeken keresztül a bruttójának, nem, a nettójának a növelését kell megtenni -, valahogy úgy, hogy az ma 100 ezer forint felett kellene legyen, meg úgy általá-

ban vetten az átlagkereset 60 százalékát érje el. Egy szó, mint száz: ezt kellene tenni e helyett a törvénytervezet helyett. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni ebben a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Cseresnyés képviselő urat, kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretnék reagálni a hozzászólásokra, hisz a bevezető felszólalásomban elmondtam, hogy miről szól a tervezet, de néhány felszólalás tartalma olyan volt, amire mindenképpen, úgy gondoltam, néhány szóban, néhány mondatban reagálni kell.

Örülök, hogy Gúr Nándort végighallgathattam sokadszor, hisz 15 percen mindazt elmondta összefoglalva és részletesen, amit az elmúlt hét és fél évben mindig elmondott, amikor 15 percre kapott szót. Szinte szó szerint sikerült felidézni és felidéznie mindazt, amit eddig a képviselőtársaimmal minden egyes felszólalásában hallottunk.

Viszont hogy mennyire hiteles volt a felszólalása, arra azért szeretnék néhány pontban reagálni. Azt mondta ön, hogy 150-200 ezerrel több közfoglalkoztatott dolgozik ma, mint az önök idejében. *(Gúr Nándor folyamatosan közbeszól.)* Szeretném önt emlékeztetni, hogy 170 ezer és 180 ezer között van most a közfoglalkoztatottak száma Magyarországon, az önök idejében, az önök kormányzása idején több mint 70 ezer volt a közfoglalkoztatottak száma. Akárhogy is nézzük, ez vagy matematikai számítási probléma, általános iskola alsó tagozat, vagy pedig túlozni akart úgy, ahogy ön szokott túlozni, vagy félre akarja vezetni az önt hallgató embereket. Ha a 200 ezerből kivonjuk azt a 70 ezret, az 130 ezer, ha a 170 ezerből, akik most dolgoznak közfoglalkoztatottként, kivonjuk a 70 ezret, az 100 ezer, tehát semmiképpen sem 200 ezer fő. Jó lenne, ha a tényekhez jobban ragaszkodna, Gúr képviselő úr.

Számtalan más olyan hozzászólása volt és olyan gondolata volt, amelyik cáfolható, például az, hogy a minimálbér adómentes volt. Az önök idejében sem volt a minimálbér adómentes, mert megadóztatták egy idő után, tehát jobb lenne, ha a tényekhez ragaszkodva mondaná el a hozzászólását legközelebb, és egy picit átnézné, frissítené az ott szereplő adatokat.

Z. Kárpát Dániel azt mondta, hogy nincs piaci hatása ennek a bizonyos adócsökkentésnek, amelyik a

bérekre rakódó adók csökkentését jelenti, és az a probléma őszintén, hogy ennél lényegesen nagyobb adócsökkentést kellett volna végrehajtani. Természetesen az adócsökkentés, a minimálbér és a garantált bérminimum emelése úgy történt meg, hogy egyeztetünk a piaci szereplőkkel, a munkaadókkal és a munkavállalók képviselőivel, akik látták, hogy a magyar költségvetés, a magyar gazdaság mit engedhet meg magának. Ezért történt ez a megállapodás, ezért történt az, hogy összességében 15,5 százalékponttal lehet csökkenteni majd a szochót hatéves távlatban abban az esetben, ha a bérek emelkednek. És a piaci hatásnál mi más nagyobb hatás, mint hogy a bérek többek között az adócsökkentés hatására jelentős mértékben növekedtek, hisz 10 százalékkal növekedtek a reálbér csak az elmúlt hét hónap tekintetében.

Cáfolnám azt, amit Gúr képviselő úr és Bangóné képviselő asszony mondott, hogy csak a bruttó bérek emelkedtek. 2010-től 2016-ig 24 százalékkal növekedtek a reálbérek, és ehhez kellett hozzászámítani még azt a körülbelül 10 százalékos reálbér-emelkedést, amit én az előbb említettem ez év első hét hónapja tekintetében.

Azt hiszem, Bangóné Borbély Ildikó hozzászólásában is számtalan olyan gondolat volt, amelyet meg lehetett cáfolni, meg kellett cáfolni, és legfőképpen azzal szeretném megcáfolni, amit az előbb is mondtam: ő mondta azt a bizonyos mondatot, fogalmazta meg azt a súlyosnak tűnő mondatot, hogy csak bruttó bért emeltünk, és a nettó bérek nem emelkedtek. Továbbra is azt tudom mondani, már így több alkalommal, amikor őneki is, másoknak ilyen jellegű kérdéseire vagy felvetésére válaszoltam, reagáltam, hogy meg kell nézni a statisztikai adatokat, meg kell kérdezni az embereket. Ha valaki megnézné a statisztikai adatokat, megkérdezné az embereket, mindenki elmondaná őneki, hogy mind a statisztika alapján is kimutatható módon, mind az emberek érzése alapján - mert a fizetési borítékokban több pénz van - jelentős mértékben nemcsak a bruttó bérek, hanem a reálbérek is növekedtek. Köszönöm szépen. *(Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes állam által nyújtott támogatások és ösztöndíjak adómentességéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Rétvári Bence és Hollik István képviselő urak, a KDNP képviselői által benyújtott előterjesztés T/17787. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt El-

nök Úr! Tisztelt Ház! Egy jó állam több munkahelyet teremt a gazdaságban, csökkenti az adókat, és csökkenti a bürokráciát. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat pontosan ezeket a célokat is szolgálja.

2010 után a kormány először a családok adóterheinek csökkentésével kezdte a tevékenységét, egy magyar család 2010 és 2018 között a különböző adócsökkentő intézkedéseknek köszönhetően átlagosan másfél millió forinttal gazdálkodhat többől, ennyit hagyunk ott adó- és járulékkedvezményként a családoknál.

Az adócsökkentések kormánya 2017. január 1-jétől 5 százalékra csökkentette a legfontosabb élelmiszerekre, a friss tejre, a baromfira, a tojásra vonatkozó áfa mértékét, folytatva a már korábbi, 2016-os áfacskökkentést, ami a sertéshúsról vonatkozott. Az adócsökkentés a jövő évben, 2018-ban is folytatódik, így a kisvállalati adó, az egészségügyi hozzájárulás mértéke jelentősen csökken, az internet áfája 2018-ban 18 százalékról 5 százalékra csökken majd, a hal áfája pedig 5 százalékra, ezzel a legkedvezményesebb kulcsok közé kerül be a hal áfája is.

A most önök előtt fekvő törvényjavaslat tehát szorosan illeszkedik a kormány célkitűzéseihez, legfőképp az adócsökkentéshez, de a javaslatnak ugyanúgy fontos célja azok támogatása, akik új típusú egészségügyi képzettséget akarnak szerezni, a gyermeket vállaló devizahitelesek *(sic!)* támogatása és egyes kártalanítási, honvédelmi és nemzetközi ösztöndíjak adómentessé tétele is.

Kérem, engedjék meg, hogy röviden ismertesse a tisztelt Országgyűlés plénuma előtt a törvényjavaslat főbb tartalmi elemeit. Jelen indítvány célja, hogy egyes, állam által nyújtott támogatásokat és ösztöndíjakat adómentessé tegyen. A törvényjavaslat olyan intézkedéseket fogalmaz meg, amelyek a kormány által kiemelten kezelt célok megvalósítását szolgálják, így az oktatás, a családalapítás és a gyermekvállalás ösztönzése, vagy idesorolhatnám az egészségügy munkaerőhelyzetének javítását is.

Az elmondottakra tekintettel a javaslat két törvényt módosít. Ezek egyrészt a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény és a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint az e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény.

A személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításának célja, hogy kiegészüljön és bővüljön a törvény adómentes jogcímeit felsoroló 1. számú melléklete, így az indítvány kiterjeszti a hősi halottá nyilvánított katonák hozzátartozóinak körét, vagyis a katonaozvegyek és az elhunyt saját háztartásában eltartott, árván maradt gyermekeken, hadiárvaikon kívül a túlélő élettárs is jogosulttá válik az adómentes lakhatási támogatásra, lakáscélra adott vissza nem térítendő támogatásra.

A javaslat rendelkezik a Balassi Bálint-ösztöndíjprogram keretében folyósított ösztöndíjakon kívül a programban biztosított egyéb juttatások adómentes-

ségéről is. Tekintettel arra, hogy a honvédelemért felelős miniszter az elmúlt időszakban több olyan ösztöndíjat is alapított, amelyek célja többek között a honvédelmi nevelés elmélyítése, a katonai alapismertek bővítése, az esélyegyenlőség elősegítése, a katonai szolgálat vállalásának ösztönzése, a törvényjavaslat bővíti és pontosítja a honvédelemért felelős miniszter által alapított adómentes ösztöndíjak körét is.

Jelen indítvány továbbá új jogcímekekkel egészíti ki a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú mellékletét.

(14.40)

A visegrádi csoport 2017-2018. évi magyar elnökségének megvalósításáról szóló kormányhatározat előírja a külpolitikáért felelős miniszter feladatákként, hogy gondoskodjon a diplomáciai együttműködés fejlesztését elősegítő programok kidolgozásáról, a visegrádi együttműködés eredményeit és jövőjét fókuszába állító külügyi és külgazdasági kutatási, disszertációs és publikációs tevékenység támogatásáról, a külpolitika iránt érdeklődő fiatal szakemberek külügyi igazgatás keretébe történő bevonásának elősegítéséről. A feladat végrehajtására a külpolitikáért felelős miniszter által működtetni tervezett ösztöndíjprogram keretében biztosított ösztöndíjak és egyéb juttatások adómentességét is biztosítja a törvényjavaslat.

Az elhangzottakon túl a tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat adómentességet biztosít a Michalicza-ösztöndíj vonatkozásában is. Ezt az új ösztöndíjat a kormány az idei évtől azzal a céllal alapította, hogy a felsőfokú végzettséggel rendelkező ápolókat támogassa a mesterfokozat és az okleveles ápoló szakképzettség megszerzésében. Ez az új képzés és ez az új ösztöndíj segíthet a kórházak számára a megfelelő munkaerő-utánpótlásban és a betegek magasabb szintű ellátásában. Mindezeket a javaslat adómentessé is teszi.

A javaslat szerint szintén adómentes a kormányrendeletben meghatározott Szabóky Adolf képzési ösztöndíj is, amely az első, az adott tanévre meghatározott hiány-szakképesítések körébe tartozó szakképesítésre felkészítő, államilag támogatott nappali iskolai rendszerű szakképzésben részt vevő tanulók részére tanulmányi eredményük alapján nyújtható. A törvényjavaslat adómentességet biztosít továbbá az első sikeres nyelvvizsga és az első emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi vizsga díjának jogszabály alapján visszatérített összegére, amelyet a kormány most már átvállal a családoktól, mind a vizsga díját, mind pedig annak adóterhét.

A javaslat adómentessé teszi a hallgatói hitelrendszeréről szóló kormányrendelet alapján a gyermekvállaláshoz kapcsolódóan elengedett hallgatói hiteltartozás összegét is. Mint ismert, a kormány arról döntött, hogy az első gyermek után szünetel a diákhitel-visszafizetési kötelezettség, az állam pedig

ebben az időszakban átvállalja a kamatterheket. A második gyermeknél az állam elengedi a tartozás felét, a harmadik gyermek megszületésekor pedig a teljes diákhitel összege is elengedésre kerül, immáron teljes mértékben adómentesen.

Emellett adómentessé válik a munkáltató által a munkavállaló számára a diákhitel-törlesztéshez kifizetett juttatás - ezt cafetéria-rendszerben most már nyújthatják a munkáltatók - az előírt kötelező törlesztőrészlet erejéig, de havonta legfeljebb a minimálbér 20 százalékáig terjedő összegig.

A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat 2. §-a kiegészíti az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak körét azon külföldi állampolgárokkal, akik a külügyekért felelős miniszter által adományozott ösztöndíjjal létesítenek Magyarországon tanulói vagy hallgatói jogviszonyt.

Az előzőekben elmondottakra figyelemmel kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot és ezáltal egy széles körű, elsősorban diákokat, hallgatókat és családokat érintő adócsökkentési, adóeltérési javaslatot a szavazataikkal is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e szólni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Igen. Tállai államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Rétvári Bence képviselőtársam olyan javaslatot terjesztett a tisztelt Ház elé, amelynek tartalmával a kormány maximálisan egyetért. A javaslat a személyijövedelemadó-mentes juttatások körét bővíti olyan jogcímekekkel, amelyek a kormány gazdasági és társadalompolitikai céljainak megvalósulását is szolgálják. A javasolt intézkedések korábbi kormánydöntésekhez kapcsolódnak. A döntések alapján kifizetésre kerülő ösztöndíj jellegű juttatások adómentességéről rendelkezik. Ilyen például a képviselő úr által említett ösztöndíj, a Michalicza-ösztöndíj, amelyet a kormányrendeletben alapított annak érdekében, hogy segítse a felsőfokú végzettséggel rendelkező ápolókat és mentőtiszteket a mesterfokozat vagy az okleveles ápolói képzettség egyetemi képzés keretében történő megszerzésében. Az ösztöndíj pályázat útján nyerhető el.

A fiatalabb korosztályt segíti a szintén a kormány által alapított, pályázati úton elnyerhető Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíj. Ezt az ösztöndíjat a valamilyen hiányszakma elsajátítására vállalkozó tanulók pályázhatják meg, ha tanulmányaikat szakiskolában, szakiskolában vagy szakgimnáziumban folytatják.

A honvédelmi miniszter is több különböző célt szolgáló ösztöndíjat alapított a saját területén. Ezek egyrészt a honvédelmi nevelés célját szolgálják, te-

hetséges, de hátrányos helyzetű fiatalokat segítenek tanulmányaik elvégzésében, másrészt a szerződéses, illetve önkéntes tartalékos szolgálat vállalását ösztönzik.

A kormány külpolitikai céljainak megvalósítását segíti az az ösztöndíjprogram, amelyet a külügyminiszter működtet és a visegrádi négyek együttműködését fókuszba állító külügyi és külgazdasági kutatási, disszertációs és publikációs tevékenységet támogatás, a külpolitika iránt érdeklődő fiatal szakemberek külügyi igazgatás keretébe történő bevonását segíti elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat is kapcsolódik egyik legfontosabb célunk megvalósításához, a gyermekvállalás ösztönzését segíti az a korábban meghozott kormánydöntés, amelynek értelmében a kisgyermeket vállaló és nevelő nők diákhitel-tartozásának egy részét vagy egészét az állam vissza nem térítendő támogatásként elengedi. Kézenfekvő, hogy az elegendő összeg ne legyen adóköteles. Régi igényt elégít ki ehhez kapcsolódóan az a javaslat, amely meghatározott mértékig adómentessé teszi, ha a munkáltató járul hozzá munkavállalója diákhitelének törlesztéséhez. Ez az összeg nem haladhatja meg a kötelező törlesztőrészlet nagyságát, és legfeljebb a minimálbér 20 százalékának megfelelő összegű lehet.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül ne feledkezzünk meg arról sem, hogy ismerve a magyarok nyelvismeretének nem igazán kimagasló szintjét, a kormány a közelmúltban úgy döntött, hogy anyagilag is segíti a fiatalokat az első nyelvvizsga megszerzésében. Ez azt jelenti, hogy az állam jogszabályban rögzített feltételek szerint megtéríti a 35. életévüket be nem töltött magyar állampolgároknak az első sikeres nyelvvizsga vagy az első emelt szintű, idegen nyelvből tett érettségi vizsga díját. A törvényjavaslat ennek az összegnek az adómentességéről is rendelkezik.

Tisztelt Országgyűlés! Mint látható, minden javasolt adómentesség jó és támogatható célokat szolgál. Éppen ezért a kormány természetesen támogatja az előterjesztést. Arra kérjük az Országgyűlés tagjait, hogy ők is tegyék meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a Jobbik vezérszónoka, Farkas Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt Rétvári Bence figyelmét szeretném felhívni, hogy szó sincs devizahitelesekről. Ön azt mondta a vezérszónokijában, de diákhitelsekről van szó a javaslatban. *(Dr. Rétvári Bence: Helyes.)* De ez csak egy apró pontosítás. Amivel kezdenem kell, hogy értelemszerűen mi is tudjuk támogatni ezt a javaslatot, hiszen logikus

javaslatokat tartalmaz és olyan cél érdekében, ami számunkra is egyértelmű, támogatandó.

Összesen nyolc állami támogatás, illetve ösztöndíj esetén ad adókedvezményt ez a javaslat: hősi halottá nyilvánított katonák hozzátartozói részére adandó támogatások esetén, Balassi Bálint-ösztöndíjprogram, honvédelmi képzésekben részt vevők számára, külpolitikai képzésben részt vevők számára, Michalicza-ösztöndíj folyósításában részt vevők számára, Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíjban részt vevők számára és két olyan további ösztöndíj számára, amiről szeretnék kicsit hosszabban beszélni.

Az első az első nyelvvizsga ingyenessé tétele, a másik pedig a diákhitel kapcsán adandó kedvezmény. Az első nyelvvizsga ingyenessé tételéről már csak azért is szeretnék kicsit hosszabban beszélni, mert ez egy körülbelül négy-öt évvel ezelőtti jobbikos javaslat, amire önök idén év elején tettek végre javaslatot, hogy önök is szeretnék ezt megvalósítani. Mi persze örültünk ennek, de sajnáljuk, hogy több évet kellett erre várni. Ez egy olyan kezdeményezés lett volna, amely, ismerve a magyar emberek és köztük a magyar fiatalok nyelvtudását, igen időszerű lett volna már négy-öt évvel ezelőtt, és örültünk volna, ha akkor nem azzal söprik le az asztalról, hogy ez egy hülyeség, bagatell dolog, hanem akkor is belátják ennek a létjogosultságát, és nem pedig négy-öt évvel később hozzák ide ezt a Ház elé és valósítják meg.

Tehát mondhatjuk, hogy jobb később mint soha, így örülünk, hogy végre eljutottak önök is erre a szintre, hogy belátták, a Jobbiknak eme ötlete is fontos, előremutató és megvalósítandó.

(14.50)

A diákhitelről és egy diákhitel kapcsán nyújtott kedvezményről is azt kell elmondanom, hogy 2014 elején tettünk szintén hasonló javaslatot a törlesztőrészletekre vonatkozó különböző kedvezmények jogosultságára, tehát ilyen téren is örülünk, hogy a Jobbik ezen javaslatát megvalósították. Ugyanakkor azt is hozzá kell tennem nagy szomorúsággal, hogy önök ezt véleményünk szerint diszkriminatív módon tették meg, ugyanis amiről itt Rétvári Bence is beszélt, az a kedvezmény kizárólag a nők számára áll rendelkezésre, tehát csak ők vehetik igénybe a diákhitel-visszafizetésre vonatkozó kedvezményeket, és mi úgy gondoljuk, hogy ez a férfiakra nézve diszkriminatív. Hiszen miért ne fordulhatna elő - és engedjék meg, hogy akár egy konkrét példával éljek -, hogy egy férfi vette fel a diákhitelt az egyetemi évei alatt, az egyetem befejezése után született gyermekük, mondjuk, a harmadikat most várják, ugyanakkor a feleségének nincs diákhitel? Ebben az esetben a férfi nem igényelheti a diákhitel-tartozásra vonatkozó kedvezményeket, tehát számukra ugyanaz a hiteltartozás, ugyanaz a törlesztőrészlet visszafizetése szükséges, mint az önök által most bevezetett

kedvezmény előtt, ők semmifajta mentességben nem részesülnek, csak azért, mert ebből az adott párból, férj-feleségből a férfi volt az, aki felvette a diákhitelt.

Tisztelt Előterjesztő Úr! Én nagyon örülnék, ha esetleg a zárszavában vagy akár az előtt is reagálna erre a diszkriminációra vonatkozó felvetésre, hogy miért van az, hogy önök csak a nőket részesítik előnyben. Egyébként természetesen ezzel a részével egyetértünk, de kérdezem én, hogy ugyanez a kedvezmény miért nem vonatkozik egy adott család esetén a család férfi tagjára, ha éppen ő vett fel diákhitelt - nagyon örülnék, ha erre válaszolna.

De itt a diákhitel-kedvezmény kapcsán egyébként más problémák is felmerülnek. Tudniillik mi van akkor, ha valaki az egyetemi éve alatt úgy dönt, hogy ő inkább meghúzza a nadrágszíjat, inkább kisebb lábon él, és nem veszi fel a diákhitelt, elmegy diákmunkát végezni, és egyéb módon próbál pénzt szerezni a tanulmányainak a finanszírozására, míg másvalaki felveszi a diákhitelt, ő, mondhatni, ezáltal kicsit nagyobb lábon él, kicsit könnyedebben tudja átvészelné az egyetemi éveket, és most az önök kezdeményezése ezt a fajta utóbbi életstílust, miszerint valaki diákhitelt vesz fel, jutalmazza? Ezt kicsit ahhoz tudnám hasonlítani, mint amikor az önkormányzatok eladósodtak, és az önkormányzatok esetén is nagyon nagy felháborodás volt azon önkormányzatok részéről, amelyek betartották a határokat, nem vettek fel hitelt, hanem abból gazdálkodtak, amijük volt, más önkormányzatok ezzel szemben több száz milliós hitelt vettek fel, nagy lábon éltek, meg tudtak valósítani beruházásokat. És önök egyszerre eltörölték, lenullázták ezeket a tartozásokat, és akik több száz milliós hiteltől szabadultak így meg, azok örültek, akiknek pedig nem volt hitelük, mert abból gazdálkodtak, amijük van, sajnálták, hogy korábban ennyire szigorúan vették a korlátaikat, a határaikat. Ez tehát akkor is egyfajta igazságtalanság volt, és hogy ez mennyire így volt, ezt önök is belátták, hiszen később kompenzálták azokat az önkormányzatokat, ahol kevésbé engedtek el hiteleket.

Ez tehát, úgy gondolom, egy olyan párhuzam, ami erre a helyzetre is megállja a helyét, hiszen itt sem korrekt az, hogy ha valaki az egyetemi éve alatt nem vesz fel diákhitelt, helyette diákmunkát végez, és tényleg kisebb lábon él, őket ilyen értelemben büntetjük, és akik pedig diákhitelt vesznek fel, azokat később ezért jutalmazzuk, és az ő számukra különböző kedvezményeket biztosítunk. Én úgy gondolom, hogy itt is van egyfajta igazságtalanság ebben a rendszerben, és nagyon örülnék, ha önök is belátnák ezt, és ahogy az önkormányzatok esetén, ebben a párhuzamos példaként felállított ügyben is megtették azt a lépést, hogy kompenzálták azokat az önkormányzatokat, ahol nem volt mit elengedni, nem engedtek el hiteltartozást, úgy ebben az esetben is valamilyen módon megtalálnák annak a módját, hogy akik nem vettek fel diákhitelt, azok se kerüljenek rosszabb helyzetbe.

Úgyhogy, bár Rétvári Bence előterjesztő úr nem nagyon figyelt a felszólalásom ideje alatt (*Dr. Rétvári Bence közbeszól.*), én bízom benne, hogy ezekre a kérdésekre fogunk választ kapni, ez ugyanis nemcsak engem foglalkoztat, hanem nagyon sokat foglalkoztak most a médiában is ezzel kapcsolatban, hogy ez a fajta diákhitelre vonatkozó kedvezmény milyen diszkriminatív, és van egy kormányrendelet ezen a mostani szabályozáson kívül, amely egy átvezetése az erre vonatkozó adókedvezményeknek, ezenkívül nem foglalkoztunk ezzel az Országgyűlésben. Ezért is használtam ki az alkalmat, hogy itt most beszéljünk róla röviden, és részben magyarázatot kapjak, részben pedig arra vonatkozó indítványt tegyek, hogy szüntessék meg ezt a diszkriminációt, és tegyék elérhetővé a diákhitel-kedvezményeket a férfiak számára is. Úgy érezzük, hogy így lenne korrekt.

Ettől függetlenül a javaslat egészét támogatni fogjuk. Ahogy a bevezetőmben is elmondtam, nyolc olyan típusú állami támogatásra és ösztöndíjra ad kedvezményt, amely előremutató, és olyan célokat tartalmaz, amelyekkel egyet tudunk érteni, ezért meg fogjuk szavazni ezt a javaslatot, de bízom benne, hogy a diákhitel kapcsán tudunk érdemi, előremutató párbeszédet folytatni, hogy ne egy ilyen diszkriminatív javaslat maradjon életben. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem.

Mint ahogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Rétvári képviselő urat, kíván-e reflektálni. (*Jelzésre:*) Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kormányzat támogatását, köszönöm szépen a képviselői támogatói hozzászólásokat. Bízom benne, hogy ez a törvényjavaslat így is fog továbblépni, és mindenki támogatni fogja ezeket az adócsökkentő lépéseket.

Köszönöm szépen a jobbikos képviselőtársamnak a korrekciót. Természetesen itt diákhitelről volt szó; ha mást mondtam volna, a diákhitelre gondoltam akkor is. Illetőleg, hogy miért az anyák számára biztosítjuk a diákhitelnek a felfüggesztését vagy elengedését, és ez a javaslat miért az édesanyák számára nyújt lehetőséget arra, hogy adómentesen kapják meg ezt a juttatást, illetőleg más egyéb adókedvezményeket, adóelengedéseket is: a kormányzati frakciónak, a kormányzati pártoknak az volt az álláspontja, hogy az édesanyák azok, akik kiesnek a munkából akkor, amikor gyermekeveléssel foglalkoznak, ők azok, akik nemcsak a hétköznapi

viselik a nagyobb terhet a gyermekneveléssel kapcsolatban, hanem ők azok, akiknek a karrierje is éppen ezért megáll, akiknek nincs munkajövedelme.

Ezért tartottuk indokoltnak, hogy ha diákhiteltartozásuk van, akkor az állam azt felfüggeszse, vagy a második, harmadik gyermeknél a felét vagy a teljes összeget elengedje. Ez ennek az indoka, hogy az édesanyák azok, akiknek, amíg a gyermekkel vannak, nincs fizetésük, addig nincs munkabérük. Bízunk benne, hogy ez is sok édesanya számára, aki megszerzte a diplomáját, és emellett csak diákhitelből tudta fedezni a kiadásait... - mert, tisztelt képviselő úr, azért a hallgatók jó része, aki diákhitelt vesz fel, nem azért veszi fel, mert úgy gondolják, hogy ez jó vagy rossz, hanem egészen egyszerűen szükségük van rá ahhoz, hogy fedezzék a tanulmányaiknak a költségét. Ezért veszik fel a diákhitelt, és ezért kívánunk mi is ezeknek az édesanyáknak, akik diákhitellel rendelkeznek, egy ilyen kedvezményt nyújtani.

De bízom benne, hogy ahogy itt támogató hozzászólások hangzottak el, meg a bizottsági ülés sem mondott ennek ellent, az Országgyűlés ezt támogatni fogja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A megtakarításokból származó kamattörlesztés adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről szóló 2005. évi LII. törvényben kihirdetett Megállapodásokhoz kapcsolódó módosításokról**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17778. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

(15.00)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat nemzetközi kötelezettségvállalásunk teljesítése céljából jogszabályi deregulációt, illetve egyoldalú jognyilatkozat-kihirdetést tartalmaz. A törvényjavaslat két fejezetből áll. Az első fejezetben foglaltak a megtakarításokból származó kamattörlesztés adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben, az úgynevezett megtakarítási irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-

szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt megállapodások deregulációját célozzák.

A dereguláció indoka, hogy e kétoldalú megállapodásokat egy tartalmában szélesebb körű automatikus adóügyi információcsere váltotta fel. A szélesebb automatikus adóügyi információcsere közvetlen jogalapja az OECD égisze alatt kidolgozott, Magyarországon a 2015. évi CXC. törvényben kihirdetett pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti multilaterális megállapodás, továbbiakban CRS-megállapodás. A CRS-megállapodás végrehajtási szabályait az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közgazdasági együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény tartalmazza.

Magyarország a megtakarítási irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából külön nemzetközi megállapodásokat kötött a törvényjavaslatban szereplő joghatóságokkal. E megállapodásokat a 2005. évi LII. törvény mellékletei tartalmazzák. Mivel a megállapodások tartalma a megtakarítási irányelv tartalmát tükrözi, ezek hatályban tartása a megtakarítási irányelv alkalmazásával függött össze. A megtakarítási irányelvet azonban 2016. január 1-jétől a 2015/2060-as EU-irányelv hatályon kívül helyezte. A megtakarítási irányelvben foglalt kamattörlesztésre vonatkozó automatikus adóügyi információcsere ettől az időponttól az Európai Unióban felváltotta a szélesebb körű hatállyal rendelkező, a pénzügyi számlákra vonatkozó információk automatikus cseréjéről szóló 2014/107-es EU-irányelv, DAC2 alapján folytatott információcsere. A megtakarítási irányelv hatályon kívül helyezésére, a kétoldalú kamattörlesztés-megállapodást tartalmazó egyezmény alkalmazásának felfüggesztése, felmondása is indokoltá vált.

A partnerektől kapott jelzések egyoldalúan kiváltják a kívánt joghatást, ami azt jelenti, hogy a továbbiakban nem kell alkalmazni az érintett megállapodásokat. Az e partnerekkel folytatott automatikus információcsere a jövőben a CRS-megállapodás alapján kerül sor.

A törvényjavaslat második fejezetében foglalt egyoldalú nyilatkozat megtétele az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény és az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv, amely Magyarországon kihirdetve a 2014. évi XLII. törvény, a továbbiakban adóügyi jogsegélyegyezmény 6. cikkének általánoshoz képest korábbi alkalmazhatóságát célozza.

A CRS-megállapodáshoz csatlakozó államokhoz hasonlóan Magyarország is vállalta, hogy az említett CRS-megállapodás alapján a 2016. évi adatokra vonatkozó első adatküldésre 2017. évben kerüljön sor. Itt megjegyezném, hogy ezt a NAV teljesítette is. Ez az adatszere azokkal az államokkal, illetve joghatóságokkal meg is valósítható, amelyeknél az egyez-

mény kölcsönösen 2016. január 1-jétől alkalmazható. Idetartoznak azok az államok, illetve joghatóságok, amelyek adóéve a magyarhoz hasonlóan megegyezik a naptári évvel. Ugyanakkor vannak olyan államok, joghatóságok, amelyek esetében az adatcsere technikai okokból az érintett joghatóságok naptári évtől eltérő adóéve miatt nem 2016. január 1-jétől, hanem csak 2017. január 1-jétől lenne megvalósítható.

Az OECD, felismerve a fenti problémát, egy, az adóügyi jogsegélyegyezmény 6. cikkének általánostól eltérő, korábbi hatályba léptetését lehetővé tevő modellnyilatkozatot dolgozott ki. Ez a nyilatkozat lehetővé teszi, hogy az eltérő adóévvél bíró államok átfedésbe kerüljenek, így elhárítva az információcse-re előtt álló technikai akadályt.

A jelen törvényjavaslat második fejezete az egyoldalú nyilatkozat kihirdetését tartalmazza, amivel megvalósítható az eredetileg is vállalt célkitűzés az információk kicserélésének vonatkozásában.

Az elmondottak alapján kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt szeretném megkérdezni önöktől, hogy kíván-e valaki ennek a törvényjavaslatnak a vitájában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy nem szólalt föl senki, az általános vitát lezárom.

Értelem szerint nem kérdezem meg államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni, minthogy csak az ő véleménye hangzott el, azzal meg, gondolom, egyetért most is. Így aztán tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17782. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Ismét megadom a szót Tállai államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, az előterjesztőnek. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló törvényjavaslattal elérni kívánt cél az, hogy az adósok önkéntes jogkövetésének támogatása mellett a végrehajtási eljárások gyorsan és hatékonyan kerüljenek lefolytatásra, miközben az adósok érdekeinek védelme is biztosított legyen.

A kormány által már korábban megfogalmazott adminisztrációcsökkentésre vonatkozó elvárásoknak megfelelően a törvényjavaslat alapján a jövőben az adóhatóság a különféle jogcímen keletkező követelésekre irányuló végrehajtási eljárásokat egységes szabályrendszer alapján folytatja majd le. Az új törvény-

javaslat az adóhatóság hatáskörébe tartozó valamennyi végrehajtási eljárás szabályrendszerét tartalmazza.

A szabályozás arra figyelemmel került kidolgozásra, hogy az állami adó- és vámhatóság hatásköre a végrehajtás terén bővülni fog 2018-tól, illetve 2019. január 1-jétől.

Az adóhatóság által a jövőben végrehajtandó követelések köre a jelenleg hatályos adózás rendjéről szóló törvényben szereplő követelések körével részben megegyezik, azaz az adóhatóságok hajtják végre a jövőben is az adó- és járuléktartozásokat, az adóhatóság által nyilvántartott kötelezettségeket, valamint azon követeléseket is, amelyeket a törvény adók módjára behajtandó köztartozásnak minősít.

2018. január 1-jétől az állami adó- és vámhatóság egy sokrétűbb, korábbi feladatától részben eltérő feladatot is el fog látni, a január 1-jén hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény az állami adó- és vámhatóságot a közigazgatásban általános végrehajtó szervnek jelöli ki. Ezen újításra figyelemmel a törvényjavaslat tartalmazza a követelések végrehajtási szabályrendszerét is.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény további újítása, hogy az állami adó- és vámhatóság általános végrehajtó szervként a jövőben már nem kizárólag pénzkövetelések végrehajtását fogatosítja, hanem meghatározott cselekmények elvégzésére vagy meghatározott magatartásra, tűrésre, abbahagyásra kötelező közigazgatási döntéseket is.

Sok esetben a közigazgatási döntések olyan cselekmény végrehajtására irányulnak, amelyekhez az állami adó- és vámhatóság nem rendelkezik speciális szakértelemmel, hatósági engedéllyel vagy a szükséges eszközzel, így a törvényjavaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy ezen végrehajtási eljárásokhoz szakértelemmel rendelkező szervezeteket vehessen igénybe.

Tisztelt Országgyűlés! Az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1. napjával átveszi a törvényszéki végrehajtás feladatait is, így a törvénytervezet meghatározza az e feladatok ellátásához kapcsolódó végrehajtható okiratok körét is.

(15.10)

A törvényjavaslat, tiszteletben tartva az indokolatlanul párhuzamos szabályozás tilalmát, általános háttérjogszabályként tekint a bírósági végrehajtásról szóló törvényre, amelyhez képest csak ott és olyan tartalmú speciális rendelkezéseket fogalmaz meg, ahol és amilyen mértékben azt a tartozások részben eltérő jellege, valamint a közigazgatási és a bírósági végrehajtás szervezetrendszerének eltérései azt indokolják.

A törvényjavaslat célja, hogy az egységes eljárási szabályok kialakításával megvalósuljon az adóhatóság egységes eljárása. Az állami adó- és vámhatóságnak 2018. január 1. napjától rendkívül változatos,

egymástól jogcímeikben is eltérő tartozásokat kell majd behajtania, hiszen a klasszikus feladatain kívül - adó-, vám-, járulék-, illetve illetéktartozások behajtása - továbbra is a hatáskörében marad az adók módjára behajtandó köztartozások behajtása, és új elemként érkezik meg az általános közigazgatási rendtartás alapján az általános közigazgatási behajtói szolgálattal összefüggő közigazgatási döntésekben foglalt kötelezettségek végrehajtása is. Könnyen belátható, hogy az igen sokszínű követelések eltérő szabályok alapján történő érvényesítése mind az ügyfelek, mind pedig az adóhatóság oldalán jelentős jogalkalmazási, jogérvényesítési problémákat okozna.

Ennek elkerülése érdekében a benyújtott javaslat - néhány szükségszerű kivételtől eltekintve - egységesen kezeli az eltérő jellegű, jogcímű követelésekre vezetett végrehajtást, és biztosítja azt is, hogy az ügyféllel szemben valamennyi tartozása tekintetében egy időben csak egy végrehajtási eljárás legyen folyamatban.

Az adminisztráció csökkentése érdekében a javaslat olyan újítást vezet be, amely alapján az adóhatóság által adók módjára behajtandó köztartozások kapcsán benyújtott fizetési kedvezményi kérelmeket is az adóhatóság bírálja el egy eljárásban, egységes szabályozó rendszer alapján. Ez a megoldás biztosítja, hogy valamennyi követelés tekintetében egységes elvek mentén, egy eljárásban történik majd a kérelem elbírálása, másrészt ezáltal a köztartozást nyilvántartó vagy érvényesítő megkereső hatóságok, egyéb szervezetek adminisztratív terhei is csökkennek. Az ügyfelek oldalán mindez azzal a pozitív változással jár, hogy fizetési nehézségük fennállása esetén, a végrehajtási eljárás során ezentúl elég lesz egy kérelmet benyújtaniuk az adóhatósághoz, s nem kell valamennyi hatósághoz, egyéb szervezethez önállóan kérelmekkel fordulniuk. Mindezen feladatok ellátásával az adóhatóság jelentős adminisztrációtól kíméli meg az érintett hatóságokat.

A korábban elmondottakból következően az adóhatóságnak számos többletfeladata keletkezik 2018 januárjában s azt követően, melyet felelősséggel fog ellátni. Annak érdekében, hogy a többletfeladatok ellátása ne veszélyeztesse az adóztatással kapcsolatos alapfeladatai ellátását, valamint hogy az ügyfelek jogai, jogos érdekei se szenvedjenek csorbát, az arányosság elvének szem előtt tartásával néhány olyan határvonalat is meghúz a javaslat, amely egyszerre biztosítja a hatékony eljárást és az adósok érdekeinek érvényesülését. Így például az állami adó- és vámhatóság a 10 ezer forintot meg nem haladó tartozással rendelkező adós esetében fizetési felhívást küld, további végrehajtási cselekményt az átvezetésen kívül nem foganatosít. A 10 ezer forintot meghaladó, de a 100 ezer forintot meg nem haladó követelés esetében az átvezetésen kívül kizárólag hatósági átutalási megbízást és jövedelemletiltást foganatosít majd a behajtás érdekében.

Az ügyfelek érdekeit szem előtt tartó szabályként fogalmazza meg a tervezet, hogy jövedelemletiltás esetén a munkáltató a letiltás kézbesítését követő 15 napon belül tájékoztatja az adóhatóságot a havonta letiltható jövedelem összegéről, valamint a letiltást befolyásoló körülményekről. Ennek az az indoka, hogy ezt követően - a letiltásból várhatóan befolyó összeg tudatában - dönthet az adóhatóság a további végrehajtási cselekmények indokoltságáról. Kisebbségi tartozások esetén így elkerülhető az adós ingó vagy ingatlan vagyontárgyainak felesleges lefoglalása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Garanciális jellegű, az adós jogos érdekét védő szabályok is elhelyezésre kerültek a javaslatban. Ilyen például az a szabály, amely szerint nincs helye ingatlan-végrehajtásnak a természetes személy adós és vele együtt élő családja lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlan esetén, ha a tartozás összege az 500 ezer forintot nem haladja meg. Hasonló célt szolgál az a szabály is, amely szerint a méltányolható lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, az adós és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre. Emellett a javaslat szerint a lefoglalt ingatlant csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés egyéb végrehajtási cselekmények foganatosítása útján nem, vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva térülne meg.

A javaslat a hatályos szabályokkal egyezően megtartja a vállalkozási tevékenységet végző adós üzemi, illetve üzleti tevékenységéhez szükséges gépjárművére folytatott végrehajtás során az adósságot megillető moratóriumot, amely alapján az adóhatóság a gépjármű foglaltat csak a járműfoglalási jegyzőkönyvben történt feltüntetéssel foganatosítja, a forgalmi engedélyt csak akkor foglalja le, ha az adós 6 hónapon belül nem fizeti meg a tartozását. Ez biztosíthatja az érintett vállalkozások számára a gazdálkodás zavartalan folytatását és a tartozás kitermelését.

Az adóhatóság hatékony eljárását szolgálja, hogy a végrehajtási cselekmények sorrendje nem kötött a javaslat alapján, azokat bizonyos garanciális jellegű korlátok között az adóhatóság maga határozza meg. Ez alapján a végrehajtási cselekmények közül azokat kell foganatosítani, amelyekkel a leghatékonyabban érhető el a végrehajtás célja, ugyanakkor az adóssra nézve - az arányosság elvének figyelembevételével - a legkisebb mértékű korlátozással járjon.

Az adósok helyzetének könnyítése érdekében a törvényjavaslat bevezet egy új jogintézményt, a fedezetcsere lehetőségét. Az adós a jövőben az adóhatóságtól kérheti a lefoglalt ingó vagyontárgyának lefoglalás alóli feloldását, ha a tartozás megtérülése a feloldást követően is biztosított, és az adós olyan vagyontárgyat ajánl fel a tartozás fedezetéül, amely a lefoglalt vagyontárgy piaci értékét eléri, azaz a végrehajtás eredményessége ezen esetekben nem veszé-

lyeztetett. Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat törvényi szintre emeli az állami adó- és vámhatóság eljárásában már évek óta bevett azon gyakorlatot, amely szerint ingóságot, ingatlant főszabály szerint elektronikus árverésen kell értékesíteni. Ezen szabály kötelező az állami adó- és vámhatóságra, a javaslatban taxatív meghatározott kivételtől eltekintve, azonban az önkormányzati adóhatóság eljárására kizárólag akkor kötelező ezen előírás, amennyiben az elektronikus árveréshez szükséges informatikai feltételek adottak az adott önkormányzati adóhatóságnál.

A törvényjavaslat speciális szabályokat fogalmaz meg a romlandó áruk értékesítése kapcsán. A törvényjavaslat szabályozási célja volt a jogorvoslati jogok gyakorlásának megkönnyítése. Ennek érdekében a törvényjavaslat némileg átalakítja az adóhatóság által hozott döntésekkel és intézkedésekkel szembeni jogorvoslati rendszert. A jelenleg hatályos adózás rendjéről szóló törvénnyel azonosan kerül biztosításra, hogy az adóhatóság törvénysértő intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása ellen végrehajtási kifogással lehet élni, azonban az adóhatóság által hozott végzések esetében a jövőben már nem végrehajtási kifogást lehet előterjeszteni, hanem e döntésekkel szemben önálló fellebbezést biztosít a törvényjavaslat.

Az elérni kívánt cél, hogy az adóhatóság a rábízott végrehajtási feladatokat a lehető legrövidebb időn belül, a leghatékonyabb módon tudja elvégezni, és az esetleges időhúzásra irányuló magatartások az eredményes és hatékony működést ne akadályozzák, ezért a jövőben a végrehajtási kifogás előterjesztőjének meg kell jelölnie beadványában a sérelmezett intézkedést, és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból kívánja.

(15.20)

A javaslat elfogadása szükséges ahhoz, hogy az adóhatóság megfelelő szabályozott jogi keretek között tudja ellátni a jelenlegi feladatait, és emellett meg tudjon felelni az általános közigazgatási behajtó szolgálattá válásával összefüggő kihívásoknak is.

A fenti érvek és indokok alapján tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Előszörként a Fidesz vezérszónokát hallgathatjuk meg. Galambos Dénes képviselő úr, parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az adóztatás legfőbb szerepe, hogy elég bevételt tudjon biztosítani a központi és a helyi közfeladatok ellátásához. Ez az alapvetés azóta fennáll, amióta az állam létezik. Az adóként beszédett forrá-

sokból fedezi egy közösség azoknak a beruházásoknak a költségeit, amelyek mindannyiunk érdekeit szolgálják. Az adókból épülnek az iskolák, a kórházak, ebből lesz az út, ezekből a bevételekből származnak a különböző ellátások.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat egy olyan modern, egységes szerkezetű jogszabály, amely hatékonyan lesz képes szolgálni ezeket a célokat, kiegészülve a közigazgatási végrehajtásra vonatkozó tevékenységgel, továbbá tekintettel van a közösség és a fizetési nehézségekkel küzdő adós érdekeire is. A javaslat az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárások egységesítésén túl azt a célt is szolgálja, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtási tevékenységét kiszélesítse, az adók módjára behajtandó köztartozásokon kívül a közigazgatási végrehajtási tevékenységet is az adóhatóság feladatai körébe vonja.

A közigazgatási rendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jétől hatályos szabályozása alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatal lesz az általános végrehajtási hatóság. A koncepció megváltozása miatt az adózás rendjéről szóló törvény módosítása már nem tartalmazza a végrehajtásra vonatkozó szabályokat, amelyek az előttünk fekvő javaslatban kerülnek elhelyezésre. Emellett a törvény hatálya alá tartozik majd mindazon döntések végrehajtása, illetve a végrehajtás során benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek elbírálása, amelyek kapcsán a végrehajtás foganatosítása az általános közigazgatási rendtartás alapján az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat egységes formában szabályozza újra az adóvégrehajtás rendszerét, pontosítja a fogalmakat, és számos, korábban a joggyakorlatban felmerült kérdést is rendez. A javaslat egyértelműen kimondja, hogy a végrehajtási eljárás olyan többletfeladat, amelyet az adósok mulasztásukkal idéznek elő, ezért a végrehajtással kapcsolatban felmerült költségek az adóst terhelik. A javaslat megtartja a korábbi, adózás rendjéről szóló törvény kiegyenlítési sorrendre vonatkozó rendelkezéseit. Kiegészítésként építi be az Európai Közösséget megillető hagyományos saját forrásból fennálló követeléseket. Ugyanígy a korábbi szabályozás megtartásával egészíti ki a javaslat a visszatartási jog gyakorlása során követendő kiegyenlítési sorrendet is.

A javaslat a végrehajtás felfüggesztését három módon teszi lehetővé: hivatalból, a felettes szerv rendelkezésére, illetve kérelemre. Továbbra sem lesz mód a végrehajtás felfüggesztését azon az alapon kérelmezni, hogy a határozat megváltoztatása vagy megsemmisítése várható, de a javaslat tartalmazza a végrehajtás méltányolható okra tekintettel történő felfüggesztésének a lehetőségét. A törvényjavaslat példalozó jelleggel felsorol több méltányolható okot is.

Az indítvány a korábbi szabályozás egyes elemeinek megtartása mellett újraszabályozza a végrehajtási eljárás szünetelésének eseteit. Újdonság, hogy a

törvényjavaslat elfogadása esetén kizárólag a tartozás esedékességét követően nyolc napon belül benyújtott fizetési kedvezményi kérelemre szünetel a végrehajtás, amely várhatóan segíti az önkéntes teljesítési kedv erősödését.

Tisztelt Ház! A javaslat régi hiányosságot pótolva szabályozza a végrehajtás megszüntetésének eseteit. Új elemként kerül bevezetésre az adósok nem minősülő személy bírságolásának lehetősége. Erre az a korábbi tapasztalat szolgál alapul, hogy a végrehajtást nem maga az adós, hanem valamely hozzátartozója akadályozta. Az időhúzásra szolgáló, nem valós jogsérelmet orvosoltatni kívánó kifogások benyújtásának megszüntetése érdekében a javaslat újraszabályozza a végrehajtási kifogás halasztó hatályát is.

A hatékonyabb eljárás és az adósok érdekeinek védelme érdekében a javaslat azt is rögzíti, hogy a pénzkövetelést elsősorban átvezetéssel kell végrehajtani. Valamint kimondja azt is, hogy a 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében a fizetési felhíváson és az átvezetésen túl az állami adó- és vámhatóság egyéb végrehajtási cselekményt nem foganatosít.

Amennyiben a tartozás megfizetését ez nem veszélyezteti, a javaslat lehetővé teszi a fedezetcsere is. Ez várhatóan egyaránt szolgálja majd az adós és a végrehajtást kérő érdekét is. Ennek az sem lesz akadálya, ha a végrehajtási eljárás felfüggesztés vagy szünetelés alatt áll. A javaslat szerint minden közigazgatási végrehajtási ügyben alkalmazható - ahogy államtitkár úr expozéjában jelezte - a NAV által már közel tíz éve üzemeltetett elektronikus árverezési rendszer is, ezenfelül tovább bővül az elektronikus kapcsolattartás és az elektronikus eljárások köre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat egységes szerkezetbe foglalja az adóhatóság által eddig végzett végrehajtási eljárások szabályozási köreit, és a közigazgatási végrehajtási tevékenységet is az adóhatóság feladatai körébe utalja. Ez üdvözlendő és előremutató eljárás, ismerve azt a gyakorlatot, amelyet korábban nem tudtunk egységesíteni, akár a megyei szinteken, akár pedig az önkormányzatok szintjén. A törvényjavaslat számos korábbi kérdést is megnyugtatóan rendez, azzal együtt, hogy tovább egyeniesíti és gyorsítja a végrehajtási eljárásokat.

A javaslat elfogadása a bürokrácia és az eljárási költségek csökkentése mellett jelentős könnyebbséget jelenthet a fizetési nehézséggel küzdő adósoknak is. A komplexitásra, az előremutató jellegre és a szakmai megalapozottságra tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik vezérszónoka, Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Úgy tűnik, hogy túl nagy érdeklődés nem mutatkozik se a kormánypártok, se az ellenzék részéről ezen témák iránt, pedig ami előttünk fekszik, az több szempontból is fontosabb annál, mint ami elhangzott. Bár én nem kétlem, hogy az a szándék, ami a kormánypárti felszólalók részéről megfogalmazódott, pozitív elemeket is tartalmaz, de én ki fogok térni egy-két olyan problémás kérdésre, amely a jelen javaslatból, korábbi kormányhatározatokból és az előttünk álló kicsit zűrzavaros jövőből származik.

Az szépen hangzik, hogy legyen egy kézben a végrehajtás, az szépen hangzik, hogy a NAV-ot bízzuk meg ezekkel a feladatokkal, de ez a gyakorlatban sajnos nem pont ezt fogja jelenteni, és féltő, hogy azok a pluszforrások, amiket a NAV is megkapott ezekre a célokra, nem biztos, hogy pont arra kerülnek majd elköltésre, amire a kormányzat szánta, és a hatékonyság és az államnak a behajtások, a végrehajtások területén nemhogy meg fogja érni az új rendszer, hanem komoly, jelentős veszteségeket is fog okozni.

Miről is van szó? Először beszéljünk az új rendszerről, és utána a cégek szempontjából is kitérnék arra, hogy milyen jogokat fog korlátozni a jelenlegi rendszer. Viszont először azt kell elmondanom önöknek, hogy én nem olyan régen, igaz, hogy az Igazságügyi Minisztériumhoz, de egy írásbeli kérdéssel fordultam, mert tudomásomra jutott - ami a Közlönyben megjelent, csak hát az ember a Közlönynek minden oldalát nem olvassa végig, hanem ha valami figyelemfelhívást kap, akkor az adott kormányhatározatokat okkal és alaposan elolvassa -, hogy augusztus 11-én született egy elég furcsa kormányhatározat, amelynek az egyik mondata úgy szól, hogy a kormány úgy dönt, hogy a jövőben a törvényszéki végrehajtási feladatokat a NAV-hoz fogja delegálni, s erre és egyéb informatikai fejlesztésekre 4,8 milliárd forint többletforrást biztosít az Adó- és Vámhivatalnak már ebben az évben, tehát meg sem várva azt, hogy ez a rendszer hogy és milyen módon fog felállni. Tehát az a mondat, hogy a kormány egyetért azzal, hogy a törvényszéki végrehajtási feladatokat 2019. január 1-jétől az adó- és vámhatóság lássa el, megjelent a határozatban, kimondásra került így a levegőbe.

(15.30)

De ha mögötte a törvényi háttérrel megnézzük, és az írásbeli kérdésben ez is szerepelt, akkor ez kétharmados jogszabályokat is érint. Egy olyan kérdés, ami az igazságszolgáltatást és a végrehajtási rendszerét alapjaiban alakítja át. Egyébként az írásbeli kérdésben pontosan idéztem azokat a törvényeket, amelyeket meg kell változtatni. Tehát nemhogy kormányhatározattal nem lehet ezt eldönteni, hanem törvénymódosítást kell behozni, és néhány törvény nemcsak sima, feles többséget igényel, hanem sarkalatos rendelkezéseket is tartalmaz. Egyéb-

ként ilyen a bírósági végrehajtásról szóló törvény, de akár a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvényt is idesorolhatnám.

Egy kicsit furcsa volt számomra, hogy mi az, ami még előttünk áll, és ezt hogy próbálja a kormány végigvinni. A válasz, amit az igazságügyi minisztertől kaptam, nemhogy megnyugtató nem volt, hanem egészen egyszerűen tényként kezelték, hogy a kormány döntése majd át fog futni a parlamenten. Akkor még nem tudtunk erről a javaslatról sem, ami most előttünk van. És ha ez nem lenne elég, akkor, ahogy mondtam, nyilván még jó pár törvényt a jövőben, akár sarkalatos törvényeket is módosítani kell.

Tehát a rendszer nem olyan egyértelmű, hogy egy kormányhatározat mindenféle indoklás nélkül, jogilag nem is jó, nem is elegáns, ha megindít egy olyan folyamatot, ami az igazságszolgáltatásra ily mértékben hatással van. Egyébként a 3076/2017. alkotmánybírósági határozat is, hogy egy mondatot idézzek belőle, teljesen egyértelművé teszi, hogy az Alkotmánybíróság megítélése szerint a végrehajtói szervezetrendszer változását érintő kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés. És részletesen leírja az Alkotmánybíróság, hogy ezeket a kérdéseket mint alapvető alkotmányossági kérdéseket és az igazságszolgáltatást érintő kérdéseket sarkalatos törvényben és csak megfelelő módon tudja az Országgyűlés is meghatározni. Tehát nemhogy kormányhatározatban nem lehet erről dönteni, hanem még, ahogy elmondtam, egy sima jogszabály sem megfelelő ehhez.

Ilyenkor mindig felmerül, hogy megindul egy folyamat, de mi lehet az indoka ennek. Erről semmit nem tudunk, mert az igazságügyi miniszter válasza sajnos nem vitt minket előrébb. Egy zavaros magyarázkodást kaptam meg ebben a válaszban, elérhető az Országgyűlés honlapján. Egyrészt hivatkoznak arra, hogy szerintük alacsony az a végrehajtási százalék, a végrehajtási hatékonyság, amit elérnek a törvényszéki végrehajtók. Ők 10 százalékról beszélnek, de azt tudni kell, és itt valószínűleg az, aki a választ fogalmazta az Igazságügyi Minisztériumban, nincs tisztában azzal, hogy a statisztikák hogyan készülnek a törvényszéki végrehajtásokról. Egyébként magának az egész statisztikai rendszernek a felülvizsgálatát a törvényszéki végrehajtók és az őket képviselő szervezetek többször indítványozták. Tehát a később befolyó összegek, vagy amikor egy letiltás történik valakinek a jövedelméből, és csak évek múltán térül meg az összeg, és nyilvánvalóan a megtérülési arány folyamatosan növekszik, sokszor nem jelenik meg az adott statisztikákban.

Azt persze elismeri a miniszteri válasz is, hogy olyan ügyekről van szó, amelyekben a végrehajtás igencsak nehézkes, tehát legalább ez a félmondat belekerült. De ami ennél is furcsább, hogy egy olyan hivatkozás van benne, hogy az Országos Bírósági Hivatal kérte azt, hogy történjen meg a rendszer átalakítása. És képzeljék el, úgy tűnik, hogy az Or-

szágos Bírósági Hivatalnál meg hajlamosak arra hivatkozni, amikor őket kérdezik, mondjuk, a törvényszéki végrehajtók, hogy ez egy kormányzati döntés volt, a kormányzat részéről jött a döntés, hogy a rendszert meg kell változtatni. Tehát megy a sakkozás és a probléma dobálása egyik oldalról a másikra.

De hogy miért fontos ez az egész rendszer a jövő szempontjából? Ha még csak arról lenne szó, hogy a NAV részére átadásra kerülne a jövőben a törvényszéki végrehajtási feladatok ellátása, ezt egyébként illene kimondani, és először a sarkalatos törvényeket megváltoztatni, hogy utána lehessen a megfelelő törvényeket és ez után a megfelelő kormányhatározatokat megalkotni; jogállami keretek között ez így zajlana. De még ha erről is van szó, hogy az állam az egyik zsebéből a másik zsebébe rakja a feladatot, akkor még szakmai vitát lehetne folytatni, hogy ez hatékonyabb vagy nem. Zárójelben jegyzem meg, hogy a törvényszéki végrehajtók esetében is előírásra került, ugyanúgy, ahogy az önálló bírósági végrehajtóknál a jogi egyetemi végzettség. Ez a NAV-nál nem előírás, ott csak egy középfokú végzettség és egy kiegészítő vizsga kell, hogy valaki a végrehajtási ügyeken dolgozhasson. Tehát az biztos, hogy szakértelemben ez nem fog előrelépést eredményezni.

De ami ennél is veszjóslóbb, hogy valószínűleg az fog történni, és ezt a részemre írt miniszteri válasz sem cáfolja, hanem a lehetőségét lebegteti, hogy ezeknek az ügyeknek egy része az önálló bírósági végrehajtóknál fog kikötni. És hogy ez miért baj, azon túl, hogy számtalan kritika fogalmazódik meg az egyébként piaci alapon működő önálló bírósági végrehajtókról? Ez azért probléma, mert ezek a végrehajtók, az önálló bírósági végrehajtókról beszélünk, költségátalány, munkadíj megelőlegezése nélkül meg sem fognak mozdulni.

Ki fogja ezt megelőlegezni? Hát az állam. Hogy milyen módon, a NAV-on keresztül vagy hogyan, ez egy másik kérdés. Az állam pénzt fizet azért, költségátalányt és munkadíjelőleget, hogy az önálló végrehajtók elkezdjenek eljárni, akik természetesen nem tudják behajtani ezeket a tartozásokat, vagy java részüket ugyanúgy nem fogják tudni behajtani, vagy nem lesznek még olyan hatékonyak sem, mint a törvényszéki végrehajtók; majd lezárják az ügyeket, berakják irattárba, szépen elévülnek. És ugyanott vagyunk: a hatékonyság nem nő, viszont az állam egy csomó pénzt kifizetett az önálló bírósági végrehajtóknak.

Ez azért is így lesz, mert a miniszteri válasz, egyébként Galambos képviselőtársam nézze meg, elérhető, Völner Pál írta alá államtitkárként, már meglebegteti ezt a lehetőséget. És ha ez nem lenne elég, és önök nem hiszik el, akkor kérdezzenek utána. Mert olyan információkat kaptam, hogy mit ad isten, a NAV képviselője egy, az elmúlt hetekben tartott konferencián - akár Tállai államtitkár úr is mint a NAV vezetője utánakérdezhet, hogy történt-e ilyen -, állítólag az önálló bírósági végrehajtók konfe-

renciáján megjelent, és elmondta nekik, hogy nyugodjanak meg, az új törvény, gondolom, erre utalhatott, ami előttünk van, az új szabályozásra, ami akár jövőre elfogadásra kerül, ezek után ők is jól fognak járni. Mármint az önálló bírósági végrehajtók. Valószínűleg erre történt az utalás, hogy az ügyek egy része náluk jelenhet meg. És ahogy mondtam, nemcsak arról lesz szó, hogy mennyit hajtanak be, hanem bizony már előre a munkadíj és a költségátalány egy részét meg fogják kapni.

Egyébként az a hivatkozás, ami szintén jelen indoklásban és a miniszteri válaszban is szerepel, hogy informatikailag sincs meg a háttere a törvényszéki végrehajtóknál, való igaz. Tehát a személyi, informatikai és egyéb körülményekre a bíróságok szinte semmit nem költöttek. Képzeljék el, például egy helyszíni eljárás költsége '94 óta nem változott, 700 forint. A jelentős ügyet gyakorlatilag olyan rendszerben kellett ellátniuk, hogy... Tudják önök is, hogy a bíróságoknál sem a csúcstechnológia van a számítógéppark tekintetében használatban. Nos, úgy nézett ki a rendszer, hogy ami már a bíróságokon is leselejtezésre került, azt kapták meg a törvényszéki végrehajtók, és még a bírósági rendszerben is a legharcoltabb gépekkel kellett dolgozni.

Így meg előre 4,8 milliárdot megkap a NAV, egyébként ennek a töredékéből a törvényszéki végrehajtói rendszer informatikai hátterét ki lehetett volna megfelelő módon alakítani. Így könnyű, szokás mondani, hogy 5 milliárdot már úgy odaad a kormány, hogy még meg sem mozdult a NAV, és tulajdonképpen még a törvényi háttér kidolgozásra sem került. Úgyhogy ennyit erről a részéről. Nyilván még az Országgyűlés elé kell kerüljön a téma, de ez egy eléggé nemtelen eljárásorozat volt, ahogy így, rejtőzködő módon a kormány előhossa ezeket a módosításokat.

Amit viszont még a törvényről gyorsan meg kell említenem, és itt a jogi garanciák szempontjából ez fontos lehet, szakemberek elmondták, hogy annak ellenére, hogy szépen hangzó szlogeneket hallhatunk a kormánytól, ezek a változások komolyan csorbíthatják az olyan vállalkozások jogorvoslati lehetőségeit is, amelyek egyébként nem szeretnének rosszhiszeműen eljárni.

(15.40)

De az, hogy a fellebbezési eljárásban már nem lehet semmilyen új tény állítani, új dokumentumot, akár közhiteles számlát vagy egyéb nyilvántartásokat bemutatni, nem lehet figyelembe venni ezeket, ez jelentős csorbítás. Tehát hiába van fellebbezési lehetőség, hiába van sokrétű jogorvoslati lehetőség, ha egészen egyszerűen korábban nem kerültek elő az elsőfokú eljárás során ezek a bizonyítékok, akkor tulajdonképpen már később sem hivatkozhat arra a cég, hogy megglelte ezeket a dokumentumokat, vagy akkor döbbsen rá, hogy mit kellett volna benyújtani.

És jól tudjuk, hogy ez is a kis- és középvállalkozásokat fogja sújtani, mert a nagy cégeknél sokkal több pénz van arra, hogy komoly jogi és adójogi szakembereket foglalkoztassanak. Ők egy pillanat alatt elő tudják venni ezeket a dokumentumokat, a kis- és középvállalkozások meg hogyha kifutnak ebből az időből, akkor hiába kerül elő a dokumentum, már nem tudnak mit csinálni. A gyakorlat az, hogy vannak bizony olyan dokumentumok, amelyek a bírósági szakban kerülnek elő, ezekkel cáfolható lenne az adóhatóság érvelése, de ezeket nem tudják majd figyelembe venni a bíróságok. Illetve a jövőben szabálytalan kézbesítés okán a kézbesítési kifogás legkésőbb 45 napos jogvesztő határidőn belül támadható meg a vélelem beálltától.

Ez sem túl korrekt a cégek felé. Eddig ennek a határideje 6 hónap volt. Tehát ha valaki később jön rá, hogy nem kapott meg egy hivatalos levelet, amit meg kellett volna kapnia, és ebből a másfél hónapból kicsúszik, akkor tulajdonképpen már rögtön lépni fog az adóhatóság.

Úgyhogy még azért a kormánytól ennek a javaslatnak az újragondolását kérjük. Még közel sem tökéletes. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdem, tisztelt Országgyűlés, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Minthogy senki nem jelentkezett felszólalásra, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr kíván-e reflektálni? *(Jelzésre:)* Tállai államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm szépen a törvényjavaslat támogatását a kormánypárti képviselő úrnak.

Szeretnék röviden Staudt Gábor képviselő úr felszólalására reagálni. Először is nagyon érdekes felszólalás volt, hiszen 13 percig valójában nem a törvényjavaslattal, hanem egy kormányhatározattal, egy igazságügyi minisztériumi válasszal és egy alkotmánybírósági döntéssel foglalkozott. Valóban, közvetetten esetleg össze is függhet, azonban mégis ez a törvény alapvetően az adó- és vámhatóságnak az új végrehajtását szabályozó rendszeréről szól, arról szól, hogy egy szervezetben és egységesen járjunk el most már Magyarországon a végrehajtások során. Alapvetően a törvényjavaslat az általános közigazgatási végrehajtás átalakításáról és annak szabályozásáról szól, és az új feladat, amit kap az adóhatóság, annak jelentős része, százalékban nehéz meghatározni, de minimum 90 százaléka nem a törvényszéki végrehajtásról fog szólni, hanem az általános közigazgatási végrehajtásról. Ezt viszont a képviselő úr nem kritizálta. Én ezt úgy veszem, hogy ezt nyilván ön is támogatja.

Ami pedig ezt a bizonyos kormányhatározatot illeti, a 4,8 milliárdot, ez nem a törvényszéki végrehajtás átalakításának a forrását jelenti, hanem pontosan az általános közigazgatási végrehajtás átalakításához rendel forrásokat. És ennek egyébként megvan a törvényi lába, hiszen már 2016-ban elfogadásra került az a törvény, amelyik kimondja, hogy a végrehajtó szervezet majd az adóhatóság lesz. Tehát ilyen értelemben a képviselő úr állításai nem valósak.

Viszont tény, hogy a törvényszéki végrehajtás rendszerének az átadása csak 2019. január 1-jén fog bekövetkezni, és nyilván, ha ennek esetleg még jogszabályi rendezettségi kötelezettsége van, azt gondolom, hogy mind a kormány, mind pedig az Országgyűlés megteheti.

Összességében az a felvetése, hogy nem lehet majd a fellebbviteli jogorvoslati eljárások során új bizonyítékot biztosítani vagy rendelkezésre bocsátani a bíróságoknak, ez alapvetően azt szolgálja - ezt az adózás rendjéről szóló törvényjavaslat is tartalmazza -, hogy ezeknek az ügyeknek a lezárása meggyorsuljon. Mert eddig akár a bizonyítási eljárás újraindult ezekben a jogorvoslati szakaszokban is, és lényegesen meghosszabbította. Egy új filozófiát, egy új gondolkodásmódot kell átvenni az adózóknak vagy azoknak, akiknek kötelezettségük van az adóhatóság felé, hogy igenis az adóhatósági eljárásban fel kell tárnunk minden bizonyítékot, és nem lesz lehetősége a bírósági eljárásokban már ezt bemutatni. Ennek alapvetően ez kell hogy a célja legyen.

Egyébként véleményem szerint a törvényjavaslat eléri a célját, megteremti Magyarországon az egységes végrehajtási eljárást. Kiemelkedő az a része, ami a magánszemélyeknek nagyon kedvező lesz, hogy az adók módjára történő behajtás esetén eddig az adott szervezethez kellett fordulni fizetési könnyítési kérelemért, illetve méltányosságért, ez a jövőben az adóhatóságnak a feladata lesz. Tehát szintén egy helyen egy szervezet fog dönteni az adózónak a kérelméről. Ez egy jelentős könnyítés lesz, már ami legalábbis a magánszemélyeket és egyébként a szervezeteket is fogja érinteni.

Köszönöm szépen a véleményeket, és kérem, hogy támogassa az Országgyűlés a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt képviselő urak, a Fidesz képviselői által benyújtott előterjesztés T/17786. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Nem kívánom kimeríteni a rendelkezésemre álló 30 percet, ugyanis Nyitrai Zsolt képviselőtársammal közösen benyújtott törvényjavaslatunk, illetve módosító javaslatunk, azt gondolom, hogy világos és egyértelmű. A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével egyeztetünk erről a javaslatról.

Magyarországon több mint 86 ezer vak és gyengénlátó ember él. Ebből több mint 9 ezer fő vak, és több mint 73 ezer fő gyengénlátó, és 3 ezer fő siketvak honfitársunk is él az országban. Nekik jelentene nagy segítséget ez a módosító javaslat, hiszen beillesztenénk azt a részt, ami a Braille-nyomtatót, illetve a Braille-kijelzőt is beemeli a kedvezményes áfakörbe. Eddig is kedvezményes áfakulcs alá tartozott a Braille-írógép, de értelemszerűen a technológia fejlődésével maguk a Braille-eszközök is bővültek és modernizálódtak. Ezért is javasoljuk, hogy vegyük be a kedvezményes áfakulcs alá a Braille-nyomtató, illetve a Braille-kijelző eszközöket.

Természetesen párhuzamosan látható, hogy a digitális technika is fejlődik, tehát egyre több vak és gyengénlátó ember fér hozzá információkhoz a digitális technológia által, de ezzel párhuzamosan még mindig fontos számukra a Braille-eszközök használata is.

(15:50)

A 27 százalékos áfáról az 5 százalékos áfára való áttérés a látássérültek többsége számára tehát nagy könnyebbséget jelent, és fontos, hogy a javaslat kidolgozása alatt folyamatosan szakmai egyeztetést folytattunk, illetve a kormány és a frakciók között is folyamatosan egyeztetünk.

Azt gondolom, hogy a párbeszédet folyamatosan érdemes folytatnunk nemcsak a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, hanem a többi érdekvédelmi szervezettel is, akár a Fogyatékosügyi Tanácson keresztül, akár általam vagy a miniszterelnöki megbízotton keresztül, Nyitrai Zsolt képviselőtársamon keresztül, akár nyilván az államtitkárságon keresztül.

Fontos megjegyezni azt is, hogy a 2018-as költségvetésben 5 százalékkal emeltük az érdekvédelmi szervezetek támogatását, illetve a fogyatékosok esélyegyenlőségét segítő programok támogatását is megemeltük, az ez évi 160 millió helyett a jövő évi költségvetésben 260 millió forint szerepel. Ebből különböző szakmai programok kerülnek támogatásra, mint például a gépjárműbeszerzési támogatás, illetve támogatjuk a segítőkétyák képzését is ezen keretből. 20 millió forinttal többet nyújtunk az elemi látásrehabilitációs terület fejlesztésére, ebből első sorban a szakemberhiány pótlását célozzuk.

A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége a megemelt összegű támogatásból több szolgáltatást tud nyújtani az érintettek számára, például Braille-kiadványokat tudnak készíteni vagy akár kottákat, a Braille-könyvtárat bővíteni, illetve vakvezető kutyák képzésére is több forrást tudnak fordítani.

Összefoglalva tehát újra hangsúlyoznám, hogy egyértelmű és világos a javaslat, amiről beszélünk, és ez egyértelműen segíti a gyengén látó és vak emberek kommunikációját és életvitelét, tehát kérném képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(A jelnyelvi tolmács felé:)* Önnek is köszönjük szépen a segítséget.

Most pedig a vezérszónoki felszólalók körében Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője mondhatja el véleményét. *(Jelzésre:)* Ó, én vétettem hibát. Elnézést kérek. Pedig már olyan rutinszerűen adjuk meg egymásnak a lehetőséget. Meg kell kérdezzem, hogy a kormány nevében államtitkár úr most kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Elnézést. Farkas képviselő úrtól is elnézést kérek. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt benyújtó Képviselő Úr! A törvényjavaslat célját hallhattuk, az egyértelmű: a látásérült emberek számára a Braille-írás használatához szükséges Braille-nyomtató és -kijelző is kerüljön a kedvezményes 5 százalékos áfamérték alá tartozó termékek körébe. A kormány álláspontja ebben a tekintetben egyértelmű: támogatja az előterjesztést annak érdekében, hogy a vak és a gyengén látó emberek életét segítő, kedvezményes áfakulcsú, olcsóbb termék megvásárlásával az életüket könnyebbé tegye.

Figyelembe kell venni a technikai fejlődést, amit képviselő úr is említett előterjesztői beszédében, és hozzáférhetővé kell tenni ezen emberek számára ezeket a kedvezményes áfakulcsú termékeket. Fontos az ő életük esetében a társadalomba való beilleszkedés megkönnyítése, és ehhez a kormány az olcsóbb termék megvásárlásának lehetőségével is hozzá kíván járulni. Tehát az előterjesztést, a törvényjavaslatot a kormány támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Farkas Gergely képviselő úrnak most van lehetősége elmondani a vezérszónoklatát. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak, Hölgyek! A javaslatot támogatjuk, hiszen mi is azt szeretnénk, hogy a fogyatékkal élők minél könnyebben és minél olcsóbban jussanak hozzá azokhoz az eszközökhöz, amik megkönnyítik az

életüket, segítik az azonos hozzáféréshez való lehetőséget.

Amit szeretnék ezen túlmenően elmondani még, az az indoklásban leírt technikai fejlődéssel kapcsolatos, ugyanis mi azért kicsit árnyaltabban látjuk ezt a dolgot. Az indoklás hivatkozik ezen eszközök mi-voltára, hogy ez amiatt szükséges, hogy kövessék a technikai fejlődést, ugyanakkor mi azért úgy látjuk, hogy itt komoly lemaradásról van szó, és számos olyan eszköz is létezik ma már, aminek szintén itt lenne a helye, olyan szoftverek vagy éppen olyan egyéb kiegészítők vagy akár beszélő elektronikai eszközök, amik nagyban segítenék ezen csoport életkörülményeit vagy az élethelehetőségeit, és fontosnak tartanánk, hogy ezek az eszközök is bekerüljenek ebbe a csoportba, amelyeket kedvezményes áfataralommal lehet megvásárolni. Úgyhogy bízunk benne, hogy ez csak egy apró lépés, amit majd aztán követnek újabb és újabb kiegészítések.

Ugyanakkor tudjuk, hogy ez egy fontos dolog, de az önálló élethez azért kevés, és mi bízunk benne, hogy más területeken is meg fog mutatkozni ez a fajta előrelépés. Például a lakóhely-átalakítással kapcsolatos költségvetési források kapcsán mi úgy tapasztaljuk, hogy évről évre kevesebb pénz áll erre rendelkezésre, és például ilyen téren is fontos lenne, hogy ne egy ilyen tendenciát véljünk felfedezni, hanem ezzel ellenkező irányút, és növekedjen az erre fordítható összegek nagysága, vagy éppen az akadálymentesítés egyéb helyeken való megvalósítása esetében is úgy érezzük, hogy jóval nagyobb előrelépésekre lenne szükség annak érdekében, hogy ezen társadalmi csoport élete még könnyebbé váljon.

Ami az általános áfacsökkentésekkel kapcsolatos észrevétel még: tudjuk nagyon jól, hogy az elmúlt években több olyan áru vagy szolgáltatás vagy egyéb kategóriába sorolható dolog volt, amire az áfacsökkentés megtörtént, és itt is rendre felmerül az a probléma, hogy vajon a kereskedők nem nyelik-e le itt az áfacsökkentésből adódó nyereséget, érve ez alatt nagyon egyszerűen fogalmazva azt, hogy gyakorlatilag az ár a fogyasztók számára ugyanannyi marad annak ellenére, hogy már nem 27 százalékos, hanem mondjuk, 5 százalékos áfa sújtja az adott terméket vagy szolgáltatást. Tehát itt is felmerül a kérdés, hogy hogyan lehet majd biztosítani azt, hogy itt valóban érzékelhető árcsökkenés legyen tapasztalható a boltokban ezen társadalmi csoport részére. Ez egy olyan kérdés, amire, én bízom benne, hogy itt közösen akár tudunk megoldást találni, akár a kormány kiemelten fog figyelni az ezzel kapcsolatos ellenőrzésekre, és az illetékes hatóságok is ezekre az ellenőrzésekre kiemelt figyelmet fognak fordítani.

Összességében tehát támogatjuk a javaslatot, úgy érezzük, hogy előremutató a javaslat, de bízunk benne, hogy ez csak egy apró lépés. A kormányt és a benyújtó képviselőket is arra biztatnám, hogy további javaslatokkal álljanak elő, akár arra vonatkozóan, hogy mivel lehetne még bővíteni itt a csökkentett

áfatartalomra vonatkozó szolgáltatások és eszközök körét, amelyek tényleg a technikai fejlődés következtében egyre bővülnek, illetve arra vonatkozóan is kérem a benyújtókat, hogy tegyenek majd javaslatot a kormány és az illetékes hatóságok felé, hogy az ellenőrzésekre fordítsanak kellő figyelmet annak érdekében, hogy valóban meg is jelenjen az érintett társadalmi csoport számára ez az árcsökkenés. Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Kérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tapolczai képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Először is köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat, és csak röviden reflektálnék.

(16.00)

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jogos észrevétel, hogy oda kell figyelni arra, hogy valóban megjelenjen az árcsökkenés a termékek árában, és ahogy említettem, folyamatosan kapcsolatban állunk a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével.

Biztos vagyok abban, hogy azonnal jelezni fogják azt, ha esetleg nem úgy csapódik le ez a törvényjavaslat, illetve a módosítás, ahogy azt mi várjuk, illetve elvárjuk, és ha ez így történik, akkor ebben az esetben mindenképpen lépni fogunk. Természetesen figyelemmel követjük az egyéb eszközök, illetve az ezekkel kapcsolatos árcsökkentések lehetőségét is, ebből a szempontból is folyamatosan kontaktban vagyunk az MGVYOSZ-szel.

Október 15-én volt a fehér bot napja, és ebből az alkalomból volt szerencsénk közös sajtótájékoztatót tartani a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségével, illetve Nyitrai Zsolt képviselőtársammal, és ott is több olyan téma merült fel, amit a jövőben felül fogunk vizsgálni annak érdekében, hogy tovább segítsük az ő helyzetüket. Tehát hangsúlyoznám még egyszer, hogy folyamatos a kapcsolattartás és az együtt gondolkodás velük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat újfent. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a magyar jelnyelv napjáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt képviselők által benyújtott előterjesztés H/17785. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Tapolczai Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm ismét a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az országgyűlési határozati javaslat szintén rövid és egyértelmű: szeretnénk javasolni, hogy a Magyar Országgyűlés nyilvánítsa november 9-ét a magyar jelnyelv napjává.

Ha visszamegyünk az időben, akkor láthatjuk, hogy a Magyar Országgyűlés 2007-ben elfogadta a 2007. évi XCII. törvényt, amely a fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményt ratifikálta, és az ebben foglaltakat nemcsak aláírta, hanem ahogy említettem, ratifikálta is. Tehát az egyezmény kötelező érvényűvé vált, és az ebben foglaltakat a magyar állam magára nézve is kötelezővé ismerte el, a végrehajtást pedig elkezdte. Ennek egyik eredménye a magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvény, amelyet 2009. november 9-én fogadott el a Magyar Országgyűlés egyhangúlag, ellenszavazat és tartózkodás nélkül. 2011-ben, az Alaptörvény elfogadásakor már rögzítésre került az Alaptörvényben az a kitétel, hogy a magyar állam védi a magyar jelnyelvet mint a magyar kultúra részét.

2017-ben a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége a 110. jubileumát ünnepli, és Kósa Ádám, a Sinosz elnöke, egyben európai parlamenti képviselő, levélben fordult hozzám annak érdekében, hogy támogatassam ezt a kezdeményezést, hogy a magyar jelnyelv napjává fogadja el az Országgyűlés november 9-ét.

Ha megnézzük az ENSZ-egyezmény szövegét, több fontos megfogalmazás, illetve meghatározás is szerepel benne a jelnyelvvvel kapcsolatban. Például a nyelv magában foglalja a beszélt nyelveket, a jelnyelveket és a nem beszélt nyelvek egyéb formáit, illetve hogy a hivatali érintkezés során legyen elfogadott a jelnyelv, a Braille-írás, illetve minden egyéb fogyatékossgal élő személy által választott kommunikációs eszköz. Az is szerepel benne, hogy az egyezményt aláíró államok elismerik és elősegítik a jelnyelvek használatát, elősegítik a jelnyelv elsajátítását, és támogatják a hallássérült-közösség nyelvi identitását. A fogyatékos személyek mással azonos alapon jogosultak sajátos kultúrájuk és nyelvi identitásuk elismerésére, támogatására, beleértve a jelnyelveket és a siketkultúrát.

A magyar jelnyelvről szóló törvény pedig a következőket említi: önálló, természetes nyelvként ismeri el a magyar jelnyelvet, a magyar jelnyelvhasználók közösségét pedig nyelvi kisebbségként

definiálja, amelynek tagjait megilleti a magyar jelnyelv használatának joga, a jelnyelv fejlesztése, megőrzése, ápolása, gyarapítása és átörökítésének joga. Továbbá kötelező állami feladattá nevesíti a térítésmentes jelnyelvi tolmácsszolgáltatást, és ennek alapján minden hallássérült személy, aki jogosult erre, évi 120 óra ingyenes tolmácsolásra jogosult, emellett a közép- és felsőoktatásban részt vevő hallgatók évi 120 óra pluszkeretet kapnak a törvény által. A tolmácsszolgáltatási rendszer országos lefedettséggel, megyei szinten évi 420 millió forintos nevesített állami forrásból működik.

A jelnyelvi törvény által is több olyan jogszabály módosult, amely által egyértelművé vált és tisztázott lett az egyéb jogi környezet. Például hatósági eljárások során a magyar jelnyelvet használhatják az érintettek, továbbá kötelezővé tette a törvény felmenő rendszerben, tehát évről évre emelkedő óraszámokban bizonyos televíziós műsorszámok feliratozását vagy jelnyelvi tolmácsolással való ellátását. Az azóta eltelt nyolc év nagyon sok területen sok fejlődést hozott, illetve minőségjavulást hozott az önálló életvitelhez szükséges kommunikációs akadálymentesítés színvonalának emelésében is.

A jelnyelvi tolmácsszolgáltatás bővült egy olyan ágazattal is, ami korábban elképzelhetetlen volt. Ez a KONTAKT jelnyelvi tolmácsszolgáltatás, amely egy videós alapú jelnyelvi tolmácsolást nyújt. 2013-ban kezdődött el ez a projekt, ez a fejlesztés, amire az állam több mint 720 millió forintos forrást biztosított uniós projekt által. A célként kitűzött ezer főnél már több mint 50 százalékkal több érintettet segít ez a rendszer, havonta több mint 300 óra tiszta tolmácsolási idővel, tehát a jelnyelvhasználó személyek számára ennyi akadálymentesítést biztosít havonta a KONTAKT-rendszer, ami azt jelenti, hogy a tolmácsnak nem kell helyben jelen lennie a tolmácsoláshoz, hanem egy technikai eszközön és internetes kapcsolaton keresztül tudja akadálymentesíteni a kommunikációt.

2013-ban szintén elindult a JelEsély nevű, 420 millió forintos projekt, amely a jelnyelv, illetve a kétnyelvű oktatás megalapozását tűzte ki célul, a magyar jelnyelv tudományos leírását, illetve az iskolai oktatásra való alkalmassá tételét, és a siketközösség jelnyelvhasználatának feltérképezését szolgálja a projekt. Tehát összességében elmondható, hogy Magyarország nemzetközi viszonylatban is jelentős, rendkívüli fejlesztéseket hajtott végre ezen a területen, és működött továbbra is a hallássérült személyek segítésére. A magyar jelnyelv napjának nyilvánítás nemcsak szimbolikus értékű, hanem valódi szakmapolitikai háttérrel rendelkező lépés is lehet tehát.

Egy külön apropója is van a dolognak, hiszen 2017. november 8. és 10. között rendezte meg a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége a Siketek Világszövetségének harmadik Nemzetközi Konferenciáját, és a konferencia megnyitója éppen, egyébként teljesen véletlenül, november 9-re esik.

(16.10)

Tehát a siketek nemzetközi közösségének is egy nagyon jó példa lenne az, hogy Magyarországon már minden évben megrendezésre kerül a magyar jelnyelv napja. Ugyanis a Siketek Világszövetsége részéről is van egy ilyen törekvés, hogy az ENSZ ismerjen el egy olyan napot, ami a jelnyelvek nemzetközi napja lehetne. Tehát ebből a szempontból azt gondolom, hogy mi is segíthetjük az ő munkájukat, vagyis úgymond előreszaladunk ebben a dologban.

Összefoglalva tehát: kérem képviselőtársaim támogatását az országgyűlési határozat kapcsán. És még egy vélemény: azt megszokhattuk már, hogy több törvényjavaslat esetében foghíjasak a padsorok, de hogy ilyen témában, fogyatékosügyi témában sem az MSZP, sem az LMP, sem a független képviselők legalább egy képviselővel megtisztelnék a témát, hogy ezt nem teszik meg, azt elég szomorúnak találom. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Igen, elég szomorú a részvételi arány, de azért jelzem, hogy az MSZP képviselője itt ül mellettem jegyzőként.

Most pedig megkérdezem Czibere államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először azt kell mondanom: lehet, hogy most foghíjasok a padok, de azt remélem, és ezzel fogom majd zárni a felszólalásomat is, hogy ebben az ügyben korábbi időszakokban is tapasztalt egység és kompromisszum lesz majd a végzavazásnál. Hiszen azt láthattuk az elmúlt években, hogy minden parlamenti erő hovartartozás nélkül alapvetően támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek a fogyatékos emberek társadalmi elfogadásának, társadalmi befogadásának és társadalmi integrációjának a kérdéskörét érintik, és ez az ügy ilyen. Ezért tehát ez a javaslat egy szimbolikus ügy, egy olyan közös ügy, ami az egész társadalomnak a közös ügye. A kormány ezért is támogatja.

A Magyar Országgyűlésben hosszú évek óta hagyománya van annak, ahogy említettem, hogy a fogyatékos emberekkel, a fogyatékoságúval kapcsolatos javaslatok, jogszabálytervezetek szavazása minden esetben nagyarányú, a legtöbb esetben egyhangú támogatással zárul. Így volt ez a képviselő úr által is említett magyar jelnyelvről és a magyar jelnyelv használatáról szóló törvény tervezetének esetében is, amelyet 2009. november 9-én ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadott el a Ház. Ezzel egy olyan törvény vált a hazai jogrendszer részévé, amely nemzetközi összehasonlításban is rendkívül előremutató rendelkezéseket tartalmazott, és ma éppoly büszkék lehetünk ennek rendelkezéseire, mint megszületé-

sekor. A jelynelvi törvény a hallássérült emberek érdekvédelmének régi törekvését megerősítve, annak eleget téve a magyar jelynelvet önálló természetes nyelvként ismeri el, a magyar jelynelvet használó személyek közösségét pedig, ahogy képviselő úr is említette ezt, nyelvi kisebbségként határozza meg, amelynek tagjait megilleti a magyar jelynelv használatának, fejlesztésének, megőrzésének, a siketkultúra ápolásának, gyarapításának és átörökítésének joga. Alig két évvel ezután Magyarország azon kevés állam sorába lépett, amely az Alaptörvényben, a legmagasabb szinten rögzítette, hogy a jelynelvet a nemzeti kultúra részének tekinti és ennek megfelelő védelemben részesíti.

A mögöttünk hagyott évek jól illusztrálják, hogy mindezek rögzítését nem célnak, hanem eszköznek, egyfajta alapnak, kiindulási alapnak, építkezési alapnak tekinthetjük a jelynelvet használó hallássérült személyek érdekében végzett munkánkhoz. A jelynelvi törvény által kötelező állami feladattá tett térítésmentes jelynelvi tolmácsolás országos rendszerét az elmúlt években fejlesztettük, megerősítettük. Most készülünk 2018 tavaszától a következő időszakra vonatkozó továbbfejlesztésére. Szabályozását kiterjesztettük. Míg 2009-ben erre a célra 298 millió forint állt rendelkezésre, jelenleg ez évi 420 millió forint, és nevesített hazai költségvetési forrás útján biztosítjuk azt, hogy a jogosult személyek az ország bármely pontján az állam által garantált térítésmentes jelynelvi tolmácsoláshoz hozzájussanak. Az egyenlő esélyű hozzáférés folyamatos fejlesztése, javítása a fogyatékos emberek társadalmi integrációjának alapfeltétele. A jelynelvi tolmácsok országos névjegyzékének létrehozásával és a továbbképzési rendszer működtetésével emeltük a jelynelvi tolmács szakma presztízsét, és őrizzük a szolgáltatás magas szakmai színvonalát.

Ahogy képviselő úr is említette, fontos továbbfejlesztése volt ennek a szolgáltatásnak az, amikor elindult a KONTAKT videotolmács-szolgáltatás. Ez az, amely jelentősen kibővítette a felhasználók körét, és ez az, ami arra vezetett bennünket, hogy az elmúlt hónapokban egy 4 milliárd forint keretösszegű pályázatot hirdessünk meg valamennyi, fogyatékosok érdekvédelmét, képviseletét ellátó országos szakmai szervezet részére, hogy végiggondolják, hogy az akadálymentesítés, az infokommunikációs akadálymentesítés területén milyen fejlesztéseket tudnak bevezetni saját célcsoportjuk segítésére és támogatására.

A jelynelvi törvény alapján a médiaszabályozás terén tett lépéseknek köszönhetően is tapasztalhatjuk, hogy folyamatosan nő a feliratozással, jelynelvi tolmácsolással közvetített televíziós műsorszámok aránya, és ugyancsak a jelynelvi törvény nyomán vált természetessé mára, hogy a siket emberek minden hivatalos és hatósági eljárás során anyanyelvüket, a jelynelvet használhatják. Én is szeretnék arra kitérni, hogy a legfrissebb apropót a Siketek Világszövetségé-

nek III. nemzetközi konferenciája szolgáltatja, és Budapest ad otthont ennek a nagyszabású eseménysorozatnak, amelyet a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetsége szervez. A kormány elkötelezettségét ebben az ügyben pontosan jelzi, hogy a program fővédnöke miniszterelnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján bátran kijelenthető, hogy Magyarország kiemelkedik a jelynelv használatának és a hallássérült személyek társadalmi integrációjának előmozdítása terén nemzetközi összehasonlításban is. A magyar jelynelv napjának kinyilvánítása ezért nem pusztán üres gesztus, hanem valódi tartalommal bír, fontos társadalmi, mondhatjuk, nemzetstratégiai üzenetet hordozó lépés lehet.

Ezért a Tapolczai Gergely és Nyitrai Zsolt képviselő urak által benyújtott határozati javaslatot a kormányzat üdvözli és annak elfogadását javasolja a tisztelt Országgyűlésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most egy darab vezérszónoki felszólalás lesz, mert a többi párt nem jelezte, hogy felszólalna. Így megadom a szót Farkas Gergelynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS GERGELY, Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Ott kell kezdenem, ahol Tapolczai Gergely képviselőtársam befejezte. Amellett, hogy támogatjuk mi is a javaslatot, azért én is sajnálatomat szeretném kifejezni azzal kapcsolatban, a többi ellenzéki frakcióval vagy a független képviselőkkel kapcsolatban; sajnálom, hogy nem jelentek meg, és legalább egy képviselő felszólalása erejéig nem biztosítják támogatásukról ezt a valóban fontos és ritka javaslatot, amikor konszenzus lehet itt a parlamenti pártok között. Szerintem igenis ez a téma megérdemelt volna ennyit részükről is.

Ahogy említettem, támogatjuk a javaslatot, mindig is örülünk, amikor egy-egy ilyen újabb jeles nap kapcsán elmondhatjuk azt, hogy ezek azért fontosak, mert ezáltal az adott téma, ebben az esetben a jelynelv fel tudja hívni a figyelmet a társadalom számára egy adott csoport, ebben az esetben a jelynelvvel élők csoportja problémáira.

(16.20)

Ez a nap alkalmas erre, illetve azért is tartjuk fontosnak ez előttünk fekvő javaslatot, mert ezáltal ismételtén tudjuk bizonyítani, hogy a törvényhozás számára is fontos ez a terület, fontos ez a társadalmi csoport.

Sajnálatosnak tartjuk ezzel szemben azt, hogy azért akár kormánypárti részről is előfordulnak olyanfajta megnyilvánulások, amelyek nem teljesen illeszthetők be az előttem elhangzott, nagyon pozitív és előremutató megnyilvánulásokba. Itt csak egyet szeretnék említeni, Budapest főpolgármesterének a

megnyilatkozásait, aki a metrófelújítások kapcsán azért elég érdekes megfogalmazásokat engedett meg magának az akadálymentesítés szükségtelenségéről. Tehát én bízom benne, hogy ezt házon belül azért tudják rendezni, és felé is jelzik azokat az elveket, amelyeket önök nagyon helyesen vallanak, de fontos lenne, hogy ő is ehhez hasonlóan lássa ezt a problémakört.

Fontos ez a jelnyelv napja, ugyanakkor számos olyan probléma van, ami szintén ezt a társadalmi réteget érinti. Itt én már többször szóba hoztam az akadálymentesítést, és azért teszem meg időről időre és a felszólalásomban is visszatérve erre a témára, mert úgy érezzük, hogy ilyen téren azért komoly lemaradás van Magyarországon. Akkor mondhatnánk azt, hogy rendben van ilyen téren minden, ha egy fogyatékossgal élő ember az akadálymentesített otthonából akadálymentesített közlekedési eszközön keresztül az akadálymentesített oktatási intézménybe el tudna jutni, ahol olyan tudással vértelné fel magát, amellyel munkaképpessé válna, hogy aztán egy akadálymentes munkahelyen tudjon dolgozni, és ha éppen úgy adódik, mondjuk, egészségügyi problémái miatt, akkor egy akadálymentesített egészségügyi intézménybe tudjon elmenni, vagy éppen akadálymentesített szolgáltatásokat tudjon igénybe venni.

Azt kell mondani, hogy ettől azért ma Magyarországon messze állunk. Tehát én továbbra is, ahogy az előző napirendi pontnál is fogalmaztam a benyújtók felé, és most a benyújtók közül Tapolczai Gergely van itt jelen, őt biztatnám arra, hogy ne adja fel a lobbizást, és erőteljesebben is próbáljon érvényt szerezni az őáltala is képviselt társadalmi csoport érdekeinek, nemcsak az akadálymentesítés, hanem számos más olyan probléma kapcsán, ami őket érinti, és amiben lehetne érdemi előrelépést tenni.

Engedjék meg, hogy még egy problémára hívjam fel a figyelmet, illetve egy olyan kezdeményezésre, amivel a frakciónk élt korábban, mégpedig a jelnyelvi tolmács esetén, hogy nagyon sok esetben pont a jelnyelvi tolmács az, akinek hiánya problémát okozhat, éppen ezért arra kérem az előterjesztőt, illetve a kormányt, a kormánypárti képviselőket, hogy támogassák a frakciónk korábbi indítványát, és álljanak azon ügy mellé, ami szerint a szociális és egészségügyi diploma megszerzésénél a nyelvvizsgakötelezettséget jelnyelvi vizsgával is lehessen teljesíteni. Ez főleg a segítő szakmában egy olyan mértékű növekedést eredményezhetne, aminek segítségével legalább ezen a területen elérhetnénk a teljes akadálymentességet. Én bízom benne, hogy bár korábban ezt nem támogatták, de ez átgondolásra kerül, és tudják a későbbiekben ezt támogatni. Nagyon örülnék, ha az előterjesztő úr is nyilatkozna az ezzel kapcsolatos indítványunkról.

Végül pedig még egyszer szeretném megerősíteni, hogy támogatjuk az előttünk fekvő indítványt. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Illendőségből megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához (*Nincs jelentkező.*), de nem látok jelentkezőt, úgyhogy az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Tapolczai Gergelyt előterjesztőként, hogy kíván-e hozzászólni. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): (*Hozzászólását jelnyelvi tolmács segítségével teszi meg.*) Köszönöm szépen az államtitkár úr részéről is és Farkas Gergely képviselőtársam részéről is a támogató gondolatokat és szavakat.

Ahogy végignézek a termen, eszembe jut, hogy mekkora utat tettünk meg az elmúlt tíz évben. 2007-ben fogadtuk el az ENSZ-egyezményt, 2007 decemberében ünnepeltük a Sinosz százéves évfordulóját a Felsőházi teremben, és hogy azóta mennyi minden történt, mennyi fejlesztés történt, mennyi változás történt, nemcsak a hallássérültek életében, hanem az egyéb fogyatékossgátípusokat érintő ügyekben is.

Abban egyetérték a képviselőtársammal, hogy az lenne az ideális és az lenne a cél, ha az akadálymentes otthontól kezdve az akadálymentes iskoláig, munkahelyig, egészségügyi intézményig mindenhol akadálymentesen tudnának közlekedni, kommunikálni, ügyet intézni a fogyatékossgal élő személyek, de azt sem szabad elfelejtenünk, hogy honnan indultunk. Tehát a rendszerváltáskor nagyon mélyen volt ez a helyzet, és figyelembe véve a társadalom akkori állapotát is, nagyon nehéz, talán az egyik legnehezebb dolog a társadalmi tudatformálás - hogy az emberek ne csak anyagilag vagy elvekben legyenek nyitottak, hanem valóban, a gondolkodásukban is tudatosá váljanak a fogyatékossgal élő személyek iránt.

Az akadálymentesítés kapcsán én úgy veszem észre, hogy bárhogy is törekszünk, soha nem lesz teljesen akadálymentes az életünk, ugyanis a technológia fejlődésével mindig előbukkannak újabb és újabb eszközök, újabb és újabb környezeti típusok, új épülettípusok, amelyek újabb és újabb megoldandó feladatokat jelentenek a számunkra, ezért nagyon fontos az az elv, amit úgy hívunk, hogy egyetemes tervezés elve. Tehát ha eljutunk oda, hogy minden szakember, politikus, munkatárs, egészségügyi dolgozó - bárki - az egyetemes tervezés elve alapján dolgozik és tevékenykedik, akkor elmondható, hogy teljesen akadálymentes lesz az életünk, de hát eddig nagyon hosszú út vezet. Folyamatosan vannak feladataink, folyamatosan vannak megoldanivalók. Lehet említeni például jelenleg a bilingvális oktatás, a kétnyelvű oktatás kérdését a siketek területén, de ugyanilyen megoldandó folyamatok vannak a többi fogyatékossgási csoport esetén is, akár a kommunikáció területén, akár az önálló életvitelük elősegítése területén.

Köszönöm a felvetést a jelnyelvi nyelvvizsgával kapcsolatban. Elvben egyetértünk ezzel a javaslattal, hogy az egészségügyi és szociális területen dolgozó

szakemberek esetében lehessen elismerni nyelvvizsgaként a jelnyelvi vizsgát, de ehhez egy folyamatot le kell zárni, ez pedig a magyar jelnyelv akkreditációjának folyamata. A magyar jelnyelv elismerésre került ugyan, de ez nem jár automatikusan együtt a magyar jelnyelv akkreditációjával. Amint ez az akkreditáció megtörténik és nyelvvizsga szempontjából is akkreditálásra kerül, utána lehet olyan szintű és olyan elismertségű nyelvvizsgát tenni ebből a nyelvből is, ami után tudunk beszélni erről a kérdéstről.

Zárszóként pedig azt mondanám el, hogy bárhol is járunk Európában előadást tartani, és szoktunk előadást tartani a magyar jelnyelvi törvényről, illetve az itthoni helyzetről, azt gondolom és az a tapasztalat, hogy valóban jó példát tudunk mutatni, főleg ha a tíz évvel ezelőtti helyzetet vesszük alapul, tehát ahhoz képest rengeteg az előremozdulás. Mindig csodáljuk a skandináv országokat, az európai példá-

kat, de elmondhatom, hogy most már ők csodálnak minket. Tehát nagyon remélem, hogy ebben a kérdésben valóban egyhangú lesz a támogatás minden párt részéről. Ennek reményében köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük Tapolczai Gergely képviselő úr hozzászólását, zárszavát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki nem jelentkezett. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 16 óra 30 perckor ért véget.)

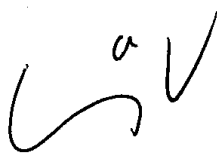
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)